

EERST ONZE MENSEN

Verkiezingsprogramma
2019

Dit verkiezingsprogramma werd goedgekeurd tijdens het congres van 30 maart 2019 in het ICC van Gent.

Voor bijkomende vragen: info@vlaamsbelang.org

Verkiezingsdrukwerk 2019

Vu: Tom Van Grieken, Madouplein 8/9, 1210 Brussel

EERST ONZE MENSEN

Beste kiezer,

Op 26 mei 2019 gaan we weer naar de stembus. Belangrijke verkiezingen: zowel voor het Federaal, Vlaams, Brussels als Europees Parlement hengen de verschillende partijen naar uw stem. Uw stem is beslissend voor de nabije toekomst van ons Vlaanderen in een steeds verder globaliserende wereld.

Het Vlaams Belang gaat deze verkiezingen met opgeheven hoofd tegemoet. Het programma dat wij voorleggen aan de kiezers is er één om trots op te zijn. Een programma dat vooral blijk geeft van gezond verstand. Het Vlaanderen dat het Vlaams Belang voorstaat, is een solidair en rechtvaardig Vlaanderen, waar onze identiteit en manier van leven met stip op de eerste plaats staan.

Een solidair Vlaanderen, waar Vlamingen de ondersteuning en kansen krijgen die ze verdienen om hun leven uit te bouwen.

Een rechtvaardig Vlaanderen, waar Vlamingen de vruchten van hun arbeid kunnen plukken, waar iedereen bijdraagt en waar de koopkracht van onze mensen verzekerd wordt.

En misschien wel vooral een Vlaams Vlaanderen, waar onze taal, onze cultuur, onze tradities en onze manier van leven beschermd worden.

Wie voorstander is van een Vlaanderen waar de overheid zonder schroom kiest voor 'Eerst onze mensen', heeft op 26 mei maar één keuze: het Vlaams Belang!

Tom Van Grieken
voorzitter Vlaams Belang

Eerst **onze** mensen

Voorwoord.....	3
Vrij Vlaanderen Meer democratie.....	6
Een vrij Vlaanderen	7
Nieuwe dynamiek voor een Vlaamse staatsvorming	7
Miljardentransfers stoppen	8
Brussel: onze tweetalige Vlaamse hoofdstad	9
Vlaams karakter Vlaamse Rand beschermen	10
Een democratisch Vlaanderen	11
Onze democratie nieuw leven inblazen	11
De overheid ontvetten en transparanter maken	12
Burgerlijke vrijheden in ere herstellen	14
Objectiviteit media waarborgen	14
Voor digitale vrijheid en privacy	16
Een Europa van naties en vrijheden	18
Geen EU-superstaat.....	18
Geen Turkije in de EU	20
De Europese transferunie stoppen	21
Stop sociale dumping.....	22
Neutraliteit als leidmotief	23
Onze mensen beschermen	24
Onze identiteit beschermen	25
Opnieuw grenzen stellen	25
Immigratiekanalen sluiten.....	26
Gedoogbeleid illegaliteit stoppen	28
Heroriëntatie ontwikkelingshulp	29
Vlaams-Europese leidcultuur bevestigen	30
Islamisering stoppen.....	31
Ons erfgoed beschermen.....	34
Onze welvaart beschermen	35
Inzetten op innovatie en productiviteit.....	35
Lagere en transparante belastingen	36
Werken belonen, niet bestraffen	37
Ruimte scheppen om te ondernemen	38
De Vlaamse landbouw beschermen.....	41
Vlaamse toeristische troeven uitspelen	42
Onze veiligheid waarborgen	45
Gedaan met de straffeloosheid	45
Een goed uitgeruste en gemotiveerde politie	46
Een efficiënt en kordaat optredend gerecht	48
Straffen moeten effectief worden uitgevoerd	50
Een veilige samenleving: een gedeelde verantwoordelijkheid	51
Meer aandacht voor het slachtoffer	52

De strijd tegen drugs opvoeren	53
Vreemdelingencriminaliteit stoppen	54
Islamterreur genadeloos aanpakken	55
Een weerbare defensie	57
Onze sociale zekerheid beschermen	59
Stop welvaartstoerisme	59
Een Vlaamse sociale zekerheid.....	61
Degelijke pensioenen	62
Maximale ondersteuning voor mantel- en thuiszorg	63
Betaalbare en kwalitatieve rusthuizen.....	64
Zorggarantie voor mensen met een beperking	65
Reorganisatie gezondheidszorg	66
Investeren in geestelijke gezondheidszorg.....	67
Armoede aanpakken.....	68
Vlaanderen: klaar voor de toekomst	70
Een onderwijs dat excelleert	71
Voor een Vlaams kwaliteitsonderwijs	71
Recht op vrije schoolkeuze	73
Voor een onderwijs dat betaalbaar is.....	74
Een efficiënter hoger onderwijs.....	75
Een onderwijs op ieders maat	76
Levenslang leren aanmoedigen.....	76
Onze gezinnen beschermen	78
Het gezin ondersteunen	78
Evenwicht tussen gezin en werk.....	80
Onze mobiliteit opnieuw vlot trekken	81
Een performanter openbaar vervoer.....	81
Positieve stimulansen voor het autoverkeer	82
Maatregelen voor een veiligere mobiliteit	84
Ruimte voor de fietser, motorrijder en voetganger	85
Een efficiënt goederentransport	85
Een gezonde leefomgeving realiseren	87
Betaalbare en duurzame energie	87
Een properder milieu.....	89
Een bescherming van onze open ruimten	90
Meer respect voor onze dieren.....	91
Betaalbaar wonen waarborgen	93
Sociale huisvesting als volkshuisvesting.....	93
Een kwalitatieve private huurmarkt	94
Eigendomsverwerving ondersteunen	95
Gezonde vrijetijdsbesteding stimuleren	96
Een gevarieerd cultuuraanbod voorzien.....	96
Meer mensen aan het sporten krijgen.....	97
Jeugdwerk ondersteunen.....	98

The image shows two yellow flags with black lions, a symbol associated with Flanders, flying from a building. In the background is a tall, ornate Gothic building, likely a cathedral or church, with intricate stonework and spires. The sky is clear and blue. The text 'VRIJ VLAANDEREN MEER DEMOCRATIE' is overlaid on the bottom half of the image in white capital letters on a dark blue background.

**VRIJ VLAANDEREN
MEER DEMOCRATIE**

Een vrij Vlaanderen

Vanaf 1970 werd België omgevormd tot een (schijnbaar) federale staat, in een poging Vlamingen en Walen bij elkaar te houden door hun een zekere autonomie te geven. Maar het mag intussen wel duidelijk zijn dat dit op een grote mislukking is uitgedraaid. Het leverde ons een uitermate ingewikkelde en inefficiënte staatsstructuur op met 7 regeringen en 8 parlementen. Een kat vindt er haar jongen niet meer in terug en vooral: van écht zelfbestuur is nauwelijks sprake. De deelstaten staan nog altijd sterk onder Belgische bevoogding.

Ook op het federale niveau blijft de Vlaamse meerderheid in dit land door allerlei politieke grendels er nog altijd van verstoken haar politieke wil, zoals die keer op keer door de Vlaamse kiezer wordt uitgesproken, te verwezenlijken. Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen streng immigratiebeleid omdat een links Wallonië voorstander is van open grenzen. Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen structurele en duurzame sociaaleconomische hervorming op maat van Vlaanderen omdat dit niet strookt met de Waalse belangen. Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen sanering van de staatsschuld en een gezond begrotingsbeleid omdat een kwistig Wallonië dat niet wil. Het mislukte experiment van 4 jaar regeringsdeelname van N-VA in de 'Zweedse' federale coalitie, heeft dit opnieuw aangetoond.

• Nieuwe dynamiek voor een Vlaamse staatsvorming

Er zijn dus wel degelijk twee democratieën in dit land, waar een links en marxistisch georiënteerd Wallonië diametraal tegenover een meer rechts en vrijheidslievend Vlaanderen staat. Alle pogingen om in België een politieke structuur uit te werken die aan deze twee democratieën geeft waar ze recht op hebben, zijn dan ook gedoemd te mislukken. Het resultaat is dat beide volkeren het in dit landsbestuur over steeds meer steeds minder met elkaar eens geraken en elkaar hoe langer hoe meer in een dodelijke wurggreep houden.

Willen we onze welvaart en onze belangen voor de toekomst veiligstellen, dan moeten we eerst deze Belgische knoop ontwarren. Niet morgen of overmorgen, maar vandaag. Om de Vlamingen eindelijk het politieke beleid te geven waar ze om vragen. Zodat we eindelijk de inefficiënte en absurde structuren waarmee we nu opgescheept zitten, kunnen opruimen. En vooral om van de Vlamingen opnieuw een vrij volk te maken.

Visie Vlaams Belang

Vlaamse staatsvorming is het enige realistische alternatief voor het onwerkbaar België. Alleen die uitweg kan ervoor borg staan dat de Vlamingen als vrij volk hun plaats in Europa en in de wereld kunnen innemen en het beleid krijgen waar ze voor gekozen hebben. Daarom opteert het Vlaams Belang voor de ordelijke opdeling van België. Aangezien door talrijke grendels binnen de Belgische institutionele context geen institutionele hervormingen mogelijk zijn zonder instemming van de Franstaligen, en deze nooit bereid zullen zijn Vlaanderen los te laten, moet elke realistische strategie naar Vlaamse zelfstandigheid uitgaan van een breuk met deze Belgische grendels. Dat veronderstelt dus een breuk met de Belgische legaliteit. Dat kan alleen als er tegenover de Belgische legaliteit een Vlaamse legitimiteit kan worden geplaatst, als er met andere woorden bij het Vlaamse volk en bij de Vlaamse volksvertegenwoordiging een breed draagvlak bestaat voor Vlaamse staatsvorming.

Het is dan ook in de eerste plaats de taak van de Vlaams-nationale partij(en) om zulk een draagvlak te creëren. Dat doet men niet door over de communautaire problemen van dit land te zwijgen en het communautaire in de diepvries te stoppen. Dat doet men door de Vlamingen systematisch en consequent te confronteren met de onwerkbaar Belgische toestanden en met de forse benadeling daarvan van Vlaanderen. Want enkel spanning, niet pacificatie, is de motor van verandering.

De komende jaren zullen zich ongetwijfeld opnieuw institutionele crisissen voordoen als gevolg van de groeiende kloof tussen de Vlaamse en de Waalse democratie. Opnieuw zal zich dan een *momentum* aandienen om over te gaan tot de ordelijke opdeling van dit land. Vlaanderen moet zich dan uitroepen tot opvolgerstaat van België. Vlaanderen verklaart zich soeverein en zet de internationale verplichtingen van België tijdelijk verder. De soevereiniteit geldt voor het Belgische rijksgedebiet benoorden de taalgrens. Volgens het internationaal recht valt België dan uit elkaar volgens de gewestgrenzen en komt Brussel toe aan Vlaanderen. Brussel wordt een tweetalig hoofdstedelijk stadsgewest binnen Vlaanderen.

Concreet

- ✓ We werken bij de Vlaamse bevolking en de Vlaamse volksvertegenwoordiging aan een breder draagvlak voor Vlaamse onafhankelijkheid.
- ✓ Vlaanderen bereidt zich intussen actief voor op het einde van België door het project Vlaamse onafhankelijkheid intellectueel en juridisch verder te onderbouwen en er internationaal goodwill voor te creëren.
- ✓ We zetten het communautaire thema permanent op de politieke agenda om op die manier druk uit te oefenen op de regering en de andere politieke partijen.
- ✓ Om de Vlaamse feestdag ten volle gestalte te geven, wil het Vlaams Belang van 11 juli een wettelijke, betaalde feestdag maken.
- ✓ Als de tijd er rijp voor is, verklaart het Vlaams Parlement zich soeverein en geeft daarmee de aanzet tot de ordelijke opdeling van het land. Dat parlement heeft daarvoor, als vertegenwoordiger van het Vlaamse volk, in elk geval de nodige legitimiteit, het gezag en de juridische basis.
- ✓ Scheidingsakkoorden over verschillende geledingen van de Belgische staat baseren zich op het oorsprongsprincipe (staatsschuld), lokalisatieprincipe (onroerend patrimonium), enz.
- ✓ Er moet werk gemaakt worden van een scheidingsverdrag met Wallonië en een onafhankelijkheidsverklaring.
- ✓ Na de onafhankelijkheidsverklaring volgt er een bindende volksraadpleging over de aanvaarding van het ontwerp van Vlaamse Grondwet.

• Miljardentransfers stoppen

De Belgische 'solidariteit' gaat al 189 jaar in één richting: van Vlaanderen naar Wallonië. Jaarlijks vloeien miljarden Vlaams geld naar Wallonië. Deze miljardentransfers kosten elke Vlaming jaarlijks 2000 euro.

Deze welvaartoverdracht gebeurt via de Belgische structuren hoofdzakelijk langs vier kanalen: de sociale zekerheid (4 tot 5 miljard), de federale begroting, de Bijzondere Financieringswet en de rente op de overheidsschuld. Als Vlamingen betalen we tegenwoordig op die manier elk jaar zo'n 12 miljard euro gedwongen 'solidariteitsbijdragen' aan Wallonië. Door de manier waarop dit nu gebeurt, gaat het hier overigens niet om solidariteit, maar wel om afpersing. Deze transfers zijn voor Vlaanderen immers verplicht, niet democratisch gelegitimeerd, buitensporig en niet transparant. Op die manier werd onder de nu uittreedende N-VA-regeringen bij benadering zowat 60 miljard euro van Vlaanderen naar Wallonië versast.

Nochtans hebben we dat geld zelf broodnodig. Eind 2017 stonden in Vlaanderen 135.500 mensen op een wachtlijst voor een sociale woning. Het aantal personen met een handicap die wachten op aangepaste hulp steeg in 2018 van 14.254 tot 14.888. Het is dan ook al te gek dat in tijden van besparingen N-VA-regeringen dit permanente Vlaamse welvaartsverlies van miljarden euro's blijven dulden.

Bovendien bewijzen we daar Wallonië niet eens echt een dienst mee. Doordat het Vlaamse geld automatisch naar Wallonië stroomt, krijgt het Waalse politieke establishment geen enkele prikkel om zelf zijn verantwoordelijkheid op te nemen en zijn lot in eigen handen te nemen. Het huidige transfermechanisme is bijgevolg helemaal niet doeltreffend, maar bestendigt Wallonië in zijn hangmatmentaliteit.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil een afschaffing van de miljardentransfers naar Wallonië. Het is echter niet in ons belang om aan onze zuidergrens een economisch kerkhof te creëren. Daarom gaat het Vlaams Belang akkoord met een geleidelijk afbouwscenario. Wallonië moet echt wel de tijdsdruk voelen om orde op zaken te stellen, zodat het effectief de tering naar de nering zet. Dat wil zeggen dat onze solidariteit op vrijwillige basis zal gebeuren, tijdelijk zal zijn, via objectieve parameters wordt vastgesteld en er op korte termijn duidelijke resultaatsverbintenissen aan gekoppeld worden. De onderhandelingen richting onafhankelijkheid zullen een kwestie van geven en nemen zijn.

Concreet

- ✓ Zolang we in een Belgisch staatsverband leven, dienen de transfers afgebouwd te worden door een overheveling naar de deelstaten van de bevoegdheden waarin deze welvaartsoverdrachten gebeuren. Dat kan onder andere door de splitsing van de sociale zekerheid.
- ✓ Zij worden ook drastisch verminderd door bijhorende ruime fiscale autonomie en responsabilisering aan de deelstaten te geven en de Bijzondere Financieringswet op te heffen.
- ✓ In het scenario van een Belgische boedelscheiding onderhandelen wij de volledige afbouw van de transfers over een korte overgangperiode. Dit gebeurt op onze voorwaarden. Daarbij streven wij naar de splitsing van de staatsschuld volgens het oorsprongsbeginsel.

• Brussel: onze tweetalige Vlaamse hoofdstad

Door de diverse staatshervormingen is Brussel institutioneel grotendeels uit Vlaanderen weggesneden en tot een autonoom gebied verheven. Het wanbeleid dat daarvan het gevolg is, heeft onze hoofdstad intussen met gigantische problemen opgezadeld. Of het nu gaat over economie, immigratie, criminaliteit, armoede, woonbeleid, onderwijs of financiën, in Brussel loopt alles in het honderd. Enkel de Vlaamse miljarden houden de stad nog boven water. Door de verregaande verfransing en vervreemding van onze hoofdstad zijn de Nederlandstaligen er bovendien inmiddels herleid tot een kleine minderheid van minder dan 10%.

Brussel draagt de zware gevolgen van de massale immigratie. Om voor een ommekeer in onze hoofdstad te zorgen, moet deze massale instroom gestopt en omgekeerd worden. Brussel heeft er alle belang bij dat de middenklasse niet langer wegvlocht. De stad heeft de tweeverdieners hard nodig om voldoende financiële inkomsten te genereren en om de stad terug leefbaar te maken. Daarvoor moeten de verloedering en de onveiligheid hard worden aangepakt. Een actieve en doordachte Brussel-politiek is daarom vandaag bijzonder urgent. Vlaanderen moet de durf hebben om buiten het Brusselse carcan te werken, door als zelfbewuste actor op te treden. Waar de Brusselse overheid het laat afweten, moet de Vlaamse overheid haar zonder schroom substitueren. Een stevige bestuurlijke reorganisatie en vooral vereenvoudiging dringen zich eveneens op.

Visie Vlaams Belang

Onze partij beschouwt Brussel principieel als een volwaardig deel van Vlaanderen. Historisch en geografisch is Brussel een Vlaamse stad. Maar daarnaast is het ook in ons eigen belang Brussel bij Vlaanderen te houden. Brussel is onze hoofdstad en, als internationaal centrum, ons venster op de wereld. Bovendien is het nog altijd het belangrijkste economische knooppunt, dat nauw verweven is met onze Vlaamse economie. Wij willen daarom solidair blijven met de Brusselaars en hen een billijk partnerschap aanbieden dat garant staat voor een welvarende toekomst voor onze hoofdstad in de Vlaamse republiek. Brussel kan overigens geen excuus zijn om geen werk te maken van een stappenplan richting Vlaamse onafhankelijkheid. Zelfs de koppigste Brusselaar zal snel inzien dat de opties van een onafhankelijke Brusselse stadsstaat of een unie met Wallonië eerder fictief dan reëel zijn.

In afwachting dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid verwerft, moet de Vlaamse Gemeenschap in Brussel een actief en assertief beleid voeren en dienen de institutionele banden tussen Brussel en Vlaanderen nu al te worden aangehaald.

Concreet

- ✓ Brussel zal de enige Vlaamse stad zijn met een tweetalig statuut.
- ✓ Brussel krijgt een unieke institutionele structuur die rekening houdt met de specificiteit van de stad.
- ✓ De Brusselse Franstaligen krijgen een zekere autonomie op het vlak van onder meer onderwijs en cultuur.
- ✓ Het Vlaams Belang pleit in Brussel voor een overheveling van gemeente-overschrijdende materies van het lokale naar het gewestelijke niveau.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Nederlandstaligen in de gemeenteraden, de eengemaakte politieraad, het eengemaakte OCMW, de huisvestingsmaatschappij en de vastgoedmaatschappij.

- ✓ Ook op het uitvoerende vlak dient een daadwerkelijke machtsparticipatie van de Nederlandstaligen gegarandeerd te zijn.
- ✓ Nederlandstalige kinderen moeten voorrang krijgen in de school van hun keuze. Om toegelaten te worden tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel moet het – voor kinderen van wie de thuistaal niet het Nederlands is – verplicht worden om voorafgaand taalbadklassen te volgen.
- ✓ We moeten de controlemechanismen op de taalwetgeving verbeteren en uitbreiden naar openbare ziekenhuizen en politie. De taalwetnaleving moet bovendien afdwingbaar worden gemaakt, bijvoorbeeld door indeplaatsstelling van falende overheden door een toezichtsorganisme.

• Vlaams karakter Vlaamse Rand beschermen

Ook in Vlaams-Brabant voltrekt zich een razendsnel proces van verfransing en internationalisering. Het gaat zo snel dat het voortbestaan van de Nederlandstalige gemeenschap ook daar in bepaalde delen geen evidentie meer zal zijn. In 2016 was immers in de Vlaamse Rand (19 gemeenten) volgens Kind en Gezin nog slechts 33,7% van de moeders en hun kinderen Nederlandstalig, 39,9% Franstalig en 26,4% anderstalig. Als we niet snel drastisch ingrijpen, zal na Brussel ook de Vlaamse Rand in demografisch opzicht grotendeels van Vlaanderen vervreemd zijn.

Veel van de problemen in de Vlaamse Rand zijn een rechtstreeks gevolg van het manke beleid en de passieve houding van de Vlaamse regering. Zij beschikt nochtans over heel wat mogelijkheden om het tij te doen keren, maar verzuimt daar gebruik van te maken. Zelfs met de N-VA aan de knoppen.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil dat de Vlaamse Rand rond Brussel Vlaams blijft en niet verder ten prooi valt aan verfransing en internationalisering. Daartoe zal vanuit de Vlaamse regering een krachtig Vlaams beleid moeten worden gevoerd. Dat moet erop gericht zijn enerzijds de Franstalige en allochtone migratie vanuit Brussel alsook de internationale immigratie te beperken. Anderzijds moeten we ervoor zorgen dat de Vlaamse aanwezigheid er versterkt wordt. Vlaamse jongeren en gezinnen moeten alle kansen en mogelijkheden krijgen om in de eigen streek en gemeente te blijven wonen. Nederlandstalige gezinnen uit het Vlaamse binnenland moeten worden aangemoedigd om zich in de Vlaamse Rand te vestigen. Daartoe zal moeten worden afgestapt van het fragmentarische en lakse beleid dat momenteel gevoerd wordt. Voortaan moet een alomvattend beleidsplan worden opgesteld waarin alle middelen gebundeld worden voor een krachtig en dynamiserend beleid.

Concreet

- ✓ Het ruimtelijk orderingsbeleid wordt gericht op de vrijwaring van het groene karakter van de Vlaamse Rand om de verstedelijking tegen te houden.
- ✓ Er moet een strikte toepassing van de taalwetgeving komen. Openbare besturen dienen uitsluitend het Nederlands te gebruiken.
- ✓ Het randbeleid wordt uitgebreid van de huidige 19 gemeenten tot gans Halle-Vilvoorde.
- ✓ In de Vlaamse Rand moet een gemeentelijke woonregie worden opgericht die de trekker wordt van het lokale woonbeleid. Deze lokale woonregies dienen een zeer actieve speler te worden op de lokale vastgoedmarkt door systematisch woningen en gronden op te kopen en een duidelijk voorrangsbepaald te voeren voor de Vlaamse autochtone bevolking.
- ✓ Optrekken van de middelen voor Vlabinvest.
- ✓ Er moet een volwaardig en van Brussel volledig autonoom gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde komen.
- ✓ De faciliteiten in de facilititeitengemeenten moeten afgeschaft worden en de volledige bevoegdheid over de facilititeitengemeenten moet aan de Vlaamse regering worden toegekend.

Een democratisch Vlaanderen

De burger heeft steeds vaker de indruk dat hij niets te zeggen heeft in dit land. België is geen democratie, maar een participatie. In België beslissen de partijhoofdkwartieren, niet de burgers. Die politieke elite beschermt doelbewust de eigen positie en doet aan zelfbediening via politieke benoemingen. Voor verkiezingen staan politici elkaar ogenschijnlijk naar het leven, terwijl achter de schermen er gesjacherd wordt met mandaten en voorakkoorden.

Ook de Belgische staatsstructuur staat haaks op democratische principes. Een Vlaamse stem is in dit land minder waard dan een Franstalige stem. Franstalige politici hebben minder stemmen nodig om een zetel te verwerven dan Vlaamse politici. De politieke macht van de Vlamingen werd bovendien uitgehold door gremels op parlementaire meerderheden.

De politieke macht moet verhuizen van de partijhoofdkwartieren naar het volk. Dit kan door het organiseren van bindende referenda en het inrichten van één Vlaamse kieskring. Vlaanderen moet een echte democratie worden van vrije burgers die bepalen wat de politici moeten doen.

• Onze democratie nieuw leven inblazen

De bevolking krijgt om de vijf jaar de kans haar vertegenwoordigers in het parlement aan te duiden. De politieke hoofdkwartieren bepalen echter in grote mate wie er op de kieslijst staat, wie er verkozen wordt en wie er bestuursverantwoordelijkheid krijgt. Allemaal zaken waarop de burger dus geen vat heeft. Representatieve democratie verwordt zo tot participatie. Kiezers worden verleid met mooie beloften en moeten een keuze maken tussen de lijsten. Hun stem kan de complexiteit van hun mening uiteraard onmogelijk weergeven.

Na de verkiezingen heeft de burger zijn enige inspraakmoment gehad en zijn de partijhoofdkwartieren vijf jaar lang opnieuw aan zet. Verkiezingsbeloften worden vaak snel weer vergeten of ingetrokken. Enkel media en mondige belangen- of actiegroepen slagen erin thema's op de agenda te zetten en het beleid bij te sturen. De gewone burger staat erbij, kijkt ernaar en wordt genegeerd. Die burger zit vast in een passieve rol en kan slechts akte nemen van wat de beleidsmakers beslissen.

In alle media zien we toppolitici, maar enkel de Vlamingen die in de juiste kieskring wonen, kunnen ervoor stemmen. De arrondissementele of provinciale kieskringen zorgen ervoor dat Vlaamse politici niet namens de gehele Vlaamse gemeenschap denken en handelen, maar naargelang de particuliere belangen in hun eigen kieskring.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil de invoering van bindende volksraadplegingen naar Zwitsers model. Directe democratie door middel van volksraadplegingen biedt een welkome aanvulling op het systeem van representatieve democratie en biedt de gelegenheid de onmiskenbare kloof tussen burger en politiek te dichten. Door middel van deelname aan volksraadplegingen kunnen burgers hun mening kenbaar maken aan de politici en worden ze in staat gesteld een beleid dat niet gedragen wordt door de bevolking, bij te sturen. Omgekeerd kunnen politici via volksraadplegingen hun beleid beter afstemmen op de wensen van de burgers. Directe democratie versterkt op deze manier de legitimiteit van het regeringsbeleid. Volksraadplegingen nodigen burgers uit tot maatschappelijk debat. Ze zorgen voor een actievere betrokkenheid bij het democratische besluitvormingsproces en versterken het democratische burgerschap. Politici mogen over belangrijke onderwerpen pas beslissingen nemen nadat de bevolking daarover haar mening heeft kunnen geven.

Het vermengen van uitvoerende mandaten op lokaal vlak en nationale wetgevende mandaten kan voor belangenconflicten zorgen. Deze machtspraktijk moeten we onmogelijk maken om onze democratie te versterken.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil bindende volksraadplegingen invoeren. Burgers moeten mits een benodigd minimum aantal handtekeningen daartoe zelf een initiatief kunnen nemen.
- ✓ De stemplicht moet worden afgeschaft en het stemrecht moet worden voorbehouden aan staatsburgers. Het vreemdelingenstemrecht wordt dus afgeschaft.
- ✓ Het Vlaams Belang kiest voor de invoering van één Vlaamse kieskring en een proportionele zetelverdeling. De kandidaten met de meeste stemmen worden verkozen. Dus geen opvolgers of lijststemmen die bepalen wie verkozen is.
- ✓ Het aantal parlementsleden moet worden verminderd.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een verbod op het cumuleren van uitvoerende mandaten op lokaal niveau en een parlementair mandaat.
- ✓ De Vlamingen moeten hun minister-president rechtstreeks kunnen verkiezen. De Vlamingen krijgen zo een regeringsleider met een direct mandaat. De bevolking kan hem voor het gevoerde beleid belonen of bestraffen.
- ✓ Onze gemeenten moeten bestuurd worden door rechtstreeks verkozen burgemeesters.

• De overheid ontvetten en transparanter maken

Dit land telt niet minder dan 8 parlementen en 7 regeringen. Die zijn zowaar goed voor 53 ministers en staatssecretarissen, 473 parlementsleden en een log overheidsapparaat. Bovendien gaat deze overdaad aan mandatarissen en ambtenaren niet eens gepaard met een behoorlijk bestuur. Het levert ons integendeel een onontwarbaar ingewikkelde staatsstructuur op met talrijke bevoegdheidsoverlappingsen waar niemand nog aan uit kan. Het resultaat is vaak een inefficiënt bestuursapparaat, dat bovendien bezeten is door regelnevel door zich met alles en nog wat te willen moeien. En als klap op de vuurpijl kost het ons nog handenvol geld ook.

Ook op het vlak van de ondergeschikte besturen zijn we nog lang niet waar we zouden moeten zijn. De geringe schaalgrootte van de Vlaamse gemeenten wordt meer en meer als problematisch ervaren. Het is inderdaad een feit dat gemeenten heel wat zaken niet meer alleen aankunnen. De intercommunales fungeren weliswaar als een soort tussenbesturen, die hun doel echter soms ver voorbij schieten. Handige lokale bestuurders kunnen via deze constructies de boekhouding opsmukken en de Vlaamse begrotingsregels manipuleren. Er is bovendien geen enkele controle vanwege de Vlaamse overheid op de intercommunales. Ten slotte zijn er de provincies. Met de N-VA op kop zou de Vlaamse regering hen drastisch afslanken. Maar uiteindelijk is daar weinig van in huis gekomen. Er zijn kortom nog altijd veel te veel structuren.

Aan de politieke cultuur schort eveneens nog altijd heel wat. De participatie heerst alom, waardoor partijen de overheid als hun eigendom beschouwen. Politieke benoemingen zijn dan ook nog altijd schering en

inslag. Topambtenaren worden door politieke partijen benoemd om machtsposities in de administratie in te nemen. Mits het juiste partijpolitieke ellendbogenwerk, kan eigenlijk gelijk wie tot topambtenaar benoemd worden.

Visie Vlaams Belang

De wildgroei aan bestuursinstellingen moet drastisch worden ingeperkt, vereenvoudigd en gerationaliseerd. Het Vlaams Belang wil het huidige bestuurlijke apparaat herleiden tot slechts twee bestuurs- en beleidsniveaus: één Vlaamse (nationale) overheid en één plaatselijke overheid.

Voor het nationale niveau bestaan daarvoor theoretisch gezien twee mogelijke opties: ofwel terugkeren naar het unitaire België, ofwel alle staatkundige bevoegdheden naar Vlaanderen overhevelen. Het Vlaams Belang kiest resoluut voor de Vlaamse staatvorming. Een terugkeer naar het unitaire België zou immers nóg erger zijn dan de kwaal, gelet op de totaal verschillende beleidsvisies tussen Vlamingen en Walen. Wat het plaatselijke bestuursniveau betreft, opteren wij voor een versterking van de steden en gemeenten omdat zij het dichtst bij de bevolking staan.

De verdeling van de bevoegdheden over deze beide bestuursniveaus moet volgens het subsidiariteitsbeginsel gebeuren: de nationale overheid oefent slechts die bevoegdheden uit die door het lagere niveau niet op een even efficiënte wijze kunnen worden uitgeoefend. Dat betekent dat wij zoveel mogelijk bevoegdheden naar de steden en gemeenten willen overhevelen, uiteraard samen met de daarbij horende financiële middelen. Dat noodzaakt wel tot een versterking van de steden en gemeenten via een schaalvergroting. Gemeentelijke fusies zijn een vorm van schaalvergroting. Het Vlaams Belang wil echter niet dat gemeentefusies van bovenaf worden opgelegd, maar wel dat zij worden aangemoedigd wanneer die het verhogen van de efficiëntie van de dienstverlening tot doel hebben.

Het Vlaams Belang pleit voor een sterke Vlaamse overheid die bestuurt op hoofdzaken in functie van het algemeen belang. Regeldrift en bureaucratisering moeten vermeden worden. Een slank, zuinig, maar slagkrachtig overheidsapparaat hoort daar eveneens bij en vereist een nieuwe visie op de ambtenarij.

Het Vlaams Belang kant zich bovendien tegen de politieke benoemingen van (top)ambtenaren. Ambtenaren mogen immers enkel maar het algemeen belang van de samenleving voor ogen hebben. Het terugdringen van de partijpolitieke bemoeienissen is daarvoor cruciaal.

Concreet

- ✓ In Vlaanderen hebben we slechts twee bestuurs- en beleidsniveaus nodig: een Vlaams (nationaal) niveau en een plaatselijk niveau.
- ✓ Het Belgische beleidsniveau – Kamer, Senaat en federale regering – doeken we helemaal op.
- ✓ Ook de provincies zijn achterhaalde en totaal overbodige structuren en schaffen we af.
- ✓ De samenwerking tussen verschillende steden en gemeenten (intercommunales) halen we uit de schandaalsfeer. We doen dat door deze samenwerkingsverbanden te ontvetten en het grossieren in mandaten helemaal onmogelijk te maken.
- ✓ Ministeriële kabinetten schaffen we af. Ministers moeten leren besturen met hun administraties en zullen slechts over een uiterst beperkt aantal persoonlijke medewerkers kunnen beschikken.
- ✓ Bij de beleidsvorming pleiten wij voor méér met minder en dus voor een stop aan de regelneverij.
- ✓ Selectieprocedures voor ambtenaren, ook voor topambtenaren, gebeuren voortaan op objectieve basis. Wie als beste uit de bus komt, krijgt de job, ongeacht zijn politieke overtuiging.
- ✓ Digitalisering opent enorme perspectieven voor overheden om efficiënt diensten te kunnen verlenen. We moeten volop inzetten op het creëren van digitale dienstverlening.
- ✓ Het Vlaams Belang wil volledige transparantie over de inkomsten van politici. Alle politieke mandatarissen dienen de inkomsten, inclusief voordelen in natura, verkregen uit hun mandaat permanent openbaar te maken.

• Burgerlijke vrijheden in ere herstellen

Dit land gaat hoe langer hoe meer gebukt onder een verstikkend politiek correct klimaat. Een dolgedraaide gelijkheidswaanzin duldt steeds minder afwijkende meningen. Opinions die de multiculturele elites niet bevallen, worden naar de marginaliteit van de samenleving verbannen en van overheidswege met ons belastinggeld bestreden, indien al niet gecriminaliseerd. Zo trok de regering-Michel bijvoorbeeld belastinggeld uit om zogenaamd *fake news* actief te bestrijden. Mensen worden in dit land vervolgd en veroordeeld, niet alleen om wat ze misdoen, maar ook omwille van wat ze denken en zeggen.

De federale en de Vlaamse regering voeren de strijd op tegen 'discriminatie'. Werkgevers mogen niet meer aanwerven wie zij het meest geschikt vinden voor een job, op gevaar af van discriminatie te worden beschuldigd. Private verhuurders mogen niet meer vrijelijk kiezen aan wie zij hun eigendommen in huur willen toevertrouwen op gevaar af voor de rechtbank te worden gesleept. De federale regering heeft er zelfs voor gezorgd dat wie van deze vrijheden gebruik maakt via achterbakse *mystery calls* wordt opgespoord en vervolgens gestraft. Kortom, de dictatuur van de multiculturele politieke correctheid slaat flinke bressen in onze vrijheid van handelen en denken.

Het zogenaamde 'gelijkkansencentrum' Unia ontvangt jaarlijks 8,1 miljoen euro belastinggeld waarmee de tewerkstelling wordt betaald van bijna 100 personeelsleden. Het is een inquisitie-instrument om iedereen die zich kritisch uitlaat over de multiculturele samenleving het zwijgen op te leggen. Sinds 2018 geeft de Vlaamse regering in het kader van het 'Integratiepact' bovendien nog eens 1,6 miljoen euro subsidies aan projecten die 'discriminatie' moeten bestrijden.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang hecht grote waarde aan het behoud van onze klassieke vrijheden en de vrijheid van meningsuiting. Want een democratie kan maar bestaan bij de gratie van een zo groot mogelijke vrijheid op dat vlak. Het recht op vrije meningsuiting moet daarom integraal hersteld worden. Alle representatieve meningen moeten aan bod komen in de audiovisuele media. Politieke overtuigingen mogen nooit onderworpen worden aan censuur, laat staan aan criminalisering en vervolging.

Religie is een privézaak. Het gaat dan ook niet op dat de belastingbetaler die dat niet wil, moet opdraaien voor de religieuze overtuiging van iemand anders. Toch vloeit er jaarlijks meer dan 400 miljoen euro belastinggeld naar de godsdiensten.

Concreet

- ✓ Er moet een stopzetting komen van de aantasting van de burgerlijke vrijheden in het kader van het antidiscriminatiebeleid: geen praktijktesten of *mystery calls*.
- ✓ De burger moet met betrekking tot de aanwerving van personeel en verhuur van woningen opnieuw de mogelijkheid krijgen zijn keuzes te laten leiden door eigen inzichten in plaats van zich te moeten conformeren aan de door een overheid opgelegde moraal.
- ✓ Unia moet ontbonden worden en in afwachting hiervan dient de jaarlijkse miljoenen subsidie van deze instelling te worden stopgezet.
- ✓ De vrije meningsuiting mag enkel beperkt worden wanneer opgeroepen wordt tot het gebruik van geweld.
- ✓ De subsidie van erediensten wordt stopgezet: burgers mogen niet verplicht worden om belastingen te betalen voor de religieuze overtuiging van anderen.

• Objectiviteit media waarborgen

De verstrengeling tussen media en politiek, zowel in de private als de openbare media, is een gevaar voor onze democratie. De Vlaamse media worden voor het leeuwendeel beheerd door een beperkt aantal mediaconglomeraten. In 1950 waren er in Vlaanderen nog 18 kranten, vandaag zijn alle kranten in handen van 2 bedrijven: De Persgroep en Mediahuis. Ook weekbladen en commerciële radio- en televisiezenders zijn

grotendeels in handen van deze groepen of één van de twee andere grote commerciële spelers: Roularta en Sanoma. Deze concentratie heeft als gevolg dat media steeds meer verschraken.

De openbare omroep heeft in het verleden bewezen een voortrekker te kunnen zijn wat betreft het maken van kwalitatieve programma's in alle genres, zowel op radio als op televisie. De rol van de VRT als onafhankelijke en objectieve berichtgever is echter problematisch. In de praktijk gebeurt net het omgekeerde. De VRT voert actief een multiculturele goednieuwsshow op en manipuleert meer dan eens de realiteit.

De VRT is geëvolueerd tot een semigeprivatiseerd mediaconcern. Zo telt onze openbare omroep maar liefst 5 landelijke radio's. Niet allen beantwoorden aan de openbare opdracht van de VRT, sommigen hebben een eerder commerciële invulling.

Niet enkel de openbare omroep is een probleem. De grote private mediagroepen krijgen jaarlijks ongeveer 400 miljoen euro subsidie van de systeempolitici. Twee handen wassen elkaar. Elk jaar schuift de overheid 200 miljoen euro door naar bpost om de gedrukte pers voor een prijsje te bedelen. Kranten en tijdschriften kunnen bovendien genieten van een nultarief voor btw.

Visie Vlaams Belang

Nu kost de VRT ons 320 miljoen euro per jaar. We moeten de VRT privatiseren. Er zullen zeker geïnteresseerden zijn die een mediaconcern met een dergelijk groot marktaandeel willen overnemen. De opbrengst van deze verkoop kunnen we veel zinvoller besteden, bijvoorbeeld in de zorg.

In afwachting van deze verkoop moet de VRT zich niet meer bezighouden met het beconcurreren van private zenders in lifestyle en amusement. Dat is geen kernopdracht van een openbare omroep. De enige taak van de VRT is het aanbieden van objectieve informatie zodat we correct geïnformeerd worden. Dat betekent ook dat de openbare omroep alle overtuigingen gelijk behandelt en conform hun maatschappelijke relevantie aan bod laat komen.

Media en politiek zijn twee handen op één buik. We moeten de dominantie van dit politiek correct conglomeraat in onze media en politiek breken. We moeten immers objectief, onafhankelijk en correct geïnformeerd worden. Anders blijft onze samenleving kampen met een democratisch deficit.

We moeten de media vrijer maken en dus de subsidies afschaffen. Op die manier kunnen er honderden miljoenen euro's bespaard worden, terwijl we daarvoor onafhankelijke media in ruil krijgen.

Zelfcensuur dreigt voornamelijk wanneer media te zeer geconcentreerd worden in handen van een beperkt aantal spelers. Monopolievorming kan bestreden worden door fusies, die de concurrentie bedreigen, te verbieden.

Concreet

- ✓ De strijd tegen het zogenaamde 'fake news' mag niet misbruikt worden om aan politieke censuur te doen. De overheid moet zich ter zake terughoudend opstellen.
- ✓ De Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) moet toezicht houden op het evenwichtig aan bod komen van de verschillende partijen en politici. De VRM dient hierover regelmatig aan het Vlaams Parlement te rapporteren.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat de VRT verkocht – en dus geprivatiseerd – wordt.
- ✓ Het Vlaams Belang pleit ook voor een gelijk btw-tarief voor alle mediabedrijven en een afschaffing van de subsidies voor de postbedeling van de kranten.
- ✓ Journalisten moeten een verbod krijgen om gedurende twee jaar na het neerleggen van hun job als journalist gelijk welke politieke functie uit te oefenen.

• Voor digitale vrijheid en privacy

De online media zijn de jongste jaren niet alleen sterk geëvolueerd, maar ook alomtegenwoordig. Een aantal heeft zich verenigd in Media21, dat pleit voor een mediabeleid dat investeert in kwalitatieve journalistiek in plaats van steeds verdere schaalvergroting.

Door de indrukwekkende toename van ICT-toepassingen in het dagelijkse leven beschikken verschillende bedrijven, maar ook steeds vaker onze overheid, over enorm veel data van de burgers. De complexiteit van databanken en de veelheid aan bestuurlijke niveaus maken van de toegang tot en het verwerken van al deze persoonsgegevens een enorme uitdaging. Tevens legt dit een grote verantwoordelijkheid bij onze overheid.

Netneutraliteit is het beginsel dat internetproviders alle gegevens op internet gelijk behandelen en niet discrimineren naar gebruiker, inhoud of website. De aangeboden snelheid waarmee we websites of online-toepassingen raadplegen moet dus voor iedereen dezelfde zijn. Dit beginsel staat steeds meer onder druk. In bepaalde landen betalen grote bedrijven nu al extra om hun websites prioriteit te geven boven andere. Afstappen van de netneutraliteit zou echter betekenen dat innovatieve nieuwe toepassingen en disruptieve bedrijven minder kans krijgen om door te groeien omdat het voor hen te duur zou worden om potentiële klanten of gebruikers te bereiken. Ook kan het wegvallen van de netneutraliteit betekenen dat websites met bepaalde politieke opvattingen worden gecensureerd.

Apps, websites en andere technologische toepassingen zijn deel geworden van ons dagelijks leven. De toename van deze toepassingen heeft een enorme economische groei teweeggebracht in de informaticasector. Al deze apps, websites en andere software moeten immers worden ontwikkeld en geprogrammeerd. Helaas hinkt Vlaanderen in deze een beetje achterop in vergelijking met andere Europese landen.

De voorbije jaren hebben we gemerkt dat een handvol, voornamelijk Amerikaanse, technologiebedrijven door overnames en gelobby een enorm dominante positie hebben ingenomen in de sector. De GAFA-bedrijven (Google, Apple, Facebook & Amazon) beheersen enorme hoeveelheden van het internetverkeer, beschikken over grote hoeveelheden privacygegevens van onze burgers en wenden hun gigantische budgetten aan om innovatieve bedrijven over te nemen en via lobbying politieke besluitvorming te beïnvloeden. Daarnaast wordt er steeds meer melding van gemaakt dat bedrijven zoals Google en Facebook op hun platform bepaalde politieke meningen zouden censureren.

Steeds meer overheidscommunicatie gebeurt via internet. We betalen onze belastingen via internet en kunnen tegenwoordig al veel administratieve zaken met verschillende besturen online afhandelen. Ook inzake communicatie tussen onze burgers onderling en in het vergaren van nieuws speelt het internet nu een dominante rol.

Visie Vlaams Belang

Mediageletterdheid en -weerbaarheid zijn vandaag hoogst noodzakelijke vaardigheden om jong en oud te wapenen tegen de toevloed van informatie die via de media, niet in het minst sociale media, op hen afkomt.

Privacy is een basisrecht en dient dan ook gewaarborgd te worden door onze overheid. Een adequate opleiding voor ambtenaren die toegang hebben tot persoonsgegevens is dan ook een absolute must. Daarnaast moet er ook worden onderzocht hoe onze overheid deze gegevens op een ICT-technisch niveau kan beveiligen. Technologische toepassingen als *blockchain* mogen zeker niet buiten beschouwing worden gelaten in het beveiligen van onze data.

Omdat het Vlaams Belang een vrijheidspartij is, die bovendien de vrije meningsuiting hoog in het vaandel draagt, zijn wij er voorstander van om het principe van de netneutraliteit te behouden. Het internet moet een platform blijven waarop het vrij delen van informatie centraal staat.

Om het tekort aan goed opgeleide informatici te verhelpen, stelt het Vlaams Belang voor om in ons secundair onderwijs meer te investeren in ICT. Dit zal veel jonge mensen meer vertrouwd maken met het ontwikkelen van informaticatoepassingen en invloed hebben op de keuze van studierichting in het hoger onderwijs.

Het Vlaams Belang wil op Europees niveau een 'New Deal' om het huidige tech-monopolie te doorbreken. Er moet tevens een streng toezicht komen op de privégegevens die deze bedrijven van onze burgers verzamelen. Tot slot moeten bedrijven zoals Google en Facebook meer transparantie bieden over de gelijke behandeling van alle politieke strekkingen op hun netwerken.

Het internet is voor een meerderheid van onze bevolking een absolute basisbehoefte geworden. We kunnen echter vaststellen dat de kostprijs van een internetabonnement voor veel mensen vrij hoog is. Zeker in vergelijking met onze buurlanden. Daarom is het Vlaams Belang van mening dat het btw-tarief op internet moet verlaagd worden naar 6%.

Concreet

- ✓ Media-educatie moet onderdeel worden van het lessenpakket in alle richtingen van het secundair onderwijs.
- ✓ Het Vlaams Belang wil ook de opdracht van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid uitbreiden naar alle lagen van de bevolking om de steeds groter wordende digitale kloof – vooral bij ouderen, lager opgeleiden en minderbegoeden – te dichten.
- ✓ Alle ambtenaren die in aanraking komen met databanken gelinkt aan privacy-gevoelige gegevens dienen een opleiding omtrent het correct omgaan met persoonsgegevens te krijgen.
- ✓ De overheid moet investeren in onderzoek en implementatie van technologische middelen zoals *block-chain* om data zo goed mogelijk te beschermen tegen zowel intern als extern misbruik.
- ✓ Het principe van netneutraliteit moet gewaarborgd blijven.
- ✓ Het internet moet een plaats blijven waar informatie en nieuwe ideeën ten volle gedeeld moeten kunnen worden.
- ✓ Meer investeringen in ICT in het secundair onderwijs.
- ✓ Een Europese 'New Deal' om de monopolie van GAFA te doorbreken.
- ✓ Er moet werk gemaakt worden van een strengere controle door de overheid op de data van onze burgers die door grote technologiespelers wordt bijgehouden en verwerkt.
- ✓ Bedrijven als Facebook en Google moeten worden verplicht om transparantie te bieden inzake de gelijke behandeling van alle politieke opvattingen op hun platform.
- ✓ Het btw-tarief op internet terugbrengen naar 6%.

Een Europa van naties en vrijheden

Het Vlaams Belang is een pro-Europese partij. Europa is de bakermat van onze westerse beschaving. Samenwerking binnen Europa heeft ons vrede, voorspoed en welvaart gebracht. De totstandkoming van de EU en de euro heeft echter de vrijwillige samenwerking binnen Europa vervangen door een project van economische en politieke eenmaking. Europa evolueert naar een superstaat, een Verenigde Staten van Europa, waarin een onafhankelijke Vlaamse staat slechts een provincie kan zijn zonder macht en soevereiniteit.

De EU vertoont steeds meer totalitaire trekken en gaat in tegen de Europese verscheidenheid. Zij holt fundamentele Europese waarden en verworvenheden, zoals soevereiniteit, subsidiariteit, vrijheid, welvaart, democratie en de rechtsstaat, uit.

Door systematisch en kwaadwillig de termen 'Europa' en 'Europese Unie' door elkaar te gebruiken, heeft men Europa een slechte naam bezorgd. Wij willen een Europa waarop we met z'n allen weer trots kunnen zijn, trots op onze beschaving en op ons lappendeken van schitterende volkeren en culturen. Europa, dat is onze manier van leven, dat is een bepaald grondgebied, een geheel van inzichten, kunsten, smaken, waarden en normen.

Het Vlaams Belang staat uiteraard open voor internationale samenwerking en mondiale ontwikkelingen, maar wil dat staten en volkeren zélf het laatste woord houden inzake hun beleid en verplichtingen.

• Geen EU-superstaat

De Europese Unie (EU) vertoont een enorme expansiedrift. In minder dan 20 jaar, sinds het Verdrag van Maastricht, is het aantal lidstaten meer dan verdubbeld: van 12 naar 28. Sommige eurocraten dromen van een EU-superstaat waartoe zelfs Noord- Afrikaanse landen behoren. De EU is inderdaad geen democratisch project. Alle uitbreidingen van bevoegdheden en grondgebied werden ons op ondemocratische wijze opgedrongen. Ook de steeds verder schrijdende uitholling van de nationale soevereiniteit werd niet aan de Vlaamse bevolking voorgelegd. Nooit werd het debat over de voor- en nadelen van de EU en het EU-beleid ten gronde gevoerd. Dat is fundamenteel ondemocratisch.

De halsstarrige weigering om te luisteren naar de bevolking leidde er alvast toe dat in 2016 51,9% van de Britten bij een opkomst van 72,2% kozen voor een Brexit, een uittrede uit de Europese Unie. Het belangrijkste wat Commissievoorzitter Juncker te vertellen had na het Brexit-referendum, was dat er best nooit nog zulke referenda gehouden worden omdat de kiezers telkens tegen de EU stemmen als ze daartoe de kans krijgen.

Sinds EU-kritische partijen in tal van Europese landen verkiezingsoverwinning op verkiezingsoverwinning behalen, kiest het EU-establishment steeds weer voor de vlucht vooruit. Nu wil de voorzitter van de Europese

commissie Jean-Claude Juncker zelfs Albanië, Bosnië, Kosovo, Macedonië, Montenegro en Servië de EU binnenloodsen. Ook met betrekking tot de uitbreiding van de EU-bevoegdheden duwt de Commissie op het gaspedaal. Wat de gemiddelde Vlaming, Italiaan of Deen hierover denkt, interesseert de EU-elite allerminst.

Het Schengenverdrag betekent dat wij niet meer zélf kunnen bepalen wie hier binnen komt en wie niet en ondergraaft dus de soevereiniteit van ons land. De Schengenruimte betekent simpelweg dat wij geen baas meer zijn over onze eigen grenzen. Gecombineerd met Europese buitengrenzen die zo lek zijn als een zeef, is het gevolg van de Schengenzone dus een oncontroleerbare stroom van migranten van zowel binnen als buiten de EU. In plaats van werk te maken van een betere beveiliging van de Europese buitengrenzen, koos de EU er de voorbije jaren bovendien voor om de grenzen steeds verder open te zetten. De aanhoudende versoepeling van de visumpolitiek heeft de illegale immigratie gefaciliteerd in plaats van ze tegen te gaan, en moet dan ook worden stopgezet.

De EU vertoont steeds meer totalitaire trekken. De regeringen van Hongarije en Polen kozen ervoor om de massa-immigratie die de EU hen via een zogenaamd spreidingsplan wil opdringen te verwerpen. Dit beleid werd in Hongarije zelfs bevestigd via een referendum. Alhoewel deze regeringen uiting geven aan de democratische wil van het Hongaarse en Poolse volk, wil de Europese Commissie hen straffen via het ontnemen van het stemrecht in het Europese Raad of het afnemen van geld.

Visie Vlaams Belang

De gedaante die de huidige EU heeft aangenomen en die ze vastbesloten is verder te stofferen met nog meer soevereine bevoegdheden van de lidstaten, staat haaks op een gezonde Europese gedachte. Het Vlaams Belang is geen anti-Europese partij, maar is wel tegen de huidige EU.

Het Vlaams Belang verkiest een Europese samenwerking die gebaseerd is op de soevereiniteit van de naties. Tegenover de 'Verenigde Staten van Europa', plaatsen wij het confederaal model, een (intergouvernementele) samenwerking tussen de verschillende landen. Dit behelst een inkrimping van de uit haar voegen gebarsten werkzaamheid en institutionalisering van de huidige EU,

Die samenwerking moet gebaseerd zijn op een van de weinige zaken die succesvol waren: de ééngemaakte markt. Voor de open, exportgerichte Vlaamse economie is het immers belangrijk dat onze ondernemingen kunnen functioneren in een Europese vrijhandelszone.

Voor het Vlaams Belang zijn er echter ook nog andere domeinen waarop een confederale samenwerking zeker gewenst is: een gezamenlijk buitenlands beleid (voor zover hierover een akkoord is onder de lidstaten), een gezamenlijke bestrijding van de internationale misdaad en het terrorisme en het waterdicht maken van de buitengrenzen. Ook inzake verkeersbeleid, milieu en duurzaamheid kan samenwerking zeker een meerwaarde zijn.

In elk geval kant het Vlaams Belang zich ook tegen het EU-opengrenzenbeleid en de EU-immigratiewetgeving, alsook tegen de spreidingsplannen voor migranten.

Concreet

- ✓ Stopzetten van de evolutie naar een totalitaire EU-superstaat. Geen EU-grondwet en geen verdere evolutie naar een 'Verenigde Staten van Europa'.
- ✓ Wel een confederaal Europa van samenwerkende naties.
- ✓ Een terugkeer van bevoegdheden naar de lidstaten gebaseerd op een samenwerking zoals die bestond voor het Verdrag van Maastricht, en op de huidige Europese Vrijhandelsassociatie (EVA).
- ✓ De Europese Commissie en het Europees Parlement moeten afgeschaft worden. Alleen een Europese Raad moet blijven bestaan, als overlegorgaan tussen de Europese landen die deel uitmaken van de vrijhandelszone.
- ✓ Opzegging van de Schengen-akkoorden.

- ✓ De nationale staten moeten opnieuw de volledige bevoegdheid overnemen inzake immigratie en volledig autonoom kunnen beslissen wie de grenzen over mag en een verblijfsvergunning krijgt.
- ✓ Besparingen op de EU-bureaucratie en snoeien in de werkmiddelen voor EU-parlementsleden.
- ✓ Stopzetten van de maandelijkse verhuis van het Europees parlement tussen Brussel en Straatsburg.
- ✓ Afschaffen van nutteloze EU-instellingen, zoals de Europese Dienst voor Extern Optreden, het Comité van de Regio's en het Europees Economisch en Sociaal Comité.
- ✓ Elke lidstaat moet soeverein en op een heldere manier zijn lidmaatschap kunnen evalueren en desgevallend op een even heldere manier en via een duidelijke procedure uit de EU kunnen stappen. Het Vlaams Belang erkent het zelfbeschikkingsrecht van de Europese volkeren. Als binnen Europa een volk zich op democratische wijze uitsprekt voor onafhankelijkheid (bijvoorbeeld bij referendum), of omgekeerd voor aanhechting bij een andere staat, moet dit door alle Europese instellingen als dusdanig erkend worden. Het is niet aan de EU om te beslissen welk volk in welke staat moet leven.

• Geen Turkije in de EU

Het troetelkind van de EU is zonder twijfel Turkije. Al sinds 2005 wordt onderhandeld over Turkse toetreding en steekt de EU miljarden euro belastinggeld in Turkije. De EU reserveerde voor de periode 2014-2020 4,45 miljard euro om Turkije te ondersteunen in het toetredingsproces tot de Europese Unie.

Bij haar oordeel in 2004 dat Turkije rijp was voor toetredingsonderhandelingen, heeft de Europese Commissie zich niet gebaseerd op feiten, maar op de wensdroom dat het de komende jaren wel in de goede richting zou gaan. Ondanks het feit dat Turkije niet voldeed aan de voorwaarden, besliste de Europese kaste om toch toetredingsgesprekken op te starten. De EU-vooruitgangsrapporten waren rampzalig. De afgelopen twee jaar ging het verder van kwaad naar erger. De evolutie is bekend en laat maar één conclusie toe: sinds de start van de toetredingsonderhandelingen heeft Turkije inderdaad een hele weg afgelegd: een weg achteruit en verder wég van Europa.

Het staat vast dat miljoenen Turken naar Europa zullen uitwijken zodra zij daar de kans toe krijgen. Turkije telt ongeveer 80 miljoen inwoners. Dat betekent dat het een zware politieke stem in 'Brussel' zou hebben én

beroep zou kunnen doen op een aanzienlijk deel van de Europese subsidiepot. Een Turks EU-lidmaatschap betekent bovendien dat elke Turk zich overal in de Europese Unie zal mogen vestigen. Het ontbreken van een vergelijkbaar sociaal zekerheidsstelsel in Turkije zal ongetwijfeld leiden tot een nieuwe immigratiegolf.

Er wordt, zeker sinds de mislukte coup poging, heel wat opgeschort en gedreigd, maar tot een definitief einde van de toetredingsstatus van en de euromiljarden naar Turkije komt het nooit.

In ruil voor 6 miljard euro, de hervatting van de EU-toetredingsgesprekken en visumvrij reizen voor Turken zou Turkije de vluchtelingenstroom richting de Europese kusten mee indammen.

Visie Vlaams Belang

Zélf indien Turkije aan de vooropgezette 'Criteria van Kopenhagen' zou voldoen, verandert dat niets aan de fundamentele waarheid dat het geen Europees land is. Het gaat niet alleen over de modaliteiten van de Turkse toetreding. Turkije heeft noch geografisch, noch historisch, noch taalkundig, noch cultureel ook maar iets gemeen met Europa en hoort dus niet thuis in de EU.

Concreet

- ✓ Enkel landen die deel uitmaken van het Europese christelijke cultuurgebied kunnen deel nemen aan de EU of andere Europese samenwerkingsverbanden.
- ✓ Islamitische landen kunnen geen lid worden van de EU.
- ✓ De Belgische regering en de EU moeten definitief erkennen dat Turkije niet Europees is en nooit Europees zal zijn en geen toekomst kan hebben in de EU.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat de toetredingsonderhandelingen met Turkije definitief gestaakt worden.
- ✓ De pre-toetredingssteun voor Turkije moet volledig stopgezet worden.
- ✓ Het Vlaams Belang kant zich tegen een Europese visumvrijstelling voor Turken.

• De Europese transferunie stoppen

De euro heeft gefaald op elk vlak. De huidige toestand is absoluut onhoudbaar en meer Europese centralisatie zal het probleem niet oplossen, maar enkel verergeren. De apocalyptische doembeelden die het EU-establishment tracht op te roepen wanneer het verdwijnen van de euro ter sprake komt, missen elke grond. Sommige van de meest welvarende Europese landen maken overigens geen deel uit van de eurozone of zelfs van de EU.

Om koste wat het kost de peperdure euro in stand te houden, creëerde de EU een Europese transferunie. Daarbij draaien economisch sterke landen financieel op voor economisch zwakkere landen. Naast de miljardenmelkkoe voor België en Wallonië, is de Vlaming tegen wil en dank ook nog eens een miljardenmelkkoe voor de EU. De redding en instandhouding van de euro heeft elke Vlaming al minstens 6.000 euro gekost. De financieel zwakkere EU-lidstaten worden financieel afhankelijk gemaakt van de EU en gedegradeerd tot chronisch zieke patiënten.

Het geld van de belastingbetalers wordt door de EU op zijn zachtst gezegd niet altijd even doelmatig besteed: megalomane EU-paleizen, onbestaande projecten, niet-werkende ambtenaren en ga zo maar door. In 2015 droeg België 5,5 miljard euro af aan de EU of 271 euro per Belg. Vlaanderen hoest daar met 3,5 miljard het leeuwendeel van op, maar ziet daar amper 1,3 miljard van terugvloeien. De netto kostprijs voor Vlaanderen bedraagt hiermee 2,2 miljard euro of 339 euro per Vlaming.

Visie Vlaams Belang

De euro is in zijn huidige gedaante niet meer houdbaar. Misschien kan deze munteenheid blijven bestaan in een beperkt aantal gelijkgestemde noordelijke landen, als die daarvoor kiezen. Het is een mogelijke optie voor Vlaanderen. Hoe dan ook zullen we evolueren naar een situatie waarbij de noordelijke munten slechts in beperkte mate tegenover elkaar zullen fluctueren, wat stabiliteit en vertrouwen schept.

In tijden van financiële en economische crisis, waarbij aan burgers en belastingbetalers gevraagd wordt de buikriem aan te halen, is het niet meer dan normaal dat ook de overheid bespaart. Niet de Europeaan of de Vlaming, maar de EU leeft boven haar stand. Hier moet paal en perk aan worden gesteld. De EU moet dus het goede voorbeeld geven en zelf de tering naar de nering zetten.

Concreet

- ✓ De euro kan eventueel worden vervangen door een gezonde munt die wordt gedeeld door een aantal Noord-Europese landen met de nodige begrotingsdiscipline.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat Vlaanderen een korting krijgt waarbij de bijdrage vanuit Vlaanderen begrensd wordt op 200 euro per inwoner per jaar, wat een besparing zou opleveren van een geschatte 900 miljoen euro.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat de structurele miljardenstroom van Noord-Europa naar Zuid-Europa stopt.
- ✓ Het 'permanente' noodfonds (ESM) moet opgeheven worden en er mogen geen nieuwe EU-leningen verstrekt worden.
- ✓ Er moet volledige transparantie komen met betrekking tot de besteding van EU-gelden.

• Stop sociale dumping

Sociale dumping heeft twee gezichten: enerzijds zijn er de buitenlandse werknemers die zonder enige bescherming worden uitgebuit. Maar anderzijds zorgt de Europese detacheringsrichtlijn voor een vorm van 'legale sociale fraude'. Deze richtlijn werkt grootschalige fraude en concurrentievervalsing in de hand. Het belangrijkste gevolg hiervan is dat buitenlandse arbeiders het loon van het gastland moeten krijgen, maar werkgevers kunnen de veel goedkopere sociale bijdragen in het land van oorsprong betalen. Daardoor zijn werknemers uit die landen stukken goedkoper dan Vlaamse werknemers.

In de bouw is het goedkoper om werknemers uit Oost-Europa aan te werven. Ook in de transportsector gaan er op deze manier duizenden Vlaamse jobs verloren. Sociale dumping leidt tot sociale wantoestanden, niet alleen in de bouw en het transport, maar steeds vaker ook in andere sectoren zoals de metaalsector, de bewakingsindustrie, schoonmaakbedrijven, slachthuizen en zelfs de IT-sector. Het totale aantal gedetacheerde buitenlandse werkrachten in België lag einde 2015 op 217.589. In vergelijking met 2009 is dat aantal verdubbeld.

De EU vuurt de globalisering ook aan door het afsluiten van handelsakkoorden zoals TTIP en CETA. Deze zijn op maat gemaakt van grote multinationals. Ze ondermijnen de soevereiniteit van de staten door het instellen van arbitragemechanismen die de nationale rechtssystemen omzeilen. CETA is het zoveelste verdrag dat werd uitgewerkt door technocraten, een verdrag dat verder knaagt aan onze nationale soevereiniteit en waarover de bevolking zich niet kan uitspreken.

Visie Vlaams Belang

Vlaams Belang pleit ervoor om de bestaande Europese detacheringsrichtlijn en de herziening ervan resoluut te verwerpen en onmiddellijk de bestaande Belgische detacheringswet uit te breiden met sociale bijdragen. Vriend en vijand zullen toegeven dat er slechts één manier is om sociale dumping uit te roeien: buitenlandse werknemers hier sociale bijdragen laten betalen.

Het is niet aan de EU om in onze plaats handelsakkoorden te sluiten. Kritiek leveren op TTIP en CETA betekent niet dat het Vlaams Belang Vlaanderen wil afsluiten van de rest van de wereld. Wij kiezen voor een open economie, maar deze mag niet ten koste gaan van onze producenten, onze gezondheid, onze ecologische regels en onze soevereiniteit.

Concreet

- ✓ De sociale inspectie moet meer mensen en middelen krijgen om te strijden tegen de sociale dumping.
- ✓ Gedetacheerde werknemers (en hun werkgevers) moeten in ons land sociale bijdragen betalen.
- ✓ Wij pleiten voor een maximum detachingsduur van 6 maanden, met uitzondering voor bepaalde sectoren waar een langere duur gerechtvaardigd is.
- ✓ Handelsakkoorden moeten onderhandeld en toegepast worden in een sfeer van transparantie en verantwoording. De rechtbanken van de betrokken landen moeten bevoegd blijven.

• Neutraliteit als leidmotief

De Belgische buitenlandse politiek heeft oorspronkelijk een traditie van neutraliteit. Pas na de Tweede Wereldoorlog werd die neutraliteitspositie verlaten. De Belgische politici schakelden ons volledig in een trans-Atlantisch kader in. Dat betekent dat de richting van ons buitenlands- en defensiebeleid niet door onszelf, maar in grote mate door andere landen bepaald wordt. Belgische politici kunnen niet genoeg benadrukken hoezeer wij een 'trouwe partner' moeten zijn voor de NAVO.

Visie Vlaams Belang

Een soeverein en onafhankelijk Vlaanderen moet zijn verplichtingen tegenover de internationale gemeenschap nakomen. Dat betekent in de eerste plaats voorkeursrelaties uitbouwen met onze sterke economische partners en landen waar een bestuurscultuur heerst vergelijkbaar met de Vlaamse.

In een wereld waar er veel verschillende machtsblokken zijn, zoals Rusland, de VS en China, moeten we pragmatisch handelen. Wij zijn te klein om echte invloed te kunnen hebben op de grootmachten. Omgekeerd oefenen zij invloed op ons uit. Het zijn dikwijls kleinere spelers die de diplomatieke machine op het internationale toneel vlot krijgen. Vlaanderen heeft alles om deze rol te spelen. We hoeven geen schrik te hebben om internationaal geïsoleerd te worden. Vlaanderen ligt in het centrum van Europa en dat zal ook altijd zo blijven. Daardoor liggen we op een kruispunt tussen grote landen. Vlamingen passen zich gemakkelijk aan de omstandigheden aan. Dat is een kracht in de diplomatie. Die onafhankelijke positie moeten we versterken.

Concreet

- ✓ Ons buitenlands beleid moet in de eerste plaats gericht zijn op de veiligheid van ons land en onze burgers.
- ✓ Een neutraliteitspositie is de beste garantie om niet in conflicten tussen grootmachten betrokken te geraken. Dat schaadt onze belangen.
- ✓ Vlaanderen moet zich kritischer opstellen met betrekking tot de NAVO.
- ✓ Het Vlaams Belang is voorstander van een doorgedreven militaire samenwerking met onze Europese bondgenoten.

A close-up photograph of a hand holding a string of blue paper figures. The figures are simple, stylized human shapes, connected by a thin string. They are arranged in a line, with some figures in the foreground and others in the background. The background is a rustic, textured wooden surface. The lighting is warm and natural, highlighting the texture of the wood and the smoothness of the paper figures.

**ONZE MENSEN
BESCHERMEN**

Onze identiteit beschermen

Massa-immigratie bedreigt niet alleen onze sociale zekerheid en onze veiligheid, maar ook onze identiteit en onze eigenheid. De voorbije decennia is er een beleid gevoerd waarbij massamigratie toegelaten en zelfs gestimuleerd werd. Aan de honderdduizenden binnenkomende vreemdelingen werd nooit uitgelegd wat het betekende om in onze samenleving te leven. Nooit werd van hen verwacht dat ze zich zouden aanpassen aan onze manier van leven. Integendeel, de Vlamingen werden maar verondersteld zich aan de nieuwkomers aan te passen.

Doorgaans wordt immigratie omschreven als een fataliteit, als een natuurfenomeen waar niets meer aan te veranderen is. Via gezinshereniging, asiel en illegale immigratie blijft het aantal allochtonen aangroeien. In steeds meer wijken en zelfs gemeenten zijn allochtonen nu al in de meerderheid. Groepen niet-geïntegreerde vreemdelingen ontwrichten ons sociale weefsel.

• Opnieuw grenzen stellen

De aanhoudende, massale instroom heeft verregaande gevolgen op heel wat beleidsdomeinen. De bevolking blijft maar aangroeien, voor het overgrote deel ten gevolge van immigratie. Steeds meer Vlamingen worden een minderheid in eigen buurt en ontvluchten de (grote) steden. De files worden almaar langer. Vlaanderen geraakt helemaal volgebouwd. Er verdwijnen steeds meer groene ruimtes. De wachtlijsten voor sociale woningen en in de gezondheidszorg worden langer. De instroom van anderstaligen zorgt voor een daling van de onderwijskwaliteit. Ouders moeten kamperen voor de schoolpoort om hun kinderen in te schrijven in de school van hun keuze. De grootschalige toestroom van mensen zonder de nodige taalkennis en andere vaardigheden heeft bovendien negatieve gevolgen voor de sociale zekerheid.

Deze zorgwekkende evolutie is echter geen onvermijdelijkheid die we als een natuurramp machteloos moeten ondergaan. De aan de gang zijnde ontwikkeling kan immers wél afgewend worden, maar dan is het hoog tijd voor realisme.

In tegenstelling tot de vele hoeraberichten die met de regelmaat van een klok de wereld ingestuurd werden, zijn de problemen op het vlak van immigratie in dit land absoluut niet onder controle. De massale inwijking van niet-Europese vreemdelingen die we nu al decennia meemaken, werd onder de regering Michel allesbehalve een halt toegeroepen. Integendeel zelfs. Wie de cijfers en de feiten op een rij plaatst, weet dat er geen sprake is van een trendbreuk met het lakse beleid van de regering-Di Rupo:

- Sinds het aantreden van deze regering is er opnieuw een toename van de globale immigratiedruk. In 2017 steeg het aantal nieuwe immigranten tot net geen 140.000, het op één na hoogste aantal sinds het begin van de tellingen.
- Alle hoeraberichten over de afschaffing van de 'Snel Belg'-wet ten spijt, blijft de fameuze 'Belgenfabriek' onverminderd verder draaien. Dat hoeft op zich ook niet te verwonderen, aangezien de beruchte wet hooguit werd vervangen door een 'Vlotjes Belg'-wet. In 2018 kwamen er 36.215 'nieuwe Belgen' bij. Dat is weliswaar een lichte daling (- 4,8%) in vergelijking met het jaar voordien, maar het zijn er nog altijd bijna dubbel zoveel als in 2014, het jaar waarin deze regering aantrad (18.726).
- In totaal kregen de afgelopen vier jaar niet minder dan 132.429 vreemdelingen de Belgische nationaliteitskaart in de handen gedrukt, goed voor een gemiddelde van 33.107 'Nieuwe Belgen' per jaar. Dat cijfer ligt zonder meer hoog, hoger zelfs dan tijdens de regeerperiode Di Rupo, toen jaarlijks gemiddeld 31.506 vreemdelingen tot 'Belg' gebombardeerd werden.

Visie Vlaams Belang

Indien we geen vreemdeling in ons eigen land willen worden en onze manier van leven willen vrijwaren, moeten we vertrekken vanuit nulimmigratie. Met de migratiestromen uit het verleden hebben we onze handen al vol. De deur moet dicht. Niet uit racisme of haat tegen hen die buiten onze deur staan, maar uit liefde voor wie binnen ons huis woont.

Er werden de afgelopen jaren in het beste geval hier en daar enkele beperkte initiatieven genomen en – vooral – aangekondigd. Veelal gaat het om maatregelen waar op zich weinig of niets tegen in te brengen valt, maar die in de verste verte niet volstaan om een kentering in het immigratiebeleid teweeg te brengen. Maatregelen die wél een impact zouden kunnen hebben, bleven uit of bleven hooguit in de aankondigingsfase steken. Van een zo noodzakelijke trendbreuk is absoluut geen sprake. Ook de beste publiciteitscampagne kan niet verhullen dat de immigratiekranen nog steeds openstaan en België bleef wat het was: een topbestemming voor immigratie vanuit alle windstreken.

Wie beweert dat de immigratiecrisis voorbij is, maakt zichzelf wat wijs. Men hoeft geen helderziende te zijn om te weten dat de immigratiegolven nog verder zullen aanzwellen wanneer niet dringend werk wordt gemaakt van een strikt en kordaat beleid.

In Azië en Afrika wachten immers geen tienduizenden of zelfs honderdduizenden, maar miljoenen mensen op een gunstige gelegenheid om hier hun geluk te komen beproeven. Europa kan deze mensenmassa onmogelijk opvangen zonder zijn eigen fundamentele, stabiliteit, welvaart en veiligheid in het gedrang te brengen. Het kan zich met andere woorden geen politiek (blijven) veroorloven die in de halve wereld wordt geïnterpreteerd als een collectieve uitnodiging om naar onze contreien af te zakken. Een land – en bij uitbreiding een continent – heeft niet alleen het recht zijn grenzen te beschermen. Het heeft tegenover zijn eigen burgers ook de plicht dat te doen. Dat heeft niets met racisme, bekrompenheid of egoïsme te maken, maar alles met gezond verstand, zelfbehoud en een leefbare toekomst voor onze kinderen en kleinkinderen.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang verzet zich tegen internationale verdragen die de nationale soevereiniteit inzake immigratie nog verder uithollen en dit land rechtstreeks of onrechtstreeks tot een nog lakser immigratiebeleid verplichten. Het globaal VN-migratiepact ('Marrakesh-pact') moet opgezegd worden.
- ✓ Grenscontroles zijn nog steeds een doeltreffend middel om illegale immigratie en de import van criminaliteit aan banden te leggen. Landen moeten het recht hebben op elk moment naar eigen goeddunken over te gaan tot het invoeren van grenscontroles waar, wanneer, voor hoelang en op welke manier (met de moderne technologische middelen hoeft het overigens niet noodzakelijk te gaan om stationaire controles) zij dat nodig achten.
- ✓ Op Europees niveau moet dit land bondgenootschappen zoeken met landen die een kordater immigratiebeleid voorstaan én moet het een voortrekkersrol spelen in het aanscherpen van het immigratiebeleid.
- ✓ Enkele jaren geleden werd de 'Snel Belg'-wet vervangen door een 'Vlotjes Belg'-wet. Om de nationaliteit te verwerven, is de minimale verblijfsduur nog altijd te kort, de economische zelfredzaamheid te laks en zijn de inburgeringsvoorwaarden te vrijblijvend. Het Vlaams Belang pleit dan ook voor een verstrakking van de nationaliteitswetgeving. De nationaliteit moet verdiend worden en kan pas na een verblijf van tien jaar worden toegekend. Het Vlaams Belang wil bovendien een einde maken aan de dubbele nationaliteit.
- ✓ Het Europese grensagentschap Frontex mag geen veredelde veerdienst voor illegale immigranten zijn, maar moet de middelen krijgen en efficiënter gemaakt worden om de Europese grenzen afdoende te beschermen en pushbacks in de praktijk te brengen.

• Immigratiekanalen sluiten

Nadat het aantal asielaanvragen in 2015 een enorme piek kende (+ 106%), daalde dat cijfer sinds de sluiting van de Balkanroute opmerkelijk. Dat was geenszins een verdienste van de Belgische regering, maar wel van landen zoals Oostenrijk en Hongarije die maatregelen namen om illegale immigratie in te dammen. Ondertussen zit het aantal asielaanvragen in eigen land echter opnieuw in een stijgende lijn. In 2018 werden 23.443 asielaanvragen ingediend, goed voor een stijging van ongeveer 20% in vergelijking met 2017. Deze stijging is opvallend aangezien dit volledig tegen de Europese trend ingaat omdat de illegale immigratie naar Europa aanzienlijk terugliep.

Gezinshereniging en huwelijksmigratie blijven het grootste immigratiekanaal naar dit land. Bij zowat 50% van de uitgereikte verblijfstitels aan onderdanen van niet-EU-landen gaat het om familiale redenen. In 2015 (het eerste volledige regeringsjaar van deze coalitie) werden 55.928 eerste verblijfsvergunningen om familiale redenen afgeleverd, goed voor een stijging van 20% in vergelijking met 2013, toen dat aantal op 45.979 lag. Aangezien deze regering – ondanks eerdere aankondigingen van onder meer Theo Francken – heeft nagelaten de voorwaarden voor gezinshereniging voor asielzoekers wezenlijk te verstrakken, bleven de cijfers stijgen. In 2017 kregen 52.066 vreemdelingen een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging, waarbij het aantal familieleden van erkende asielzoekers al was opgelopen tot 6.951.

De huidige Vreemdelingenwet dateert uit 1980 en is na jaren van veranderingen en toevoegingen als gevolg van nieuwe nationale en internationale regels een kluwen geworden waar geen kat haar jongen in terugvindt en waarin advocaten van de immigratie-industrie zich als een vis in het water voelen. Terecht wordt verwezen naar de Europese Unie die onze soevereiniteit om een eigen kordaat immigratiebeleid te voeren ondergraaft. Anderzijds is het ook zo dat de Belgische regels inzake gezinshereniging soms nog lakser zijn dan de Europese richtlijn toelaat.

Visie Vlaams Belang

De vluchtelingenconventie van Genève is niet meer aangepast aan de situatie van de 21ste eeuw en moet dringend herbekeken worden. Het uitgangspunt moet zijn dat asielzoekers in eigen regio worden opgevangen. Opvang in eigen regio maakt de terugkeer naar eigen land – eens de problemen zijn opgelost – gemakkelijker en leidt tot een efficiëntere besteding van de beschikbare middelen, waardoor beduidend meer vluchtelingen kunnen geholpen worden. Het Vlaams Belang kant zich tegen EU-spreidingsplannen die Europese landen, tegen de wil van hun bevolking in, de opvang van grote aantallen asielzoekers willen opdringen.

Het Vlaams Belang kant zich fors tegen huwelijksmigratie. Het systeem genereert niet alleen een permanente instroom, maar zorgt er ook voor dat het integratieproces telkens van nul moet herbeginnen omdat de kinderen doorgaans opgevoed worden in de thuistaal en de cultuur van het land van herkomst. De regels voor huwelijksmigratie moeten dan ook fors worden aangescherpt.

Het Vlaams Belang verzet zich tegen een versoepeling van de regels voor 'economische immigratie'. De bewering dat 'economische immigratie' de illegale instroom zal verminderen, mist elke onderbouwing en wordt bovendien door de feiten tegengesproken. De bewering dat de achterpoort van de illegale immigratie kan worden gesloten door de voordeur open te zetten, getuigt van wereldvreemdheid. De economische immigratie waarvan sprake zal gewoon een extra toegangspoort vormen, maar zal de andere immigratiekanalen geenszins ontlasten. Het versoepelen van economische immigratie getuigt bovendien van kortzichtigheid. De robotisering dreigt de volgende jaren in tal van sectoren immers te leiden tot forse personeelsinkrimpingen.

Concreet

- ✓ Een migratiewetboek waarin alle regels duidelijk worden gebundeld en achterpoortjes gesloten, moet ervoor zorgen dat de oneindig lange procedureslagen stopgezet worden.
- ✓ De regering moet op internationaal vlak de nodige stappen zetten om werk te maken van een eventuele herziening van de Conventie van Genève.
- ✓ In afwachting van een grondige hervorming van het asielrecht met opvang in eigen regio als basis pleit het Vlaams Belang voor een snelle behandeling van de asielaanvragen, zonder mogelijkheden om eindeloos te procederen.
- ✓ Om te vermijden dat asielzoekers na de afwijzing van hun aanvraag onderduiken, moeten zij ondergebracht worden in gesloten centra, voor de gehele duur van de procedure.
- ✓ Huwelijksmigratie naar België kan enkel wanneer de band van beide partners met dit land groter is dan met het land van herkomst van de kandidaat-migrant.
- ✓ In afwachting van de heroverdracht van het immigratiebeleid naar de lidstaten, moeten de bestaande Europese immigratierichtlijnen maximaal worden ingevuld.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat het beleid eerder focust op de activering van en werkverschaffing aan eigen werklozen dan op arbeidsimmigratie.

• Gedoogbeleid illegaliteit stoppen

De achilleshiel van elke geloofwaardige immigratie- en asielpolitiek is en blijft een effectief en efficiënt uitwijzingsbeleid. Zolang een uitwijzingsbevel niet wordt gevolgd door een effectieve repatriëring blijft zich via 'radio gsm' het bericht verspreiden dat men in dit land – eens voet aan wal gezet – kan blijven. In flagrante tegenspraak met de vele aankondigingen en beloftes, blijft het terugkeerbeleid falen over de volle lijn. Terwijl het aantal gedwongen repatriëringen in 2018 daalde naar 2842, daalde ook de vrijwillige terugkeer met 3127 naar een historisch dieptepunt.

De barslechte resultaten op het vlak van het terugkeerbeleid hoeven niet te verbazen, want er is nog altijd een schrijnend tekort aan capaciteit in de gesloten terugkeercentra. De afgelopen vier jaar kwamen er nog geen 200 extra plaatsen bij. Dat is lang niet genoeg en zelfs ondermaats, zeker in vergelijking met de 20.000 extra opvangplaatsen voor nieuwe asielzoekers die er tijdens de volle asielcrisis in nauwelijks enkele maanden tijd bijkwamen.

Het capaciteitsgebrek in de gesloten centra voor gedwongen terugkeer zorgt niet alleen voor een van de slechtste terugkeercijfers in Europa, maar leidde ook tot de waanzinnige draaideurpolitiek tegenover illegalen. Die bereikte haar voorlopig dieptepunt toen zelfs criminele 'sans papiers' op vrije voeten werden gesteld om opgepakte 'transmigranten' voorlopig op te sluiten.

De afgelopen vijf jaar werd de problematiek van de illegale vreemdelingen niet opgelost. Alhoewel precieze cijfers uiteraard niet voorhanden zijn, werd hun aantal drie jaar geleden reeds geschat tussen 50.000 en 150.000, misschien zelfs 200.000. Dat is de bevolking van een stad als Gent waarop niemand vat heeft. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat deze groep er ondertussen kleiner op geworden is, wel integendeel. Alles wijst erop dat – bij ongewijzigd beleid – het aantal illegalen sterk toeneemt.

Visie Vlaams Belang

De lakse aanpak van de aanzwellende illegale immigratie naar Europa heeft de indruk gewekt dat het lonend is de oversteek te wagen. In de praktijk werden Europese marineschepen de afgelopen jaren gedegradeerd tot een soort veerdienst, wat voor de georganiseerde mensensmokkel geweldige opportuniteiten en winsten heeft geschapen.

Illegaal verblijf mag niet beloond worden met een verblijfsvergunning, zoals eerder in dit land gebeurde. In plaats van het huidige gedoogbeleid tegenover illegale immigratie moet bovendien werk gemaakt worden van een actief opsporings- en uitzettingsbeleid.

Concreet

- ✓ Er moet meer druk worden uitgeoefend op derde landen die niet meewerken aan het indammen van de illegale immigratie en de strijd tegen de mensensmokkel.
- ✓ De inzet van Belgische en Europese marineschepen mag niet langer dienen om de illegale immigratie te faciliteren, maar moet erop gericht zijn ze te verhinderen en op die manier te beletten dat mensen aan hun gevaarlijke overtocht beginnen (*pushbacks*).
- ✓ De middelen voor de gedwongen terugkeer van illegalen moeten drastisch worden opgetrokken.
- ✓ Dringende medische hulp voor illegalen moet beperkt zijn tot levensbedreigende situaties en gekoppeld zijn aan repatriëring.
- ✓ Er moeten scherpe controles komen op schijnhuwelijken, schijnwettelijk samenwonen en zogenaamde 'schijnbaby's'. Fraude en misbruik moeten steeds leiden tot de intrekking van de eruit voortvloeiende verblijfsvergunningen.
- ✓ Ontwikkelingshulp, samenwerkingsverbanden en gunstige handelsverdragen moeten worden gekoppeld aan de bereidheid van derde landen om afgewezen asielzoekers en andere uitgewezen onderdanen terug te nemen.

• Heroriëntatie ontwikkelingshulp

In 2016 steeg het budget voor ontwikkelingshulp met 20% tot 2,2 miljard euro. Dat is quasi het volledige Vlaamse budget voor mobiliteit en openbare werken. België behoort daarmee tot de meest genereuze landen van Europa. De onduidelijke bevoegdheidsverdeling tussen het Vlaamse en het federale niveau is een rem op een efficiënt ontwikkelingsbeleid. De federale overheid engageert zich extern op domeinen waar ze intern niet voor bevoegd en dus niet in gespecialiseerd is, zoals onderwijs, landbouw, ontwikkelingseducatie. Gevolg is een surrealistische situatie waarbij België aan ontwikkelings-samenwerking doet in materies waar het geen binnenlandse bevoegdheid voor heeft en dus ook geen actuele knowhow.

Afrika telt vandaag 1,2 miljard mensen. Volgens de VN verdubbelt dit tegen 2050. Ontwikkelingseconomen stellen dat 40% van deze mensen naar Europa wil migreren. Dat betekent dat het Europees continent 800 miljoen mensen zou moeten opvangen. Een onmogelijke opdracht én een ongewenst vooruitzicht.

Visie Vlaams Belang

Als sociale en volksnationale partij zijn wij voorstander van solidariteit met volkeren in moeilijke omstandigheden. Financiering moet in de eerste plaats wel de zelfredzaamheid bevorderen. In het licht van de toenemende armoede in eigen land en het beperkte budgettaire kader zijn wij genoodzaakt keuzes te maken. Wij pleiten er daarom voor de ontwikkelingssamenwerking te heroriënteren naar de thuislanden van de grootste groepen erkende vluchtelingen en hier verblijvende niet-Europese vreemdelingen. Met de gelden voor ontwikkelingssamenwerking kan de heropbouw en de sociaal-economische ontwikkeling in deze landen gestimuleerd worden. Zo drogen de migratiestromen op en vergemakkelijken we de terugkeer. In dat kader willen we het budget voor ontwikkelingshulp evalueren en eventueel verminderen.

Concreet

- ✓ Een heroriëntatie van de middelen inzake ontwikkelingssamenwerking naar de landen van herkomst van de in ons land aanwezige immigranten.
- ✓ Het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking moet de ontwikkeling en heropbouw dienen van de landen van herkomst van de illegale immigranten en vluchtelingen teneinde hun terugkeer te faciliteren.
- ✓ Er moet een nationaal terugkeerfonds worden opgericht waarmee terugkeerpremies worden uitbetaald en huisvestings- en tewerkstellingsprojecten in de landen van herkomst worden gefinancierd.
- ✓ Ontwikkelingshulp moet afhankelijk gemaakt worden van de bereidheid tot terugname van uitgeprocedeerde asielzoekers en illegalen.

- ✓ Landen die hun staatsburgers niet willen terugnemen, kunnen geen aanspraak maken op ontwikkelingshulp.
- ✓ Om de te verwachten Afrikaanse diaspora tegen te gaan, moet ook een geboortepolitiek gekoppeld worden aan ontwikkelingssamenwerking.

• Vlaams-Europese leidcultuur bevestigen

De voorbije decennia werd aan immigranten al te vaak het signaal gegeven dat ze zich vooral niet moesten aanpassen aan de waarden en de cultuur van de gastsamenleving. Vlaanderen moest multicultureel zijn. De 'diversiteit' werd als norm naar voor geschoven. Buitenlandse mogendheden of internationale islamitische organisaties die hun geïmmigreerde landgenoten of hun afstammelingen van de tweede, derde of vierde generatie onder de duim wilden houden, werd geen strobreed in de weg gelegd.

De Vlaamse regering ziet er nog steeds geen graten in dat een Turkse overheidsorganisatie als Diyanet subsidies krijgt met Vlaams belastinggeld. De Vlaamse regering geeft jaarlijks ook 3,25 miljoen euro subsidies aan organisaties als de Federatie van Marokkaanse organisaties of de Unie van Turkse Verenigingen. Deze Vlaamse regering slaagde er zelfs in de subsidies aan deze etnisch-culturele organisaties fors te verhogen, terwijl aan Vlamingen allerlei besparingen werden opgelegd. Deze organisaties hebben nochtans als eerste doel hun leden vast te doen houden aan de taal, cultuur en godsdienst van het land van herkomst. De niet-integratie wordt betoelaagd met ons belastinggeld.

Het Minderhedenforum, dat zich openlijk verzet tegen integratie, ageert tegen Zwarte Piet en tegen de verplichte taalkennis in de sociale huisvesting, krijgt jaarlijks 2 miljoen euro subsidies van de Vlaamse regering. Miljoenen worden er gepompt in een integratie-industrie die stevig in handen is van een kaste van 'beroeps-linksen' die vooral de boodschap verspreidt dat allochtonen permanent het slachtoffer zijn van discriminatie en dat onze samenleving zich moet aanpassen aan de cultuur en godsdienst van nieuwkomers.

Sinds 2004 voert de Vlaamse regering ook een inburgeringsbeleid dat beter kan omschreven worden als een 'onthaalbeleid' dat immigranten wat Nederlands tracht bij te brengen, de organisatie van onze samenleving uitlegt en de weg wijst naar de sociale diensten. Van een echte 'inburgeringsplicht' – waarbij de inburgeraar een objectief examen moet afleggen om in aanmerking te komen voor een permanent verblijf in ons land of onze nationaliteit – is in het geheel geen sprake. Een minimumaanwezigheid in de (gratis) les volstaat om te voldoen aan de – de facto onbestaande – inburgeringsplicht.

Ondertussen organiseren de regeringen en de lokale overheden wel een beleid van zogenaamde 'positieve discriminatie', waarbij – onder meer in het kader van tewerkstelling – Vlamingen minder kans krijgen voor een job dan allochtonen. Het door de Vlaamse regering goedgekeurde Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat wanneer een Vlaming en een allochtoon gelijk scoren bij aanwervingsproeven voor de Vlaamse overheid, de allochtoon wordt aangeworven en de Vlaming niet.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil dat werk gemaakt wordt van een echt aanpassingsbeleid, waarbij van immigranten die hier hun toekomst willen uitbouwen, geëist wordt dat ze zich aanpassen aan onze Vlaams-Europese leidcultuur. Niet onze samenleving moet zich aanpassen, maar de allochtoon.

Mensen van vreemde afkomst die zich loyaal opstellen tegenover Vlaanderen, onze wetten naleven en bereid zijn onze taal te leren, zijn voor het Vlaams Belang volwaardige Vlamingen. Het Vlaams Belang verwerpt dan ook racisme. Iedereen die over onze nationaliteit beschikt en zich loyaal en respectvol opstelt tegenover onze Vlaamse samenleving moet gelijke kansen krijgen ongeacht de herkomst.

Het Vlaams Belang wil bovendien ook fors besparen in het integratiebeleid. Enkel projecten die de aanpassing ten goede komen – die bv. de allochtone meisjes beschermen tegen uithuwelijking of inzetten op de kennis van het Nederlands – mogen nog gefinancierd worden. De miljoenenfinanciering van officiële instanties en organisaties waarvan de werking haaks staat op het door ons beoogde aanpassingsbeleid, wordt stopgezet.

Onze partij wil ook dat de heksenjacht op zogenaamd 'discriminerende' verhuurders of werkgevers stopt. Deze culpabilisering van Vlamingen legt de verantwoordelijkheid voor het falen van het immigratie- en integratiebeleid verkeerdelijk bij de burger en tast de individuele vrijheden op een onaanvaardbare manier aan.

Het discriminatieverbod bij de overheid moet ook gelden voor positieve discriminatie. Positieve discriminatie is institutioneel racisme. Een dergelijk beleid veroorzaakt onrechtvaardigheid, frustratie en spanningen.

Het Nederlands dient in Vlaanderen niet alleen de bestuurs-, onderwijs- en cultuurtaal te zijn, maar moet ook de omgangstaal zijn en blijven. Wie hier woont, ook al is dat maar tijdelijk, past zich aan onze normen en waarden aan en leert zich vlot in het Nederlands uit te drukken. Het aanpassingsbeleid moet doortastend en efficiënt zijn. Het staatsburgerschap moet de bekroning zijn van een succesvolle integratie.

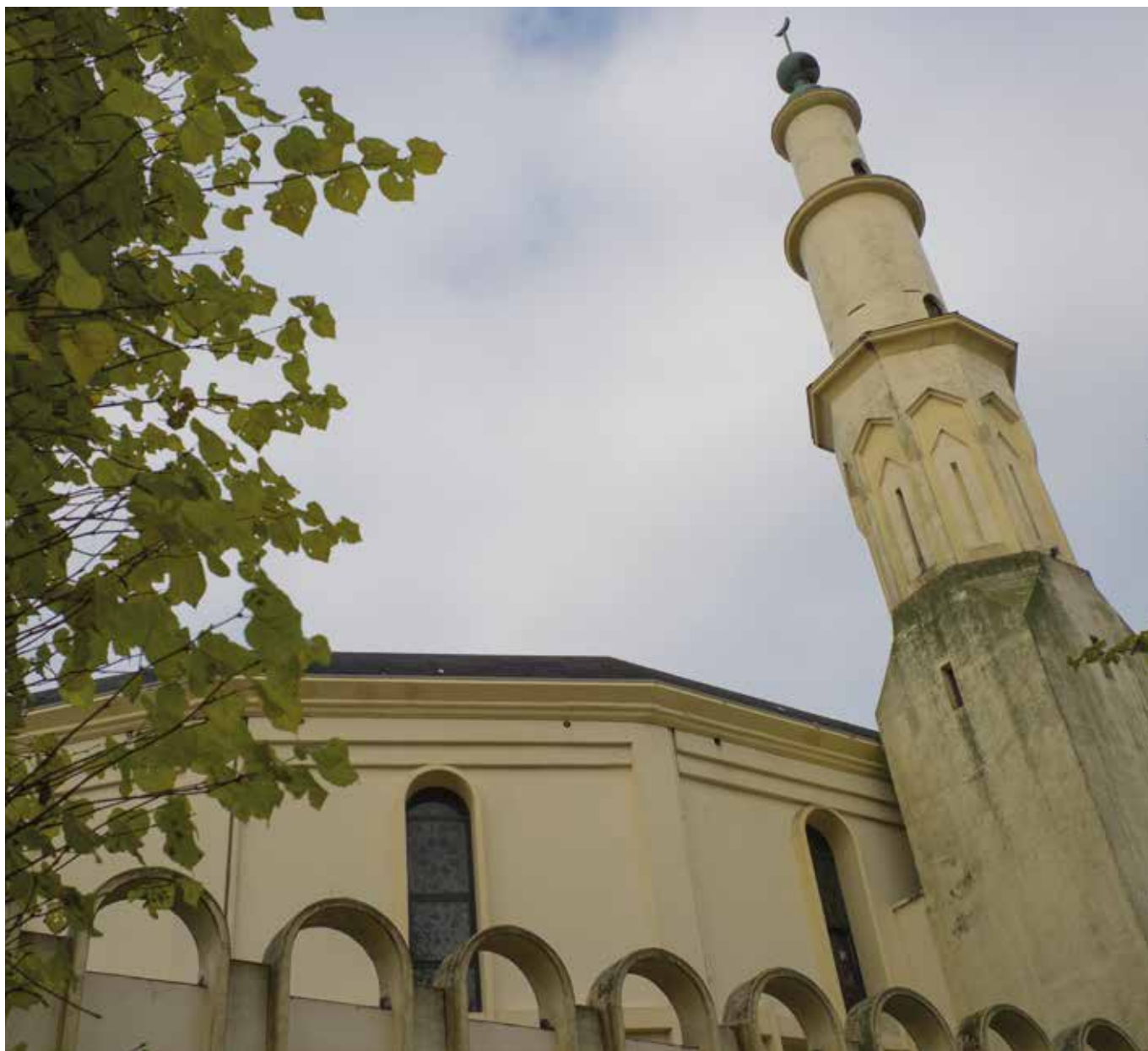
Concreet

- ✓ Het principe in de Grondwet inschrijven dat de Vlaams-Europese leidcultuur de enige publieke cultuur is in Vlaanderen.
- ✓ Uitheemse culturen of godsdiensten kunnen niet ingeroepen worden om in Vlaanderen voorrechten of uitzonderingen af te dwingen.
- ✓ Een vreemdeling die een permanente verblijfsvergunning of onze nationaliteit wil verwerven, moet slagen voor een inburgeringsexamen, waarmee hij zijn kennis van onze samenleving, cultuur en taal bewijst.
- ✓ Het gratis-beleid wordt ook voor vreemdelingen afgeschaft: wie een inburgerings- of taalcursus volgt, moet lesgeld betalen.
- ✓ Kennis van onze taal en een geslaagde inburgering gelden als voorwaarde om een beroep te doen op sociale dienstverlening of een uitkering.
- ✓ Buitenlandse overheidsinstanties of internationale organisaties die hier actief zijn en onze gastvrijheid misbruiken of het aanpassingsbeleid tegenwerken worden uitgewezen.
- ✓ Een stopzetting van de aantasting van de burgerlijke vrijheden in het kader van het antidiscriminatiebeleid: geen praktijktesten.
- ✓ Een wettelijk verbod op zogenaamde 'positieve' discriminatie door alle overheden.
- ✓ Een stopzetting van de miljoenensubsidiëring van etnisch-culturele organisaties.
- ✓ Stopzetting van de miljoenensubsidiëring van Unia.
- ✓ Afbouw van de integratie-industrie: enkel projecten die kaderen in een aanpassingsbeleid worden nog betoelaagd.
- ✓ Strikte handhaving van de eentaligheid van Vlaanderen: geen communicatie met allochtonen in andere talen dan het Nederlands, behalve in de toeristische sector.

• Islamisering stoppen

Dankzij een evolutie van eeuwen leven we vandaag in Vlaanderen in een grotendeels gelaïciseerde samenleving. De islam heeft deze evolutie gemist. Zelfs in Vlaanderen domineert de islam het persoonlijke leven en de moraal van vele duizenden moslims. Dit is meer dan problematisch, ook omdat de islam haaks staat op westerse verworvenheden als de burgerlijke vrijheden en de gelijkheid tussen man en vrouw. De treffendste voorbeelden zijn de aan vrouwen opgedrongen hoofddoek en het verbod op afvalligheid. Tekenend is dat zelfs in onze Vlaamse samenleving mensen niet in alle veiligheid de islam kunnen verlaten.

Een deel van de mensen van islamitische afkomst in ons land is allesbehalve extreem. Gelukkig maar. Deze mensen respecteren onze publieke cultuur, beleven hun godsdienst individueel en wijzen de ambitie van de islam om het publieke en private leven te beheersen af. Deze mensen maken deel uit van onze samenleving. Een studie (2015) van het Centrum voor Sociale Wetenschap dat onderzoek deed naar de denkbeelden

van de moslims in ons land stelt echter dat de helft van de moslims in dit land fundamentalist is. Deze islamfundamentalisten zijn van oordeel dat moslims zich in hun leven moeten schikken naar de sharia en dat de islam zelfs primeert op onze burgerlijke wetten. Wie zo denkt en handelt, plaatst zichzelf buiten onze samenleving.

De islam is in België een erkende godsdienst. In tegenstelling tot bijvoorbeeld het boeddhisme of het hindoeïsme. Wanneer een godsdienst erkend is, kunnen aanhangers van deze godsdienst aanspraak maken op betoelaging van hun gebedshuizen, op salariëring van de bedienaars van hun erediensten en op de organisatie van godsdienstonderricht op school. De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur staat in voor de erkenning van moskeeën. Eens erkend heeft een moskee recht op subsidies en een door de federale overheid bezoldigde imam. Op vijf jaar tijd werd er ongeveer 5,3 miljoen euro belastinggeld besteed aan subsidies aan moskeeën die door Marino Keulen (Open VLD) en Geert Bourgeois (N-VA) werden erkend. Meerdere feiten toonden aan dat deze erkenning en betoelaging geenszins garandeert dat de moskee gematigd is.

De islam in Vlaanderen wordt niet alleen betoelaagd met geld van de belastingbetaler. Er zijn ook grote geldstromen vanuit fundamentalistische regimes en internationale moslimorganisaties naar moskeeën en islamitische organisaties in ons land. Alhoewel die geldtransfers als doel hebben de islamitische structuren te versterken om moslims te radicaliseren en Vlaanderen te islamiseren, laat de regering betijen.

Een rapport van OCAD (februari 2017) is duidelijk: deze schimmige financiering vanuit het buitenland leidt tot een opmars van het salafisme. Het rapport stelt dat zelfs eertijds 'gematigde' moskeeën hierdoor groothandelaars zijn geworden van het islamextremisme. Ook Turkije laat zich in dit dossier niet onbetuigd.

Volgens de Staatsveiligheid is Diyanet een instrument van het Turkse regime en een verlengstuk van de fundamentalistische AK-partij van Erdogan. Het Turkse Erdogan-regime stelt de imam aan en legt de inhoud van de preken vast. Bevoegd minister Homans (N-VA) laat tot op heden nog steeds 12 Diyanetmoskeeën betoelagen.

Door schuldig verzuim en zelfs actieve collaboratie van de partijen die het hier de voorbije jaren voor het zeggen hadden, kon het islamfundamentalisme woekeren. Extremistische Koranscholen rijzen als paddestoelen uit de grond. Ondanks aandringen van het Vlaams Belang acht niemand zich bevoegd om er controle op uit te oefenen. Moslims wordt ingeprent dat ze maar een goede moslim zijn als ze halal eten. Halalzaken en zelfs -supermarkten verdringen in veel wijken van onze steden het gewone winkelaanbod. Er zijn reeds afdoende bewijzen dat geld dat met halal-producten werd verdiend, soms werd aangewend om terreur te financieren. Het islamitisch thuisonderwijs zit in de lift. In meerdere steden lopen islamitische organisaties zelfs rond met plannen om islamscholen op te starten.

Het dragen van een hoofddoek is in veel stadswijken deel van de publieke cultuur geworden. Wanneer de overheid communiceert met de moslims gebeurt dit steeds vaker via bemiddeling van de moskee en de imam. Zelfs in publieke infrastructuur worden islamitisch voorschriften als het halalvoorschrift en gescheiden zwemmen in toenemende mate toegepast. In tal van stadswijken is de autoriteit van de burgerlijke overheid de facto vervangen door een islamitisch religieus gezag. De parallelle islamitische samenleving is in grote delen van onze steden een feit. Indien deze evolutie op zijn beloop wordt gelaten, zal de islam spoedig ook zijn invloed willen doen gelden op onze wetgeving en onze staatsinrichting.

Visie Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang is het stoppen van de islamisering van Vlaanderen een prioriteit. Een de-islamisering van onze samenleving is enkel mogelijk indien de beleidsmakers onder ogen durven zien dat de islam geen persoonlijke godsdienst is zoals het christendom, maar ook en vooral een ideologie die onze vrije samenleving wil vervangen door een islamitische samenleving gebaseerd op de sharia.

In de eerste plaats is het nodig dat de voedingsbron van de islamisering wordt aangepakt, namelijk de financiering, met prioriteit voor de publieke financiering. Daarom wil het Vlaams Belang de intrekking van de erkenning van de islam. Dat betekent uiteraard niet dat geraakt wordt aan de godsdienstvrijheid, wel dat de islam in Vlaanderen niet meer van overheidswege wordt gefaciliteerd en betoelaagd. Het Vlaams Belang wil dus een stopzetting van de subsidiëring van moskeeën, een stopzetting van de salariëring van de imams en een stopzetting van het islamonderricht in het officieel onderwijs.

Net zoals in andere landen al het geval is (bv. Oostenrijk) moet ook de buitenlandse financiering worden verboden. Daarnaast wil het Vlaams Belang dat ook alle toegevingen aan de islam in onze publieke cultuur worden gestopt, dus: geen aanbod van halal-voedsel meer, geen hoofddoeken in ons onderwijs en geen boerkinis en gescheiden zwemuurtjes in onze zwembaden.

Concreet

- ✓ Intrekking van de erkenning van de islam en stopzetting van de financiering van de Moslimexecutieve.
- ✓ Stopzetting van de overheidssubsidiëring van moskeeën en islamitische organisaties.
- ✓ Afschaffing van islamitische godsdienstlessen in het officieel onderwijs.
- ✓ Wettelijk verbod op moskeeën die onder het gezag staan van buitenlandse regimes of deel uitmaken van een internationaal fundamentalistisch netwerk.
- ✓ Een verbod op de buitenlandse financiering van moskeeën.
- ✓ Verscherpt financierings- en veiligheidstoezicht op moskeeën, Koranscholen, islamitisch thuisonderwijs en andere islamitische initiatieven.
- ✓ Het sluiten van extremistische moskeeën en de onmiddellijke uitwijzing van haatimams en andere prekende moslimextremisten.
- ✓ Een algemeen wettelijk hoofddoekverbod in het onderwijs en voor overheidspersoneel.

- ✓ Strenge controle op het islamitisch thuisonderwijs.
- ✓ Verscherping en consequente toepassing van het verbod op de onverdoofde slacht.
- ✓ Burgemeesters en schepenen mogen geen huwelijken voltrekken wanneer de bruid of de bruidegom niet de nodige beleefdheid kan opbrengen om de burgemeester, de schepenen of aanwezige ambtenaren de hand te schudden.
- ✓ Geen gescheiden zwemmen in onze publieke zwembaden en een boerkiniverbod op stranden, in zwembaden en andere zwemgelegenheden.
- ✓ Uitbouw van een terugkeerbeleid voor moslims die willen leven volgens de islamitische voorschriften en niet bereid zijn zich aan te passen aan onze Vlaams-Europese publieke cultuur.

• Ons erfgoed beschermen

Als Vlamingen ontlenen we voor een groot stuk onze Vlaamse identiteit aan ons erfgoed. Het zichtbaarder maken van erfgoed en de integratie ervan in de ruimtelijke structuur, blijkt in de praktijk lastig. Erfgoed wordt nog te vaak gezien als een vervelend obstakel in de realisatie van allerlei vernieuwingsprojecten.

De Vlaamse Inventaris voor Onroerend Erfgoed verschaft nauwelijks een juridische basis om ons erfgoed van afbraak te vrijwaren. Anderzijds moet men voor geïnventariseerde relictten wel eerst advies inwinnen bij de dienst onroerend erfgoed waardoor veel (ver)bouwdossiers onnodig op de lange baan worden geschoven.

De vorige Vlaamse Regering liet drie grote erfgoedorganisaties (Erfgoed Vlaanderen, Open Monumentendag en het Forum voor Erfgoedverenigingen) fuseren tot de vzw Herita. De Vlaamse Regering hoopte dat deze zou uitgroeien tot een grote erfgoedvereniging naar Angelsaksisch model (de Britse National Trust). Enkele jaren geleden kreeg Herita echter een onvoldoende rond haar gebrekkig monumentenbeheer. Herita moest haar strategie hernieuwen.

Visie Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang vormt erfgoed nooit een obstructie. Erfgoed is een essentieel bestanddeel van onze leefomgeving. Het geeft kleur, inhoud en identiteit aan dorpen, gemeenten en steden. Restauratie, heden en toekomst kunnen hand in hand gaan. Het herstel van een historisch gebouw of het bewaren van een archeologische site kan perfect gepaard gaan met een creatieve herbestemming. Dat kan gaan van het inrichten van tentoonstellingsruimten, het aanleggen van parkzones tot de integratie van horeca.

De Vlaamse overheid moet verder inzetten op een volwaardig financieel ondersteuningsbeleid voor het behoud en beheer van het beschermd onroerend erfgoed. Hierbij moet een evenwichtige en samenhangende mix aan financiële steunmaatregelen verder worden uitgebouwd.

De Vlaamse Regering dient het maatschappelijk draagvlak voor de waarde van onroerend erfgoed te verhogen door een voorbeeld te nemen aan de sterke Britse erfgoedverenigingen (de Trusts), die miljoenen leden hebben en hierdoor ook veel meer financiële middelen.

Concreet

- ✓ De Vlaamse overheid moet onroerende en roerende goederen met een algemeen belang en een relevantie voor Vlaanderen beschermen.
- ✓ Inwoners moeten via volksraadplegingen en enquêtes mee kunnen beslissen over de vernieuwing van wijken en buurten, de bescherming van het lokale erfgoed inclusief. Op deze manier krijgen we een gedragen, moderne, maar toch historisch verantwoorde visie op het verleden en de toekomst.
- ✓ Er moet worden ingezet op één geïntegreerde inventaris 'onroerend erfgoed' in Vlaanderen.
- ✓ Stimuleren van private, apolitieke en met privéfondsen gefinancierde stichtingen die aan beheer van onroerend erfgoed doen naar het model van de Britse erfgoedverenigingen.

Onze welvaart beschermen

De economische structuur van Vlaanderen staat of valt met onze kmo's, transportinfrastructuur, creativiteit en innovatie. We moeten opnieuw een toekomstgericht economisch beleid voeren. Dat moet uitgaan van vrijhandel, maar in functie van onze samenleving. De Vlaamse overheid moet daarin assertief optreden in functie van Vlaamse economische verankering en welvaartscreatie.

De globalisering zorgt voor oneerlijke concurrentie en een scheefgetrokken vrijmarktwerking. Onze industrie delokaliseert door een falend fiscaal en economisch beleid. De fundamenteën van een gezonde economie zijn gebaseerd op maakindustrie. Precies daar knelt het schoentje. Europa desindustrialiseert in snel tempo omdat de economie globaliseert. Je kunt geen gezonde economie bouwen op een dienstensector. Die is veelal afgeleid van een productiesector in de industrie en de landbouw. Meerwaarde creëren gebeurt door gaans door grondstoffen om te zetten in producten.

Ondanks al zijn troeven dreigt Vlaanderen te moeten lossen aan de kop van het peloton van economische sterkhouders. Cruciale sectoren zoals de bank- en de energiesector zijn verkocht aan het buitenland. Daardoor kunnen we niet meer zelf beslissen over de belangrijke schakels in ons economisch proces.

Met zijn definitieve keuze voor het immigratieliberisme en de globalisering heeft links de economische ongelijkheden vergroot, en dus de arbeiders en de middenklasse verraden. De gewone Vlamingen, om wie links zich vroeger bekommerde, zijn aan hun lot overgelaten. Ze verliezen hun job aan goedkopere importwerknemers. Zelfs met een job krijgen ze het tegen het einde van de maand steeds moeilijker. Uit steeds verdere landen zijn mensen aangetrokken om steeds goedkopere arbeid te leveren. De financiële winsten zijn voor de anonieme aandeelhouders, de socioculturele kosten voor de rest van de samenleving.

• Inzetten op innovatie en productiviteit

Het Vlaams Belang kiest voor een economische strategie gebaseerd op innovatie en productiviteit. Dat kan maar door te investeren in maakindustrie, in hoogproductieve en goedbetaalde jobs. We hebben dat soort industrie nodig om de demografische transitie, met vergrijzing en verzilvering, op te vangen.

Vlaanderen heeft zeer goede en gezonde bedrijven, zeer productief en innovatief. Toch worden zij dikwijls weggeconcentreerd doordat buitenlandse bedrijven in een andere sociale en politieke context opereren. Ze hebben bijvoorbeeld geen sociale zekerheid te financieren en milieuregelgeving is dikwijls onbestaande. Daarom is een puur financiële benadering in de zin van de laagste kostprijs, te beperkt. Ook sociale en ecologische kosten en een nationale voorkeur voor onze bedrijven moeten opgenomen worden bij aanbestedingen.

Van een coherent haven- en infrastructuurbeleid is helaas geen sprake. Antwerpen, Gent, Brugge en Oostende hebben allemaal een apart havenbedrijf met een bevoegde schepen.

Europa moet zich met alles. De Vlaamse dokwerkers staan bekend om hun professionalisme, werklust en deskundigheid. Zij houden de toegangspoort tot onze economie draaiend in weer en wind. Onder druk van de EU moeten hun arbeidsvoorwaarden aangepast worden.

Visie Vlaams Belang

Er moeten grenzen worden gesteld aan het ongebreideld verkeer van werknemers, kapitaal, goederen en diensten. We hebben een nieuwe economische politiek nodig die de kansen van de vrije markt benut, maar tevens de economie ten dienste stelt van onze bevolking.

Vlaanderen heeft de technologie, het onderzoek, de zin voor initiatief, de creatieve kmo's, de ligging en de arbeidsethiek om een toekomst- en mensgerichte economie uit te bouwen. De Vlaamse overheid heeft een cruciale rol te spelen in het uitbouwen van Vlaamse economische verankering.

De Vlaamse havens moeten beter samenwerken en zich als geheel op de wereldkaart plaatsen.

Concreet

- ✓ Vlaanderen moet fors investeren in infrastructuur, onderzoek en ontwikkeling.
- ✓ De puur financiële focus bij overheidsuitgaven en globale handel moet verlaten worden. Bij overheidsaanbestedingen moeten sociale en ecologische kosten in rekening worden gebracht en moeten we de nationale voorkeur invoeren.
- ✓ Er moet werk gemaakt worden van importheffingen waarbij milieu- en sociale kosten in rekening gebracht worden.
- ✓ De Vlaamse havens zijn van bovenlokaal, strategisch belang voor alle Vlamingen. Daarom moeten we één overkoepelend Vlaams havenbedrijf oprichten, zodat beleid en bestuur in relatie staan met de belangen van alle Vlamingen.
- ✓ Behoud wet-Major op de havenarbeid.
- ✓ Onze overheid moet wars van de EU opnieuw de instrumenten in handen krijgen om onze economie te sturen.
- ✓ Het technisch onderwijs willen we opwaarderen door het bedrijfsleven nauwer te betrekken en duaal leren te stimuleren. Jongeren moeten bovendien worden aangemoedigd om STEM-opleidingen te volgen.
- ✓ Om het niet op elkaar afgestemd zijn van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt te overbruggen willen we structureel investeren in levenslang leren, ook voor oudere werknemers.

• Lagere en transparante belastingen

Regeringen kunnen met één pennentrek belastingen verhogen en de factuur van wanbeleid doorschuiven naar de burger. De instabiliteit van ons fiscaal regime is een permanent probleem. We lijken wel overal belastingen op te moeten betalen.

We betalen torenhoge belastingen, maar ontvangen weinig loon. De belastingdruk op arbeid blijft ook onder deze regering bijzonder hoog. Voor een alleenstaande met een gemiddeld inkomen bedraagt de

Belgische belastingdruk 54%. Dat is 12% meer dan het gemiddelde in de eurozone (42%) en 18% meer dan het OESO-gemiddelde. Wie een normaal leven leidt, studeert, werkt, onderneemt, spaart en kinderen opvoedt, eindigt gepluimd. Wie de fiscale trukendoos kent, kan hieraan ontsnappen. Zo zijn we stilaan een nieuwe klasse van werkende armen aan het creëren. Denk aan de alleenstaande ouders, senioren en kleine zelfstandigen.

Er is niet zozeer een verlaging van lasten doorgevoerd, wel een verschuiving. De fiscale druk daalde met deze regering inderdaad lichtjes, maar volgens de OESO behoren we nog steeds bij de top 3 van Europese belastingbetalers. Wat de regering enerzijds via een taxshift in ons loonzakje doet belanden, wordt elders opnieuw genomen. Denk maar aan de verhoging van taksen op energie.

De regering zwaait met studies over koopkrachtstijging, maar wie merkt daar eigenlijk iets van? Tenslotte, als we al iets kunnen sparen, zorgen lage rente en inflatie voor vernietiging van kapitaal. Ook dat is rechtstreeks door de regering veroorzaakt.

Ook een efficiënte en correcte inning kan letterlijk miljarden opleveren om de lasten op arbeid te doen dalen. Uit cijfers van de Europese Commissie blijkt dat in 2014 België voor 2,52 miljard aan btw-inkomsten misliep.

Visie Vlaams Belang

Een rechtvaardige fiscaliteit vertrekt vanuit de vraag: hoeveel belastingen zijn nodig om een samenleving te onderhouden? Er worden momenteel meer belastingen geheven dan nodig omdat we de Waalse factuur moeten betalen. Alle inkomsten, of deze nu uit arbeid of kapitaal verkregen zijn, moeten op een rechtvaardige manier belast worden. Naast rechtvaardig, moet een belastingstelsel ook transparant zijn.

De erfbelasting is niet alleen een emotioneel beladen heffing, maar vooral ook een overbodige. Mensen horen immers geen twee keer belastingen te betalen op hetzelfde vermogen. Op alle roerende of onroerende goederen die worden doorgeschonken van ouder naar kind, werden al belastingen betaald. Een belasting op verdriet kunnen we dus missen als kiespijn. Vaak zijn het bovendien vooral de mensen die slecht geïnformeerd zijn die veel erfenisrechten betalen. Dat is onrechtvaardig.

Concreet

- ✓ De fiscaliteit moet grondig vereenvoudigd worden. Allerhande fiscale aftrekposten, belastingverminderingen en uitzonderingsregels moeten verdwijnen. Dat moet uiteraard gepaard gaan met een algemene verlaging van de aanslagvoeten.
- ✓ Het Vlaams Belang is tegen een vlaktaks. Rijken worden daardoor te veel bevoordeeld en armen te veel benadeeld. Sociale mobiliteit stimuleren is een kerntaak van de overheid. Sterke schouders hebben de sociale en morele plicht onze gemeenschap meer te ondersteunen.
- ✓ Minder en lagere aanslagvoeten in de personenbelasting zijn een zuurstofkuur voor het consumentenvertrouwen en de koopkracht. Het fiscale draagvlak vergroot opnieuw, net zoals de bereidheid solidair te zijn.
- ✓ Het Vlaams Belang zet zich af tegen vermomde belastingen, verdoken taksen en pestbelastingen. Belastingen moeten open en eerlijk worden opgelegd en steeds in functie van een maatschappelijke doelstelling zijn.
- ✓ In de Grondwet moet een maximaal belastingtarief en een maximale schuldgraad ingeschreven worden. Dankzij deze grondwettelijke grenzen kunnen politici de negatieve resultaten van hun beleid niet meer afwentelen op toekomstige generaties.
- ✓ Elke erfgenaam moet voor het Vlaams Belang tot 250.000 euro kapitaal belastingvrij kunnen erven.

• Werken belonen, niet bestraffen

De werkloosheid is met 4,4% bijzonder laag in Vlaanderen. In Wallonië is dit meer dan het dubbele: 9,8%. Van alle Vlamingen tussen 20 en 64 jaar werkt 73%. Dit is boven het EU-gemiddelde, maar lager dan in

onze buurlanden. Bij het meest vitale deel van onze samenleving, de mensen tussen 25 en 54 jaar, is onze werkzaamheidsgraad echter 84,9%, een pak hoger dan in onze buurlanden en een vierde plaats in Europa. We werken meer uren per week en zijn veel productiever dan in onze directe buurlanden. Maar we stappen vroeger uit de arbeidsmarkt en hebben kortere loopbanen.

De uitdaging in Vlaanderen ligt in het aanbod van arbeid (werkzaamheid), in Wallonië in de vraag naar arbeid (werkloosheid). Daarom moeten we een eigen economisch beleid voeren op maat van onze Vlaamse economie. Daarbij moeten we inzetten op de kwalitatieve samenstelling van onze arbeidsmarkt door middel van opleiding en door werken, ook op latere leeftijd, aantrekkelijk te maken, zowel voor werkgever als werknemer. We moeten de loopbaan langer maken door die beter af te stemmen op het leven van mensen. Minder stressvolle, maar langere loopbanen moet het objectief zijn om onze sociale zekerheid betaalbaar te houden en onze economie de arbeidskrachten te geven die nodig zijn.

De N-VA belooft het verschil tussen een uitkering en het nettoloon te vergroten door onder meer de belastingen van 45% af te schaffen en de 40%-schijf te verbreden. Daar kwam echter niets van. Wie vandaag een belastbaar inkomen heeft van 25.000 euro betaalt nog steeds belastingen in de op een na hoogste belastingsschijf van 45%.

Visie Vlaams Belang

Om de werkzaamheidsgraad te verhogen is er nood aan een structurele daling van de lasten op arbeid in de inkomstenbelasting.

De vakbonden moeten de kaart trekken van de Vlaamse werknemers. In plaats van zich bezig te houden met het uitbetalen van werkloosheidsuitkeringen moeten ze zich voluit buigen over de typische vraagstukken waarmee de sociale vooruitgang in Vlaanderen kampt.

Werkloosheidsuitkeringen eenvoudig in de tijd beperken om te besparen in de sociale zekerheid is echter ronduit asociaal. Vlaanderen kent weinig werklozen en ook minder langdurig werklozen dan Nederland en Duitsland. Toch is er een signaal nodig dat wie geen opleiding volgt niet eeuwig werkloos kan blijven. Enkel voor 50-plussers behouden we de onbeperkte werkloosheid in de tijd.

Concreet

- ✓ We verhogen de belastingvrije som van 7430 euro tot het niveau van het leefloon (10.829 euro). Dit levert een maximaal fiscaal voordeel op van 850 euro per belastingplichtige.
- ✓ We verlagen de aanslagvoet op de tweede schijf van 12.990 euro tot 22.290 euro van 40% naar 30%. Dit levert een maximaal fiscaal voordeel op van 930 euro per belastingplichtige
- ✓ Naast een verdere ontvetting van de overheid, financieren we een structurele daling van de lasten op arbeid door belastingen te heffen op activiteiten met een nadelig maatschappelijk effect zoals bijvoorbeeld vervuiling.
- ✓ Voor werknemers mag de sociale verworvenheid van de loonindex niet op de helling komen. Economische groei mag zich wel vertalen in hogere lonen. Het sociaal overleg moet daartoe de kansen krijgen zodat overbodige stakingen en conflicten vermeden worden.
- ✓ Er moet een duidelijke sociale cultuur van rechten en plichten komen. We beperken de werkloosheid in de tijd, behalve voor wie een opleiding volgt of boven de 50 jaar is.
- ✓ We schaffen de fiscale voordelen voor topvoetballers en andere topsporters af. Zij moeten op dezelfde wijze sociale bijdragen betalen.

• Ruimte scheppen om te ondernemen

Het zomerakkoord van 2017 voorziet in een daling van de vennootschapsbelasting van 33,99% naar 29,58%. Ondanks deze verlaging hebben we nog steeds de hoogste vennootschapsbelasting ter wereld. In Nederland verlaagde men de vennootschapsbelasting van 25% naar 21% en voor de eerste 200.000 euro winst zelfs naar 16%.

De roerende voorheffing voor bedrijven verdubbelde de voorbije jaren van 15% naar 30%. Dit is belangrijk bij het uitkeren van dividenden aan investeerders. In Nederland verlaagde men de roerende voorheffing op dividenden van 15% naar 0%.

Veel starters stuiten op een enorme administratieve rompslomp. Van de ondernemers waarvan de zaak al even draait, klaagt 40% over een sterke stijging van de administratieve last. Een vierde van de ondernemers verklaart een kwart tot zelfs de helft van de tijd bezig te zijn met papierwerk. Een nodeloos ingewikkeld en onoverzichtelijk fiscaal scala verhoogt alleen maar de administratieve druk.

Kleine zelfstandige winkeliers kunnen ook steeds moeilijker concurreren tegen grote multinationals die dumpinggoederen via dumpingpersoneel aanbieden.

Het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen bracht uit dat in 2016 niet minder dan 52% van de handelaars te maken had met winkeldiefstal. Winkeldiefstal is een dagelijks probleem dat leidt tot een reëel inkomensverlies.

Er kwam al meermaals naar boven dat nachtwinkels foefelen met de openings- en sluitingsuren en met de verplichte rustdag. Een steekproef van de economische inspectie eind 2016 toonde geen verbetering. 70% van de nachtwinkels hield zich niet aan de openingsuren, de sluitingsdagen of de prijsaanduiding.

Visie Vlaams Belang

We moeten het hele beleid afstemmen op het versterken van onze Vlaamse maakindustrie. We moeten een stabiel sociaal en fiscaal kader aanbieden om een economische activiteit te ontplooiën. We moeten niet langer naïef de globalisering omarmen maar vrijhandel stimuleren uitgaande van onze eigen sterktes. En die sterktes liggen op het gebied van innovatie, onderzoek en ontwikkeling, productiviteit en dus in de maakindustrie.

We hebben de terreinen voor een autofabriek, we hebben de arbeiders om auto's te bouwen, we hebben de technologie of kunnen die snel ontwikkelen en we hebben een beleid dat elektrische auto's stimuleert. Waarom bouwen we gewoon niet zelf een elektrische wagen, de Vlaamse Minerva in plaats van te wachten tot ook deze economische trein aan ons voorbijgaat?

Vlaanderen is traditioneel een regio waar zelfstandigen, familiebedrijven en kmo's sterk met de samenleving verweven zijn. Deze troef moet meer uitgespeeld worden. Vlaanderen moet streven naar een duurzaam, fijnmazig lokaal economisch weefsel met bedrijven en bedrijfjes van eigen bodem. Daarnaast moeten we de strategische sectoren beschermen en onze economie verankeren.

De overheid subsidieert bedrijven meer dan in het buitenland. Tegelijk is de loonkost, zeker in bepaalde sectoren zoals de horeca, dikwijls een hinderpaal voor tewerkstelling.

Malafide handelszaken geven al te vaak de indruk dat zij de handelsbepalingen niet al te nauw hoeven te nemen. Nachtwinkels zijn geen deel van het normale economische leven. Het zijn surrogaten voor wie zonder tabak of alcohol zit. Nachtwinkels behoren ook niet tot de horeca en moeten zich daar ook geen plaats trachten te verwerven. Dat nachtwinkels vijf keer vaker betrappt worden op de verkoop van alcohol aan minderjarigen dan gewone kleinhandelszaken, kan niet getolereerd worden.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil de vennootschapsbelasting verlagen tot 20%, het niveau van Nederland. Tegelijk schaffen we de notionele interestaftrek af.
- ✓ De Vlaamse overheid heeft voor het Vlaams Belang een opdracht om initiatief te nemen in strategische economische ontwikkeling.
- ✓ Wij willen de subsidies aan bedrijven kritisch evalueren, waar mogelijk verminderen en afschaffen en dit omzetten in een doelgerichte lastenverlaging op arbeid.
- ✓ De overheid moet ervoor zorgen dat wie wil ondernemen geen berg van voorwaarden wordt opgelegd.
- ✓ We willen hard optreden tegen oneerlijke concurrentie. Systematische en gecoördineerde controles moeten erop toezien dat alle handelszaken de wettelijke voorschriften naleven.
- ✓ Het Vlaams Belang bepleit het oprichten van een beveiligde webstek voor handelaars met recidiverende winkeldieven en oplichters. De mogelijkheid om foto's van betrapte winkeldieven uit te hangen zal voor de misdadigers ontmoedigend werken en de handelaars toelaten preventief op te treden.

• De Vlaamse landbouw beschermen

Vlaanderen blijft één van de beste gebieden in de wereld om aan landbouw te doen, door het klimaat, de vruchtbaarheid van de bodem, maar ook door het vakmanschap van onze boeren. De Vlaamse land- en tuinbouw zorgt nog steeds voor de rechtstreekse en onrechtstreekse tewerkstelling van vele tienduizenden mensen in Vlaanderen en blijft een economische factor. Daarnaast is de netto toegevoegde waarde van de sector meer dan 1,5 miljard euro. De sector zorgt voor een bijdrage van 5% tot de Belgische uitvoer en de voedingsindustrie tekent bijkomend nog eens voor 6,7% van onze export. Op zich is landbouw misschien wel een kleine sector, maar hij maakt wel deel uit van het agrovoedingscomplex dat een goede 30.000 bedrijven telt.

Milieubewegingen en 'natuurliefhebbers' wijzen nog al te vaak de landbouw met de vinger. Nochtans zijn er heel wat plekken in Vlaanderen waar net de landbouw zorgt voor het groene karakter. Landbouw en natuur zijn geen tegengestelden.

"Recht van bij de boer" wordt steeds populairder, waarbij de consument zijn producten rechtstreeks bij de landbouwer koopt. Varkens-, pluimvee- en melkveehouderij, groeten-, fruit- en sierteelt kenmerken onze Vlaamse land- en tuinbouw. Ook biolandbouw zit steeds meer in de lift.

De toename van milieu- en klimaateisen met een strenger wordende en toenemende regelgeving werken kostenverhogend. Daarnaast wordt de toegang tot grond steeds moeilijker, en zijn de boeren de zwakste schakel bij de prijsvorming in de agrovoedingsketen. Het is dan ook geen wonder dat het inkomen van de Vlaamse landbouwer al jarenlang steeds meer onder druk komt te staan.

Visie Vlaams Belang

Wij willen onze boerderijen en agrarische landschappen redden door een resolute keuze voor duurzaamheid in het landbouwbeleid. Landbouw is voor het Vlaams Belang een strategische sector. We mogen voor onze voedselvoorziening niet helemaal afhankelijk worden van het buitenland. Zeker aan de familiale landbouw willen we alle kansen geven.

Veilige, duurzame en kwaliteitsvolle producten afleveren moet de missie zijn van onze land- en tuinbouwers. Alleen zo kunnen we ons blijven onderscheiden van andere landen op het Europees en internationaal toneel.

Landbouw heeft letterlijk en figuurlijk ruimte nodig. Er moet zuinig omgesprongen worden met landbouwgrond. Te gemakkelijk wordt die ingevuld als industrie- of kmo-terrein. De open ruimte komt zo nog meer onder druk en bovendien bedreigt dit de ontwikkeling van de landbouwbedrijven.

Concreet

- ✓ Het aanmoedigen van lokale landbouwmarkten kan familiale telers en consumenten rechtstreeks met mekaar in contact brengen.
- ✓ Initiatieven uitwerken om de land- en tuinbouwers een voldoende inkomen te garanderen. Het verschil tussen productieprijs en verkoopprijs is niet houdbaar.
- ✓ De werking van het Prijzenobservatorium mag zich niet beperken tot het waarnemen en weergeven van bevindingen. Er moet bij discussies rond de prijsvorming in de keten een beroep kunnen worden gedaan op een overheidsbemiddelaar waarbij ook van overheidswege kan worden tussengekomen.
- ✓ We vragen om nog meer aandacht te besteden aan en nog meer in te zetten op promotie van producten van bij ons. Daarbij moet nog meer ingezet worden op beleving, herkomst, smaak en kwaliteitsgaranties.
- ✓ Bij de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen in het kader van de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur moet voldoende aandacht uitgaan naar de historisch aanwezige economische activiteit op het platteland. Overdruk van erfgoedlandschap, bouwvrij agrarisch gebied, natuurverweving en andere potentieel beperkende bestemmingen kunnen enkel na intensief voorafgaand overleg met de sector. Dus verder verlies van landbouwgrond vermijden.

- ✓ Bij de implementatie van het nieuwe Europese Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) aandacht vragen voor de specifieke kenmerken van de Vlaamse land- en tuinbouw.
- ✓ Europa moet onverkort voldoende middelen blijven voorzien ter ondersteuning van ontoereikende marktprijzen. Gekende instrumenten als directe steun en marktondersteuning moeten samen met nieuwe middelen voor risicobeheer de regel zijn. Europese rechtstreekse steun uit de eerste pijler van het GLB moet zonder uitzondering gereserveerd worden voor de actieve échte land- en tuinbouwers die zelf het risico dragen in de sector en die van de land- en tuinbouw hun hoofdactiviteit gemaakt hebben of maken.
- ✓ Verkennen van nieuwe markten voor afzet van onze exportproducten.
- ✓ In geval van gedwongen vermindering van de varkens- en veestapel pleiten wij voor een 'warme sanering', m.a.w.: voldoende financiële compensatie.
- ✓ In het plattelandsbeleid voldoende aandacht hebben voor vergrijzing en armoede op het platteland.
- ✓ Via innovatie, alternatieve visserijtechnieken en onderzoek willen wij onze kleine visserijvloot verder ondersteunen om rendabel te blijven.

• Vlaamse toeristische troeven uitspelen

Toerisme is een groeiende sector in Vlaanderen. De brede toeristische sector was in 2016 goed voor 6,8% van de totale tewerkstelling in Vlaanderen: 7,9% van de zelfstandige en 6,5% van de loontrekkende tewerkstelling. Als economische hefboom die veel afgeleide economische effecten creëert, wordt toerisme steeds belangrijker.

Vlaanderen bezit onmiskenbaar heel wat toeristische troeven. Die vinden we zowel in onze steden als op het platteland. Een gemeente, stad of een streek oefent natuurlijk slechts aantrekkingskracht uit op de bezoeker wanneer de onthaal- en verblijfskwaliteit hoog is.

Erfgoed speelt een grote rol in 'bestemmingspromotie'. Open Monumentendag lokt elk jaar tussen 400.000 en 500.000 bezoekers. Lokaal erfgoed biedt bijgevolg heel wat mogelijkheden voor toeristische exploitatie. Dat vertaalt zich onder meer in allerlei (historische) themawandelingen.

Visie Vlaams Belang

De authenticiteit die Vlamingen tijdens een toeristisch bezoek in het buitenland verwachten, moeten we de buitenlandse toeristen in Vlaanderen spontaan aanbieden. Het Vlaams Belang betreurt dat de klassieke stadswandeling amper tot niet gebruikt wordt om onze eigen identiteit in de verf te zetten. We denken dan uiteraard verder dan een georganiseerde kroegentocht, een culinaire wandeling of een dialectwandeling.

Gelet op het groeiend economisch belang van het toerisme in Vlaanderen en de groeiende internationale aandacht voor het 'merk Vlaanderen' wil het Vlaams Belang meer middelen vrijmaken om de toeristische sector te ondersteunen.

Concreet

- ✓ Een verdere professionalisering van het toeristisch onthaal is noodzakelijk. Het moet de toerist op professionele wijze wegwijs maken in de mogelijkheden voor activiteiten, belevenissen, accommodaties en voorzieningen.
- ✓ Vlaams Belang meent dat onze steden hun rijk toeristisch aanbod nog veel meer in de verf kunnen zetten wanneer ze samenwerken met de lokale zelfstandigen. Gastvrijheid en toeristische dienstverlening weven zich dan door de hele stad.
- ✓ De toeristische sector moet actiever en met meer financiële en logistieke middelen ondersteund worden. Toerisme Vlaanderen moet vooral meer en beter in overleg gaan met de toeristische actoren.
- ✓ De toeristische aantrekkingskracht van het "merk Vlaanderen" moet via gerichte promoties nadrukkelijker op de internationale kaart gezet worden.

- ✓ Meeting- en congresstoerisme (Mice) moet intensiever worden gestimuleerd. Dit leidt tot meer verblijfsstoerisme en betekent dus een grotere economische return.
- ✓ Samenwerking tussen Vlaams en lokaal niveau moet geïntensifieerd worden. Ook samenwerking met de lokale zelfstandigen verdient meer aandacht.
- ✓ Elke stad of gemeente met een toeristisch potentieel zou de bevoegdheid 'Toerisme' moeten toevoegen aan de lokale beleidsdomeinen.
- ✓ Verder onderzoek naar nieuwe en verre markten uitbreiden.
- ✓ Structureel verminderen van de administratieve rompslomp in de sector.
- ✓ Nieuwe vormen van logies (bvb. Airbnb) moeten onderworpen worden aan dezelfde regelgeving. Oneerlijke concurrentie moet aangepakt worden.

Onze veiligheid waarborgen

De aanpak van misdaad en het waarborgen van de veiligheid van de burgers moet volgens het Vlaams Belang de eerste prioriteit zijn van een goed werkende overheid. Om een goed veiligheidsbeleid te voeren, moeten we kunnen rekenen op een sterk georganiseerde en aanwezige politie, een kordaat optredend gerecht en op de actieve steun van de bevolking.

Jarenlang heeft het Vlaams Belang gehamerd op de schrijnende onveiligheid in onze steden. De politici van de traditionele partijen minimaliseerden de feiten en bleven voortduren op het heilloze pad van de laksheid. Ze bewezen lippendienst aan de 'harde aanpak' en beloofden telkens opnieuw strenge maatregelen, maar in de praktijk deed men precies het tegenovergestelde.

Het grootste probleem situeert zich bij het gerecht. Onze rechters laten criminelen vrij lopen omdat er niet genoeg plaats is in onze gevangenissen.

• Gedaan met de straffeloosheid

Het allergrootste pijnpunt van Justitie ligt bij de ongeloofwaardige of zelfs afwezige uitvoering van de opgelegde sancties en straffen. In de praktijk blijkt dat een groot deel van de opgelegde boetes niet worden geïnd, dat een aanzienlijk deel van de werkstraffen niet wordt uitgevoerd en dat ook het gros van de effectieve gevangenisstraffen geen uitvoering kent, dramatisch wordt ingekort of omgezet in een korte enkelbandprocedure.

Het veelbesproken plan-Geens, waarmee de regering in 2014 aankondigde dat het justitie efficiënter en rechtvaardiger zou maken, is in de praktijk een paradijsplan voor criminelen gebleken. Straffen beneden één jaar werden afgeschaft, straffen onder de vijf jaar werden als licht beschouwd en het enkelbandsysteem werd uitgebreid.

Criminelen lachen met onze politie en ons gerecht. Door het acute plaatsgebrek in de gevangenissen en door de erg beperkende wet op de voorlopige hechtenis stellen de parketten en de onderzoeksrechters in bepaalde arrondissementen de meeste daders meteen na hun verhoor weer op vrije voeten, ook al hebben ze zeer ernstige feiten gepleegd. De straffeloosheid regeert. Eén van de zelfmoordterroristen in Zaventem werd vervroegd vrijgelaten nadat hij in 2010 met een kalasjnikov op een agent had geschoten.

Wie in België levenslang krijgt, zit gemiddeld 11 jaar achter de tralies. Zelfs voor kindermoordenaars als Dutroux en Martin is levenslang blijkbaar niet met zekerheid levenslang.

Celstraffen onder de drie jaar worden nagenoeg niet meer uitgevoerd in de gevangenis. Ook langere gevangenisstraffen worden vaak nog steeds herleid tot amper een derde van de opgelegde straf.

Het elektronisch toezicht is een vast recht voor alle veroordeelden tot drie jaar cel, zelfs al gaat het om zeer ernstige feiten van fysiek of seksueel geweld. Zowel in de week als tijdens het weekend mag de veroordeelde gedurende een groot gedeelte van de dag de woning verlaten. Een enkelbandje blijft een ersatzoplossing en is niet te vergelijken met een echte celstraf.

Met de strafuitvoeringsrechtbanken werd er een perfide carrouselstelsel op gang getrokken: van zodra men in de tijdsvoorwaarde terecht komt, verschijnt men jaar na jaar opnieuw voor deze strafuitvoeringsrechters, waardoor deze telkens opnieuw gedwongen worden om tegenindicaties te zoeken tegen een vervroegde vrijlating. Ook de slachtoffers worden telkens opnieuw met het trauma van destijds geconfronteerd en moeten iedere keer opnieuw een massa energie en moed bijeenrapen om zich tegen een mogelijke vrijlating te verzetten.

Visie Vlaams Belang

Nultolerantie is voor ons een onlosmakelijk deel van een preventief veiligheidsbeleid. Het Vlaams Belang wil dat er opgetreden wordt tegen elke daad die de onveiligheid verhoogt. Het heeft echter weinig zin dat de politie kordaat verbaliseert wanneer het gerecht daar achteraf weinig gevolg aan geeft. Het is belangrijk dat justitie meestapt met een lik-op-stuk-beleid. Enkel via een doorgedreven optreden én via de systematische vervolging en bestraffing kunnen we evolueren naar een veilige samenleving.

Het Vlaams Belang wil het zwaartepunt van de straffeten opnieuw bij de strafrechter leggen, die een veel ruimer arsenaal aan strafmogelijkheden moet krijgen. De strafrechter bepaalt de straf én de duur van de straf en die rechterlijke uitspraak moet integraal gerespecteerd en uitgevoerd worden. Daaraan kan hij dan een periode koppelen waarbinnen verlop, vrijlating of elektronische detentie onder voorwaarden mogelijk wordt. Bij slecht gedrag, bij niet-naleving van bepaalde voorwaarden of herstelverplichtingen of bij een blijvend gevaar voor de samenleving moet de strafrechter de mogelijkheid krijgen strafverlenging te geven. Het moet mogelijk zijn cumulatieve straffen uit te spreken. Bij recidive willen we aan de strafrechter ruimere mogelijkheden geven om de straffen te verzwaren.

Gestraft worden door de gemeenschap betekent ook boetedoening. Gevangenen moeten door verplichte arbeid bewijzen dat ze opnieuw ten dienste van de gemeenschap willen staan. Eerder dan uren te slijten in een kleine cel, kunnen ze op die manier ook voor zichzelf iets nuttigs doen.

Het Vlaams Belang heeft zich nooit gekant tegen werkstraffen. Bij een eerste, lichte aanvaring met Justitie kan een alternatieve straf zelfs veel nuttiger zijn dan een voorwaardelijke celstraf. Wel vinden wij dat het plafond van 300 uren veel te laag is. Bij niet-uitvoering moet de volledige vervangende gevangenisstraf in de cel worden uitgezeten.

Sommige zware criminelen kunnen niet meer in onze samenleving geïntegreerd worden. We moeten het onmogelijk maken dat zij onze gemeenschap ooit nog schade kunnen berokkenen. Een levenslange gevangenisstraf moet ook effectief voor de rest van het leven zijn.

De samenleving moet – omwille van het hoge recidivegehalte – beter beschermd worden tegen seksuele delinquenten. Het Vlaams Belang wil ook sleutelen aan de veel te strakke scheiding tussen toerekeningsvatbare en ontoerekeningsvatbare delinquenten. Het Vlaams Belang is van oordeel dat criminelen met een gedeeltelijke toerekeningsvatbaarheid bij ernstige feiten gestraft moeten kunnen worden.

Concreet

- ✓ Wie een strafbaar feit pleegt, moet daadwerkelijk worden gestraft.
- ✓ Rechters moeten opnieuw weten dat de straf die ze uitspreken ook de effectief uit te voeren straf is. De mogelijkheden tot strafvermindering en vervroegde vrijlating moeten drastisch beperkt worden.
- ✓ De wet-Lejeune en alle andere vervroegde vrijlatingsmechanismen moeten worden afgeschaft.
- ✓ Voor zeer zware en terroristische misdaden en voor gevaarlijke recidivisten wordt een 'bijzondere levenslange opsluiting' in het leven geroepen, die verzekert dat de veroordeelde de gevangenis nooit meer kan verlaten.
- ✓ De maximale tijdelijke gevangenisstraf moet worden opgetrokken tot 40 jaar.
- ✓ De rechter moet chemische castratie kunnen opleggen en veroordeelden voor seksueel misbruik moeten zowel tijdens als na hun gevangenschap verplicht therapeutisch behandeld worden. Ook moet de rechter in de mogelijkheid gesteld worden om gevaarlijke seksuele delinquenten levenslang ter beschikking te stellen van de strafuitvoeringsrechtbank, zodat ze tot op het einde van hun dagen gevolgd kunnen worden en indien nodig meteen terug opgesloten kunnen worden in de gevangenis.
- ✓ De verjaring voor zeer zware misdrijven moet worden afgeschaft.
- ✓ Wanneer een vervroegde vrijlating kennelijk onredelijk zou zijn of zou leiden tot grote angst in de samenleving, moet de strafuitvoeringsrechtbank het recht krijgen de vrijlatingsprocedure tot 10 jaar lang op te schorten.

• Een goed uitgeruste en gemotiveerde politie

De zichtbare aanwezigheid van politiemensen op straat maakt de politie aanspreekbaarder en verbetert de samenwerking tussen inwoners en politie. Aanwezigheid op het terrein verzekert een kordate aanpak van heel wat vormen van criminaliteit en overlast.

Een goede politiezorg is gebaseerd op drie duidelijke pijlers: een degelijke wijkwerking, een doeltreffende interventiedienst en een assertieve recherche. De politiemensen moeten maximaal de straat op en zich kunnen richten op hun kerntaken, zoals het daadwerkelijk handhaven van de openbare orde, het opsporen van strafbare feiten, het verlenen van noodhulp en het organiseren van een wijkwerking.

Wijkagenten zijn de ogen en oren van een waakzame politie. De wijkagent moet in zijn buurt een gekend en zichtbaar aanspreekpunt zijn. Hij heeft een niet te onderschatten preventieve en proactieve rol. Het Vlaams Belang wil dat de functie van wijkagent wordt opgewaardeerd.

In geval van nood of gevaar moet de bevolking kunnen rekenen op een snelle komst van de politie. Een doeltreffende interventiedienst is van groot belang. De politiemensen die actief zijn in een interventieploeg, moeten maximaal ontlast worden van kantoorwerk.

Het volstaat niet dat de lokale speurders enkel reageren wanneer er een klacht wordt ingediend tegen crimineel gedrag. Zij moeten zelf proactief criminaliteit in hun zone opsporen. Een inventieve researchedienst is een essentieel deel van een geloofwaardige, aanwezige politie.

Het steeds grotere takenpakket van de politie, de noodzaak aan specialisatie, de groeiende aanwezigheid van het banditisme en de aanhoudende terreurdreiging weegt zwaar op diverse korpsen. Door de Salduszwet is er minder blauw op straat. De interventieploegen brengen veel meer tijd door op kantoor dan voorheen. Niet alleen is men tot twee uur lang geïmmobiliseerd door het wachten op een advocaat, bovendien duren deze eerste verhoren nu veel langer. Daarnaast kampen vele korpsen met een voortdurend tekort aan politiepersoneel.

De politie die onze samenleving veilig probeert te maken, voelt zich vaak terecht in de steek gelaten door het lakse justitiebeleid. Criminelen worden immers te vaak meteen na hun verhoor vrijgelaten, het gros van de misdrijven wordt niet vervolgd en de meeste opgelegde gevangenisstraffen worden niet uitgevoerd.

Politiediensten kunnen in hun werk ondersteund worden door bewakingscamera's die criminaliteitsgevoelige plekken bewaken of ANPR-camera's die nummerplaten linken aan een opsporingsonderzoek, een openstaande boete of niet technisch gekeurde voertuigen. Camera's kunnen bijdragen tot de opheldering van misdrijven. Ze kunnen ontradend werken en op openbare plaatsen waar sociale controle tekortschiet een nuttige aanvullende rol spelen. Ze hebben hun effectiviteit in de bestrijding van criminele feiten ondertussen bewezen. ANPR-camera's zijn een schitterend wapen. Helaas dreigt de criminaliteit hierdoor te verschuiven naar gemeenten waar geen dergelijk netwerk bestaat.

Visie Vlaams Belang

Agenten van het operationeel kader moeten verlost worden van allerhande administratieve rompslomp, zodat ze zich meer kunnen richten op hun kerntaken. Burgers die het slachtoffer werden van een misdrijf moeten zo kunnen rekenen op een zeer korte responstijd van de politie.

Om goed werk te leveren moeten de researchediensten voldoende bemand zijn. De samenwerking met andere speurdiensten moet optimaler. Regelmatige opleidingen zijn vereist om het snel evoluerend karakter van de criminaliteit de baas te blijven.

Qua budget moet er ook meer aandacht zijn voor de gespecialiseerde diensten van de federale politie zoals bijvoorbeeld de FCCU (bestrijding van cybercriminaliteit) en de CDBC (corruptiebestrijding). Wij denken in de eerste plaats aan een intensief aanwervingsbeleid en een gepast verloningsbeleid voor hooggeschoold politiepersoneel.

Het Vlaams Belang is fel voorstander van gericht cameratoezicht maar wil niet dat het plaatsen van camera's tot gevolg zou hebben dat de politie daar minder aanwezig zou zijn. Het Vlaams Belang pleit voor een veralgemening van het ANPR-camerasysteem.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil meer blauw op straat. Het inzetten van CAllog-personeel (administratief en logistieke kader) en gemeentelijke diensten voor administratieve taken kan het korps ontlasten.
- ✓ Kleinere politiezones moeten fusioneren tot werkbare zones van minstens 75.000 inwoners en 150 manschappen. In Brussel is het evident dat de zes zones worden samengesmolten tot één zone voor Brussel-19.
- ✓ In de steden kunnen laagdrempelige buurtcommissariaten worden ingericht die zich bezighouden met specifieke probleebuurtten.
- ✓ Het Vlaams Belang wil meer patrouilles in burger. Roekeloos verkeersgedrag, overlast en straatcriminaliteit zullen dan efficiënter kunnen worden aangepakt.
- ✓ Wij willen dat speciale verhoorploegen worden opgeleid en dat de verhoren regionaal of stedelijk worden gecentraliseerd nabij de permanenties van de advocaten. Op die manier kunnen de interventieploegen hun werk blijven doen.
- ✓ Er moet werk gemaakt worden van een betere juridische bescherming voor politiemensen die correct en kordaat optreden tegen geweldscriminaliteit, zonder zelf stevast te moeten vrezen voor strafrechtelijke vervolging.
- ✓ Op locaties die gevoelig zijn voor criminaliteit, daar waar veel volk komt of waar er sprake is van overlast, moeten bij voorkeur bewakingscamera's worden geplaatst.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een netwerk van ANPR-camera's dat alle politiezones dekt.

• Een efficiënt en kordaat optredend gerecht

Het is armoe troef op Justitie en dat is het resultaat van een decennialange stiefmoederlijke behandeling. Vergeleken met de andere Europese landen wordt aan de Belgische justitie trouwens weinig uitgegeven: 0,7% van het bruto nationaal product. In de ons omringende landen is dit maar liefst 4%. De zogenaamde potpourriwetten zijn niets anders dan loutere besparingsmaatregelen.

Een zwakke schakel in de veiligheidsketen is de reactie van de parketten op misdrijven. Door het immense aantal strafdossiers, een tekort aan personeel en een gebrek aan ondersteuning wordt vaak niet eens de moeite gedaan om de feiten te onderzoeken. Heel wat dossiers worden dan ook gewoonweg geseponeerd.

Daarnaast is er de archaïsche manier van werken en het gebrek aan moderne communicatiemiddelen. Dossiers komen dan vele maanden en vaak jaren na de feiten voor de rechtbank, waardoor de rechter omwille van de lange wachttijd overgaat tot een erg milde bestraffing.

Eenzelfde traagheid als bij de parketten stellen we veelvuldig vast bij de behandeling van de meer complexe zaken door de onderzoeksrechters. Zij zijn vooral op zichzelf aangewezen voor het opvolgen van vaak honderden ingewikkelde dossiers. Daarbij komt dat ook zij steeds meer rekening moeten houden met uitgebreide procedures ten voordele van de verdachten.

Het is voor de politie frustrerend dat verwaarloosbare vormfouten kunnen leiden tot de nietigheid van een gehele strafprocedure en op die manier maanden of jaren politiewerk om zeep helpen. Verdachten krijgen overigens ook veel middelen om procedures te vertragen, wat onrechtstreeks leidt tot een hoog aantal seponeringsbeslissingen.

De voorwaarden om iemand in voorhechtenis te mogen houden, zijn vandaag zodanig stringent, dat een behoorlijk aantal verdachten van ernstige geweldsmisdrijven veel te snel weer de straat wordt opgestuurd.

Men legt steeds meer de nadruk op het zoeken naar een overeenstemming tussen dader en slachtoffer. Op die manier wordt het maatschappelijk aspect van het misdrijf volkomen uit het oog verloren. De parketten krijgen te veel mogelijkheden om zware strafrechtelijke feiten te laten afkopen, zonder rechterlijke controle, wat leidt tot onaantvaardbare klassenjustitie. De positie van de straf- en de onderzoeksrechter wordt hierdoor ondermijnd.

Visie Vlaams Belang

Er moet een einde komen aan de doelbewuste verwaarlozing van het Openbaar Ministerie. De samenleving moet altijd optreden tegen elke vorm van criminaliteit. Het kan immers niet dat de parketten wegens gebrek aan ondersteuning zogenaamde 'kleine criminaliteit' massaal seponeren. Het uitbouwen van de parketten is voor het Vlaams Belang dan ook een prioriteit.

De aanwezigheid van de onderzoeksrechter in de strafprocedures staat garant voor onpartijdigheid en een streven naar waarheidsvinding. Om het werk voor deze mensen opnieuw leefbaar te maken, eisen wij dat iedere onderzoeksrechter in de toekomst over een volwaardig kabinet beschikt.

In gevallen van onbetwiste of evidente schuld aan zware criminaliteit en doodslag is het beter dat de voorhechtenis duurt tot aan de aanvang van het proces dan dat er een nutteloze periode van vrijheid wordt ingelast tussen de voorhechtenis en een lange gevangenisstraf.

Om louter budgettaire redenen ondernam Justitieminister Geens een – mislukte – poging tot afschaffing van de Assisenprocedure. Voor het Vlaams Belang is de juryrechtspraak essentieel in ons gerechtelijk systeem en kan hieraan niet worden getornd. Beraadslaging door gewone burgers, in alle onafhankelijkheid, is de beste waarborg voor waarheidsvinding en voor een eerlijk proces, en het versterkt het vertrouwen in de strafrechtsbedeling.

Grove procedurefouten waarbij de rechten van verdediging flagrant worden geschonden, kunnen niet. Toch zouden ze niet automatisch mogen vertaald worden in het vrijspreken van de beklaagde. Kleinere procedurefouten mogen geenszins leiden tot situaties waarin criminelen zomaar worden vrijgesproken.

Voor kleinere vergrijpen moet een minnelijke schikking mogelijk blijven, maar voor zwaardere correctionele feiten moet er steeds een rechterlijke controle bestaan en komt er een vermelding op het strafregister.

Misdrijven, zoals diefstal, geweld en vandalisme, moeten door justitie worden bestraft en niet met een administratieve boete. GAS-boetes kunnen nuttig zijn wanneer het gaat om het bestrijden van overlastfenomenen als slukstorten, zwerfvuil, geluidsoverlast en kleine vormen van hinder.

Concreet

- ✓ Op ieder misdrijf waarvan de dader gekend is, moet een gepaste reactie volgen.
- ✓ Wanneer er toch geseponeerd wordt, moet dit duidelijk gemotiveerd worden en moet er snel en rechtstreeks gecommuniceerd worden met het slachtoffer, dat steeds een recht van repliek heeft.
- ✓ Er moet werk worden gemaakt van de oprichting van aparte financiële parketten die zich uitsluitend toeleggen op financiële criminaliteit, fraude en cybercriminaliteit. In ieder arrondissement moet er minstens een onderzoeksrechter worden aangesteld die zich hierin volledig specialiseert.
- ✓ Onderzoekers en parketten moeten over de meest geavanceerde databanken en modernste technieken kunnen beschikken.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een snel en efficiënt procedurerecht naar Nederlands model waarbij banale vormfouten gemakkelijker hersteld kunnen worden.
- ✓ Een einde aan de klassenjustitie door een grondige hervorming van de in 2016 reeds herziene wet op de verruimde minnelijke schikking.
- ✓ Er moet een rechterlijk toezicht worden ingevoerd op alle minnelijke schikkingen en er dient van elke regeling melding te worden gemaakt op een afgeschermd luik van het strafregister.
- ✓ Snelrecht binnen de week moet de regel worden voor eenvoudige strafrechtelijke vergrijpen en turbosnelrecht binnen de 3 dagen voor geweld of vandalisme.
- ✓ Behoud van de assisenprocedure en juryrechtspraak.
- ✓ Om de werklast te kunnen bolwerken, willen we het aantal strafrechters en het aantal correctionele zittingen in ieder arrondissement optrekken.

• Straffen moeten effectief worden uitgevoerd

De beperkte gevangenis capaciteit ligt mee aan de oorzaak van de gebrekkige strafuitvoering in dit land. Onze gevangenen zitten al jarenlang overvol, ook al wordt het gros van de opgelegde celstraffen niet uitgevoerd. Er zijn de voorbije jaren diverse nieuwe gevangenen bijgebouwd, maar deze dienen vooral om het comfort van gedetineerden te verhogen.

Het strafbeleid van de jongste 20 jaar is gekenmerkt door een diepe aversie voor de gevangenisstraf. Wij geloven wel in de noodzaak en de doeltreffendheid van de vrijheidsstraf. Niet alleen voor de gedetineerde zelf, maar vooral voor de hele samenleving. De gevangenisstraf moet gehervat worden, waardoor zij opnieuw haar ontrouw effect krijgt. Het Vlaams Belang heeft zich dan ook van meet af aan verzet tegen de dubbele doelstelling van minister Geens: minder vonnissen en minder penitentiaire bevolking. Wat ons betreft, is er net nood aan meer vonnissen en meer penitentiaire bevolking.

Het penitentiair verlof is niet langer een gunst, maar behoort tot het standaardregime van de gedetineerde: iedere veroordeelde met een straf onder de drie jaar heeft van bij het binnenkomen in de gevangenis recht op 36 uur per maand, tenzij de minister de risico's te groot vindt.

Visie Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang zijn gevangenen geen vergeetputten waarin veroordeelden moeten weggroten. Het overgrote deel van de gevangenen komt na het uitzitten van de straf ooit weer vrij en moet voorbereid worden op de re-integratie in de samenleving. Het Vlaams Belang pleit daarom voor een humane en zinvolle strafuitvoering. De gevangenen moeten een elementair comfort bieden, maar het kan niet de bedoeling zijn ze om te vormen tot veredelde internaten.

Niet alle gedetineerden moeten dezelfde verregaande rechten en gunsten krijgen. Wij zijn voorstander van een gedifferentieerde aanpak, met een streng basisregime bij aanvang van de detentie. Dit regime kan geleidelijk aan versoepeld worden via het stapsgewijs toekennen van rechten.

Een privatisering van het gevangeniswezen is voor het Vlaams Belang niet aan de orde: het bewaken van gedetineerden beschouwen wij als een onvervreemdbare kerntaak van de overheid. Wel kunnen een aantal ondersteunende diensten zoals schoonmaak, wasserij en catering worden uitbesteed.

Het Vlaams Belang hekelt al jaren de mensonterende wijze waarop geïnterneerden in dit land behandeld worden. Zij horen niet thuis in de gevangenis, maar in gespecialiseerde en goed beveiligde verzorgingsinstellingen.

Het Vlaams Belang blijft zich verzetten tegen het afschuiven van de integrale opvolging van enkelbandgedetineerden naar de brave assistenten van de Justitiehuzen. Gedetineerden bewaken blijft een taak voor het gevangeniswezen.

Concreet

- ✓ Vlaams Belang wil de gevangenis capaciteit fors optrekken.
- ✓ Gezien de hoge kost van het gevangenisregime moeten gedetineerden een persoonlijke bijdrage betalen, eventueel via inhouding van uitkeringen. Deze mag niet ten koste gaan van de vergoeding van de slachtoffers.
- ✓ Rechten die nu automatisch aan gedetineerden worden toegekend, moeten opnieuw gunsten worden die enkel worden toegekend mits onberispelijk gedrag.
- ✓ De opvolging van vervroegd vrijgelaten criminelen moet veel intensiever gebeuren met systematische controleacties door de federale politie, via het bewaken van computergebruik, regelmatige af luisteracties en huisbezoeken.
- ✓ Nieuwe feiten en de minste overtreding van de opgelegde voorwaarden door vervroegd vrijgelaten criminelen moeten leiden tot een onverbiddelijke terugzending naar de gevangenis, zonder verdere clementie.

- ✓ Omwille van het ondoordacht gevangenisbeleid kan het Vlaams Belang begrip tonen voor de acties en stakingen die door het gevangenispersoneel worden georganiseerd. Toch pleiten we voor een minimumdienstverlening. Wel eist het Vlaams Belang dat de functie van het gevangenispersoneel ernstig geherwaardeerd wordt.

• Een veilige samenleving: een gedeelde verantwoordelijkheid

De inzet van private bewakings- en beveiligingsfirma's vervult een steeds belangrijkere ondersteunende rol. Private bewakingsagenten mogen op niet-publieke plaatsen lichte fouilleringen uitvoeren. Patrouilleren mogen ze volgens de hervormde wet dan weer niet.

Het recht van verdediging of noodweer vormt voor de burger de laatste zekerheid die hij heeft tegen criminele aanvallen. De overheid kan niet overal tegelijk zijn. Burgers hebben te weinig mogelijkheden om zichzelf, het gezin en eigendommen te beschermen.

Vlaanderen telt momenteel 12.000 brandweervrijwilligers. Verschillende brandweerzones kampen met een aanzienlijk tekort aan nieuwe kandidaten. De Vereniging Vlaamse Brandweervrijwilligers wijst als oorzaak vooral naar de veel strenger geworden toelatingsproeven. Veel geïnteresseerden moeten ook vaststellen dat een activiteit als brandweervrijwilliger niet combineerbaar is met het beroepsleven.

Visie Vlaams Belang

Het veiliger maken van onze samenleving is een gedeelde maatschappelijke verantwoordelijkheid. Het veiligheidsbeleid is niet te herleiden tot een strikte politie-aangelegenheid. Burgers moeten dan ook aangemoedigd worden om klacht in te dienen. Er moeten daarom initiatieven genomen worden om de drempel om aangifte te doen te verlagen.

Het recht van verdediging vormt voor de burger de laatste zekerheid die hij heeft tegen criminele aanvallen. Dit basisrecht is evenwel volledig in de verdrukking gekomen. Noodweer is in onze strafwetgeving immers enkel toegestaan bij het verdedigen van de eigen persoon of van een ander, maar niet bij het verdedigen van zijn goederen.

Het Vlaams Belang pleit er geenszins voor dat private firma's strikt politionele veiligheidstaken zouden overnemen. Zij kunnen met hun ondersteunende rol de politie wel ontlasten.

De samenwerking met de inwoners en handelaars kan zich bij uitstek vinden in buurt- en winkelinformatienetwerken. Dat zijn buurtnetwerken waarbinnen politie en bewoners of winkeliers onder professionele begeleiding samenwerken op basis van duidelijke afspraken. Het Vlaams Belang meent dat dit bijdraagt tot een grotere alertheid bij de bevolking en dus de veiligheid versterkt.

In alle brandweerzones enkel nog een beroepskorps organiseren is onbetaalbaar. Vrijwilligers zijn essentieel voor de dienstverlening.

Concreet

- ✓ Burgers mogen beelden van misdrijven publiek maken om de dader op te sporen zonder dat de privacy van de dader wordt ingeroepen om dat te beletten.
- ✓ Burgers moeten op de hoogte gebracht worden van het gevolg dat er aan hun klacht of aangifte wordt gegeven.
- ✓ De bevolking moet beter betrokken worden bij het veiligheidsbeleid via inspraakrondes en enquêtes.
- ✓ De overheid moet degelijk communiceren met de inwoners inzake misdaadbestrijding zodat die perfect weten welke prioriteiten de overheid stelt.
- ✓ Buurt- en winkelinformatienetwerken moeten gestimuleerd worden.
- ✓ Alle Vlamingen moeten kunnen rekenen op een financiële tussenkomst voor investeringen in veiligheidsvoorzieningen voor hun woning.

- ✓ Het Vlaams Belang wil het recht op verdediging uitbreiden naar persoonlijke eigendommen.
- ✓ Persoonlijke beschermingsmiddelen die geen permanent letsel toebrengen, zoals pepperspray, moeten gelegaliseerd worden.
- ✓ Luidruchtige anti-aanrandingsalarmen zijn een goede manier om criminelen af te schrikken of nabije burgers aan te zetten om in te grijpen. Het Vlaams Belang wil dat gemeentes zulke toestellen ter beschikking stellen van senioren en vrouwen.

• Meer aandacht voor het slachtoffer

Volgens de criminaliteitsstatistieken van de federale politie worden jaarlijks in dit land ongeveer 300.000 mensen het slachtoffer van een misdrijf. In 2017 werden onder meer 53.315 gezinnen het slachtoffer van een woninginbraak, 3409 personen het slachtoffer van een gewapende diefstal en 15.557 het slachtoffer van een andere diefstal met geweld. De misdaadstatistieken geven echter slechts een fractie weer van de echte criminaliteit. Uit de Veiligheidsmonitor weten we dat de meldingsbereidheid van criminele feiten lager ligt dan 40%.

Wie het slachtoffer wordt van criminaliteit – een woninginbraak, straatcriminaliteit of een ander misdrijf – houdt er vaak een vele jaren aanslepend trauma aan over.

De wet bepaalt dat de politie moet zorgen voor een adequate opvang, informatie en bijstand aan het slachtoffer (cfr. artikel 46 van de Wet op het Politieambt). Bij ernstige feiten wordt bovendien een beroep gedaan op een gespecialiseerde medewerker. De goedbedoelde maar geforceerde en obligate slachtofferhulp staat echter vaak in schril contrast met de uitgebreide bescherming die de verdachten genieten.

Slachtoffers verdienen een eerbiedige en correcte behandeling door de betrokken instanties, zoals politie, justitie en externe hulpverleningsorganisaties. Respect voor de slachtoffers betekent in de eerste plaats dat de straf die werd opgelegd door de strafrechter ook wordt uitgevoerd op de wijze zoals die door hem is bepaald.

Visie Vlaams Belang

Het informatierecht van het slachtoffer moet worden vereenvoudigd en uitgebreid. Er dient een beknopt digitaal dossier te worden aangemaakt, zodat hij de evolutie van de strafuitvoering zonder kosten en verplaatsing kan volgen. Slachtoffers moeten uiteraard ook te allen tijde kunnen afzien van verdere informatie, bijvoorbeeld omdat zij liever niet aan de feiten worden herinnerd.

Het Vlaams Belang wil dat het slachtoffer daarnaast indien nodig beroep kan doen op de medewerking van het Openbaar Ministerie voor het bekomen van de schadevergoeding die hem tijdens een strafprocedure is toegekend. Want al te vaak gebeurt het dat criminelen een deel van de buit achterhouden of hun vermogen verduisteren waardoor de slachtoffers in de kou blijven staan.

Concreet

- ✓ De bereidheid om misdrijven aan te geven moet worden gestimuleerd, bijvoorbeeld via uitbreiding van de mogelijkheden van digitale klachtneerlegging.
- ✓ Betere psychosociale begeleiding van personen die het slachtoffer zijn geworden van straatcriminaliteit.
- ✓ Het Vlaams Belang wil kosteloze rechtsbijstand voor de slachtoffers, ongeacht hun inkomen. Bij iedere strafprocedure moet een pro-Deadvocaat worden aangesteld die de belangen van de slachtoffers behartigt, ook financieel.
- ✓ De strafprocedure moet ertoe leiden dat de veroordeelde zowel de materiële, lichamelijke als morele schade van de slachtoffers daadwerkelijk vergoedt.
- ✓ Bij elke nieuwe fase in de strafuitvoering moet het slachtoffer gehoord worden, zijn opmerkingen kunnen meedelen en moet rekening gehouden worden met de mate waarin het werd vergoed.

- ✓ Meteen na de veroordeling moet het slachtoffer alle informatie krijgen over de verschillende fasen van de strafuitvoering en over de inspraakmogelijkheden.
- ✓ De DNA-gegevens van iedere delinquent die veroordeeld is tot een celstraf van meer dan 4 maanden moeten minstens 30 jaar bewaard worden in een beveiligde databank.

• De strijd tegen drugs opvoeren

De regio Antwerpen is de voorbije jaren het toneel van een niets ontziende drugoorlog. Het aantal schietincidenten en brandstichtingen in en rond Antwerpen lijkt stilaan niet meer bij te houden. Drugkoningen wanen zich onaantastbaar en maken grote sier. Uit Antwerps politie-onderzoek blijkt dat de georganiseerde misdaad zich in bepaalde vreemdelingenwijken diep genesteld heeft in het maatschappelijke leven. In het Antwerpse district Borgerhout met een grote Marokkaanse aanwezigheid is de criminele economie zelfs groter dan de legale economie. Via handelszaken, feestzalen en zelfs supermarkten en moskeeën wordt massaal geld witgewassen. De overheid blijkt geen vat te hebben op de criminele netwerken.

In de grensstreek met Nederland werden al honderden vaten met gedumpt chemisch afval gevonden. Telkens kon daaraan een illegaal druglaboratorium worden verbonden. In 2016 werden niet minder dan 46 professionele installaties opgedoekt. Waar drugfabrikanten zo actief zijn, circuleren ook dealers en is er zonder twijfel een ruime afzetmarkt.

Door onze centrale ligging, onze havens en het lakse justitiebeleid is dit land een belangrijke draaischijf voor de drugwereld geworden, zowel voor de in- en doorvoer van cocaïne en heroïne als voor de productie van synthetische drugs. Nergens in Europa zijn de illegale drugs zo goedkoop als in België. Drughandel is bovendien een belangrijke financieringsbron van de georganiseerde misdaad en van terreurgroepen.

De klassieke drugdelicten, zoals dealen en koerieren, hebben een ingrijpende invloed op de leefbaarheid van onze wijken. Daarnaast onderscheiden we nog andere vormen van druggereleerde criminaliteit. Het gaat dan om delicten die worden gepleegd onder invloed van zowel legale als illegale drugs. Voornamelijk geweldsmisdrijven en verkeerscriminaliteit behoren hiertoe. Tenslotte zijn er veel voorkomende vermogensmisdrijven: inbraak, diefstallen en overvallen, die worden gepleegd om te kunnen voldoen aan de drugbehoefte.

Visie Vlaams Belang

Het is duidelijk dat in de eerste plaats de strafwetgeving moet gewijzigd worden. Op het dealen van drugs moeten zwaardere, sterk ontradende celstraffen komen, zodat de strafrechter, zeker bij recidive, de handelaars langdurig achter de tralies kan draaien. Hun criminele opdrachtgevers moeten tot 20 jaar en desnoods voorgoed uit de samenleving verbannen kunnen worden. Productie en teelt moeten bedacht worden met de zwaarst mogelijke straffen en met de automatische inbeslagname van alle eigendommen van de bendeleiden.

Niet alleen de dealer moet aangepakt worden, maar ook de koper. Druggebruikers en -verslaafden dienen voor het Vlaams Belang in de eerste plaats behandeld te worden. De 'kleine gebruiker' is voor het Vlaams Belang geen crimineel die achter de tralies moet. Maar we moeten druggebruik in elk geval ontmoedigen. Daarom moet het aanbod op het vlak van ontwenningstherapie dringend omhoog. Uiteraard is vrijwillige therapie in veel omstandigheden de beste oplossing, maar bij hardnekkige verslaving moet gedwongen opname mogelijk zijn.

Concreet

- ✓ De strijd tegen drugs moet bovenaan het prioriteitenlijstje staan van de lokale veiligheidsplannen. De rechercheactiviteiten moeten worden opgevoerd. Elke politiezone dient te beschikken over een eigen drugpreventieteam.
- ✓ Intensieve projectmatige samenwerking tussen politie en parket, maar ook met de economische en sociale inspectie, de fiscale administratie, vreemdelingenzaken en douanediens ten in de strijd tegen de drughandel.
- ✓ De belastingadministratie moet systematisch op de hoogte worden gebracht van vaststellingen met een fiscale impact die door politie zijn gedaan. De opbrengsten van drughandel en andere illegale activiteiten moeten in beslag worden genomen en belast.
- ✓ Drugproductie en -handel moeten dan ook keihard worden aangepakt, met zware celstraffen en afschrikwekkende boetes.
- ✓ In de havens moet er een veel strenger detectiebeleid komen. De douanediens ten moeten er drastisch versterkt worden.
- ✓ Preventiecampagnes waarin scholen en jeugdorganisaties worden betrokken, zijn een eerste aanpak.
- ✓ Niet alleen alcohol-, maar ook systematische drugcontroles in het verkeer, in discotheken en op fuiven.
- ✓ Drugverslaafden moeten verplicht afkicken.
- ✓ Vervangproducten kunnen enkel toegediend worden in het kader van verplichte ontwenning.
- ✓ Druggebruik in de gevangenis moet worden tegengegaan door verplichte ontwenning in een speciale afdeling.

• Vreemdelingencriminaliteit stoppen

Uit cijfers betreffende het aantal verdachten van misdrijven in 2016 blijkt dat van de 235.844 feiten er 72.146 op het conto kwamen van vreemdelingen. Europese vreemdelingen tekenden verantwoordelijk voor 18,2% van de misdrijven, terwijl dat voor niet-Europeanen 15,9% bedroeg. Kortom: meer dan één op drie vermoedelijke daders is vreemdeling. De criminaliteitsratio bij niet-Europeanen is zes maal hoger dan bij Belgen.

Marion van San, een Vlaamse antropologe, werd in 2001 door toenmalig minister van Justitie Marc Verwilghen (VLD) aangezocht om een rapport te schrijven over mogelijke etnische factoren die een rol spelen bij criminaliteit. Toen een van de voornaamste conclusies luidde dat Marokkanen een probleemgroep vormen wegens hun onevenredig hoog aandeel in de totale criminaliteitscijfers, werd haar de mond gesnoerd. Progressieve sociologen verwijzen dogmatisch naar socio-economische factoren om de hoge criminaliteitscijfers onder allochtonen goed te praten en bestempelen hen als slachtoffers van onze zogezegd racistische samenleving.

Buitenlandse bendes – vaak afkomstig uit Oost-Europa - verblijven hier korte periodes, slaan hun slag en trekken verder naar een ander Europees land om daar opnieuw misdrijven te plegen. Door de weggevallen binnengrenzen voelen deze bendes zich bij ons als een vis in het water.

Een gevangene kost onze gemeenschap ongeveer 146 euro per dag. Bijna de helft van de gevangenisbevolking bestaat uit vreemdelingen. Een kost van honderden miljoenen euro's per jaar. In deze cijfers is dan nog geen rekening gehouden met de vele gedetineerden met Belgische nationaliteit die van buitenlandse herkomst zijn.

Buitenlandse gedetineerden vergelijken het Belgisch systeem met het strafregime in hun herkomstland en spotten met de aanpak met fluwelen handschoenen in dit land. Of zwaaien met racismeklachten als hen iets in de weg wordt gelegd.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang aanvaardt geen excuses voor de hoge criminaliteitscijfers onder vreemdelingen. Wie van onze gastvrijheid en tolerantie misbruik maakt om hier criminele feiten te plegen, moet onverbiddelijk worden aangepakt. Tegenover het excuusmodel van de politieke elite en de linkse sociologen plaatsen wij het verantwoordelijkheidsprincipe.

Om een effectief veiligheidsbeleid te voeren, moeten we ook de afkomst van de daders in kaart brengen. De zwijg- en wegmoffelcultuur over vreemdelingen en criminaliteit moet stoppen. Via daderprofielen kan er doelgericht opgetreden worden. Ook onze immigratiepolitiek moet afgestemd zijn op die daderprofielen. De individuele wens hierheen te migreren, is ondergeschikt aan onze collectieve veiligheid.

Niet alleen moet de gevangenis capaciteit worden uitgebreid, maar de bestaande infrastructuur moet ook beter benut worden. Dat kan door criminele vreemdelingen het land uit te wijzen. Desnoods bouwen we zelf gevangenissen in het land van herkomst.

Concreet

- ✓ Het verband tussen etniciteit en criminaliteit moet vrij onderzocht kunnen worden en mag niet langer in verband gebracht worden met racisme.
- ✓ Met het oog op het opstellen van politiestatistieken moet er een gecentraliseerd registratiesysteem komen met opname van nationaliteit, afkomst en culturele achtergrond van daders.
- ✓ Het Vlaams Belang wil het verblijfsrecht van criminele vreemdelingen afnemen en hen hun straf laten uitzitten in hun land van herkomst, eventueel na de afname van hun Belgische (dubbele) nationaliteit.
- ✓ Handelsakkoorden en ontwikkelingssamenwerking moeten afhankelijk gemaakt worden van het terugnemen van criminele vreemdelingen door het land van oorsprong.
- ✓ Het bannen van de islam uit gevangenissen: geen halal, imam, bidruimten of -momenten of islamitische lectuur meer; geen privileges tijdens islamitische feesten of tradities zoals de Ramadan.

• Islamterreur genadeloos aanpakken

Op tien jaar tijd vonden in dit land minstens tien door islamextremisme geïnspireerde aanslagen plaats. Veel van die aanslagen hadden voorkomen kunnen worden met een kordater beleid. In 2018 alleen al kon een terrorist met een ellenlange gerechtelijke voorgeschiedenis in Luik lukraak mensen neersteken en viel in Brussel een andere, ondanks het negatieve advies van het parket, vrijgelaten terrorist agenten aan met een mes... Beiden scandeerden daarbij 'Allah Akbar'.

Op 25 januari 2019 moest Justitieminister Koen Geens toegeven dat 182 terroristen, handlangers van terroristen, haatpredikers en geradicaliseerde gevangenen werden vrijgelaten uit de gevangenis. Allen waren ze veroordeeld voor terreurmisdrijven sinds de opmars van IS en het begin van de Syrische burgeroorlog in 2011. Het gros van hen is opgenomen in de terroristmedatabank.

Er heeft zich in onze samenleving dankzij het lakse beleid een vijfde kolonne van het islamextremisme genesteld. Terrorisme is een reële bedreiging voor onze samenleving geworden. Ons land is zelfs een draaischijf van het islamterrorisme geworden. Het spoor van heel wat bloedige aanslagen loopt rechtstreeks naar België. België heeft bovendien naar verhouding het hoogste aantal 'Syriëstrijders' van Europa. Ongeveer 500 'Belgen' staan geregistreerd als 'foreign terrorist fighter'. 413 daarvan zijn effectief tot in Syrië en Irak geraakt. Liefst 80% van hen sloot zich aan bij terreurgroep IS. In januari 2019 waren er al 130 van deze terroristen teruggekeerd.

In de strijd tegen terreur vormt België ontegensprekelijk een zeer zwakke schakel. De regeringsmaatregelen tot bestrijding van de terreur zijn nog steeds absoluut ontoereikend.

Visie Vlaams Belang

Onze overheid moet van terreurbestrijding een topprioriteit maken. Als wij het terrorisme actief willen bestrijden, dan moeten we inzetten op drie grote domeinen. We moeten eerst en vooral de voedingsbodem droogleggen, namelijk de islam. Ten tweede moeten we inzetten op krachtdadige maatregelen om terug te slaan. Ten slotte moeten we investeren in onze eigen kracht en streven naar een weerbaar burgerschap.

Het Vlaams Belang is voorstander van het uitroepen van de noodtoestand zodanig dat geradicaliseerde moslims die geregistreerd staan preventief opgesloten kunnen worden. Wanneer de noodtoestand afge-

kondigd wordt, kan volgens art. 15 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens overgegaan worden tot de preventieve opsluiting van verdachte personen die een gevaar vormen.

Concreet

- ✓ Meer middelen en armslag voor onze veiligheidsdiensten om het islamitisch terrorisme in dit land definitief uit te roeien.
- ✓ Wie sympathie toont voor het moslimextremisme of -terrorisme, moet van de Belgische nationaliteit vervallen worden verklaard en worden uitgewezen.
- ✓ Wie vlaggen, emblemen of andere symbolen van jihadistische groepen in bezit heeft, toont en/of verspreidt, moet bestraft worden met effectieve gevangenisstraffen.
- ✓ Overheids- en onderwijzend personeel dat getuige is van verdachte gedragingen en extremistische uitspraken moet dit verplicht melden.
- ✓ Grondige doorlichting van de in Vlaanderen actieve moskeeën, islamitische organisaties, islamleerkrachten en imams.
- ✓ Extremistische moskeeën moeten onverbiddelijk gesloten worden en haatimams moeten worden uitgewezen.
- ✓ Veroordeelde moslimextremisten of veroordeelden die zich in de gevangenis ontpoppen tot radicale moslim, mogen nooit vervroegd vrijkomen.
- ✓ Moslimextremisten moeten ook na het volledig uitzitten van hun straf intensief worden opgevolgd.
- ✓ Jihadisten horen thuis in een aparte militaire gevangenis.
- ✓ Het Vlaams Belang wil alle sociale voordelen die jihadisten nog krijgen intrekken.
- ✓ Vlaams Belang wil een herziening van art. 150 van de Grondwet om gewone strafrechtbanken bevoegd te maken inzake drukpersmisdrijven die verband houden met terrorisme.
- ✓ Werk maken van een betere samenwerking en gegevensuitwisseling met buitenlandse veiligheidsdiensten.

• Een weerbare defensie

Ons defensiebeleid wordt voornamelijk door de NAVO bepaald. We degraderen onszelf tot hulptroepen ten dienste van buitenlandse belangen. Het ontbreekt ons aan de nodige politieke en militaire flexibiliteit, terwijl dit voor een klein land met beperkte middelen precies een hefboom kan zijn.

De grootste beperking van Defensie is momenteel het gebrek aan operationele inzetbaarheid. Slechts een klein deel van het totale personeel kan tegelijk ingezet worden in operaties. Toch spendeert Defensie ongeveer 70% van het budget aan personeelskosten. Dit komt door het verouderde personeelsbestand van het leger. Daardoor blijft slechts weinig budget over voor investeringen in materiaal, opleiding, training en operationele inzet. Onze militairen beschikken over onvoldoende modern materieel.

De op het terrein inzetbare eenheden kampen met een groot personeelsgebrek waardoor een aantal taken steeds op dezelfde schouders gelegd worden. Cruciaal in de hervorming van Defensie is het herorganiseren van het personeelsbeleid. We zitten nu met het concept van loopbaanmilitairen. Dat beperkt de inzetbaarheid en verhoogt de kostprijs. In het buitenland wordt daar veel flexibeler mee omgesprongen.

Visie Vlaams Belang

Het personeelsbeleid is toe aan vernieuwing. Na jaren van inkrimping is het tijd om in te zetten op het aanwerven en behouden van jonge militairen. Een verbetering van de verloning, de werkomstandigheden en de loopbaanmogelijkheden op korte en lange termijn dringen zich op.

Vlaanderen zal voor het vervullen van de defensieve kerntaken altijd een basiscapaciteit moeten hebben in de drie componenten van de strijdkrachten, de land-, de lucht- en de zeemacht. Vlaanderen heeft ook de

nodige technologische kennis in huis om militaire systemen van wereldniveau te ontwikkelen, dus ook de ondersteunende sectoren mogen we niet verwaarlozen.

Het Vlaams Belang is voorstander van de invoering van een algemene Vlaamse gemeenschapsdienst. Niet enkel kunnen we zo een nationale reserve tot stand brengen en onze samenleving weerbaar maken, maar het leger kan zo ook zijn socialiserende en pedagogische rol opnieuw opnemen.

Concreet

- ✓ De luchtmacht heeft als kerntaak het veiligstellen van het luchtruim en het ondersteunen van operaties van onze militairen in het buitenland. Daarom moeten we zowel investeren in luchttransport als in gevechtsvliegtuigen.
- ✓ We moeten de militaire dienst opwaarderen. Het moet een prestigieuze opstap zijn naar de verdere loopbaan. Een beginpunt en geen eindpunt.
- ✓ Loopbaanmilitairen moeten de uitzondering zijn en enkel voor hoogtechnische profielen of uitzonderlijke leidinggevende capaciteiten beschikbaar zijn.
- ✓ Het ontwikkelen van een expeditieaire capaciteit maakt ons een interessante partner voor andere landen.
- ✓ Onze marine heeft een internationale expertise in het ontminen. Daarnaast moet de marine patrouilles en escortes kunnen uitvoeren in internationale of buitenlandse wateren.
- ✓ Er moet opnieuw een algemene gemeenschapsdienst van enkele maanden ingevoerd worden. Hierbij moet de legerdienst nadrukkelijk gestimuleerd worden.

Onze sociale zekerheid beschermen

Generaties Vlamingen hebben onze welvaart en onze sociale zekerheid opgebouwd. Solidariteit is een plicht voor burgers. Nationalisme kan niet anders dan een sociale politiek zijn. Burgers hebben de taak om hen sociaal te beschermen afgestaan aan de staat. Ze betalen veel belastingen en mogen in ruil van de staat verwachten dat de overheid hun zorg garandeert wanneer ze die nodig hebben. In de praktijk dient vastgesteld dat de overheid hierin tekortschiet: mensen met een handicap en ouderen ontvangen wegens ontoereikende budgetten in veel gevallen niet de zorg die ze nodig hebben.

Voor de opeenvolgende regeringen gelden immers andere prioriteiten dan de zorg voor de behoeftigen van ons eigen volk: de instandhouding van de opgelegde solidariteit met Wallonië, het onderhoud van vele tienduizenden vreemdelingen die nooit hebben bijgedragen aan ons sociaal systeem en het onderhoud van nutteloze en inefficiënte structuren en organisaties die vooral de machtspositie van de politieke elite moet verzekeren.

Enkel binnen de natiestaat kan er in ruil voor het betalen van belastingen zorggarantie gegeven worden aan onze eigen mensen. Daarom eist het Vlaams Belang de afschaffing van de gedwongen solidariteit met Wallonië en de bescherming van onze sociale voorzieningen tegen geïmmigreerde 'free riders' die nooit hebben bijgedragen, maar wel sociale bijstand willen ontvangen. De partij streeft verder naar een beleid dat niet langer de politieke elite, maar het volk ten goede komt.

Het pensioendossier is bij uitstek een voorbeeld van de 'Belgische ziekte': een gebrek aan politieke moed en visie hebben ervoor gezorgd dat vergrijzing als een budgettaire pletwals op deze en volgende generaties terechtkomt. Wie hier jarenlang gewoond en gewerkt heeft, wie onze welvaart heeft opgebouwd, moet zorgeloos van zijn oude dag kunnen genieten. En dat kan, mits de nodige politieke wil.

In vele sectoren blijven de wachtlijsten aangroeien: sociale woningen, kinderopvang, bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenzorg, geestelijke gezondheidszorg, en de ouderenzorg. Dit is een pijnpunt dat reeds veel te lang aansleept en waar de overheid geen doeltreffend antwoord op biedt.

Vlaanderen is bevoegd voor het beleid tegen armoede, maar beperkt zich tot het opzetten van een veelvoud aan acties en projecten, zonder structuur en zonder echt meetbare doelstellingen.

• Stop welvaartstoerisme

Hoe langer hoe meer wordt duidelijk dat de ongebreidelde immigratie geen bijdrage levert aan de betaalbaarheid van ons sociaal systeem, maar er integendeel een almaar zwaardere hypotheek op legt. Hoe men het ook draait of keert: massale immigratie is niet combineerbaar met een verzorgingsstaat.

Wie onvoldoende bestaansmiddelen heeft, kan beroep doen op het leefloon bij het OCMW. De kostprijs ervan liep in 2018 op tot 990 miljoen euro. Nooit eerder lag dat bedrag zo hoog. Opvallend: 440 miljoen euro of zowat de helft van het totale budget wordt uitgekeerd aan mensen die niet over de Belgische nationaliteit beschikken. Nieuwe Belgen of allochtonen met de dubbele nationaliteit worden in deze cijfers als 'Belgen' meegerekend.

Het aandeel van vreemdelingen in de uitbetaling van de leeflonen zit al enkele jaren in stijgende lijn. Waar dat in 2012 nog een derde was van het totaalbudget is dat vandaag gestegen tot de helft. Vooral de toename bij niet-Europese vreemdelingen springt in het oog. Vergeleken met de regeerperiode-Di Rupo is er sprake van een stijging met niet minder dan 105%. De regering-Michel spendeerde op vier jaar tijd 1,4 miljard euro aan leeflonen voor niet-Europese vreemdelingen. Meer dan dubbel zoveel als Di Rupo.

Ook de 'bed-bad-brood'-opvang van asielzoekers kost ons handenvol geld. Een asielzoeker in de asielopvang van Fedasil kost de belastingbetaler 1287,5 euro per maand. Bij andere opvanginstanties loopt die kostprijs zelfs op tot 2255 euro per maand. Het gemiddeld pensioen voor een Vlaming bedraagt amper 1212 euro per maand. De overheid geeft dus meer geld uit aan asielzoekers die nooit een eurocent hebben bijgedragen tot onze sociale zekerheid dan aan onze eigen ouderen die decennialang bijdragen hebben betaald voor onze sociale zekerheid.

Zelfs illegalen genieten van de door ons betaalde sociale voorzieningen: onderwijs, medische zorgen en sociaal-juridische bijstand. De regering heeft de situatie niet onder controle. Dit is ontoelaatbaar. De zogenaamde 'dringende' medische hulp aan illegalen (die overigens ook recht geeft op brillen, logopedie en tandprotheses) kostte ons in 2003 18 miljoen euro. Ondertussen is dat al opgelopen tot 87 miljoen euro per jaar.

Om recht te hebben op kinderbijslag mag een kind in theorie niet in het buitenland studeren of gedomicileerd zijn. Er bestaan echter allerlei regelingen waardoor er wel kinderbijslag kan uitbetaald worden voor in het buitenland verblijvende kinderen van EU-burgers en van onderdanen van landen waarmee België bilaterale verdragen heeft afgesloten, zoals bijvoorbeeld Marokko. In 2015 werd 106 miljoen euro Belgische kinderbijslag geëxporteerd. Het bedrag werd uitbetaald aan 33.645 rechthebbenden voor 60.538 kinderen die niet in België worden opgevoed. De kinderen waarvoor de kinderbijslag bestemd is, wonen in 87 verschillende landen. Opvallend is de stijging van de export van Belgische kinderbijslag naar Oost-Europese landen.

Visie Vlaams Belang

De sociale zekerheid is een verzekeringssysteem. Burgers betalen bijdragen en kunnen in ruil rekenen op bijstand wanneer zij behoeftig zijn. Een verzekeringsmaatschappij die massaal uitbetalingen doet aan mensen die nooit hebben bijgedragen is economisch niet leefbaar. Wat iedereen begrijpt in de private ziekteverzekering, treden de systeem politici met de voeten in de publieke ziekteverzekering.

Sociale zekerheid en open grenzen gaan dus niet samen. Een sociaal systeem waar men vrij kan van genieten zonder ooit te hebben bijgedragen, dat werkt niet. Solidariteit kan maar bestaan tussen de burgers van een natie. Net zoals we zelf prioriteit geven aan onze vrienden en familie, moet de staat ook prioriteit geven aan de eigen burgers.

Voor het Vlaams Belang is het dan ook onaanvaardbaar dat de overheid meer geld uitgeeft aan de opvang of de uitkeringen van een immigrant dan aan het pensioen van een Vlaming die zijn leven lang heeft gewerkt en bijdragen heeft betaald. Voor het Vlaams Belang moet de toegang tot onze sociale zekerheid en onze sociale voorzieningen daarom worden beperkt in functie van de verblijfsduur en het aantal jaren dat de betreffende immigrant in ons land heeft gewerkt.

Bijstands-, kinderbijslag- of sociale woningfraude door allochtonen die buitenlandse eigendommen hebben, blijft bijna steeds onbestraft bij gebrek aan controle-initiatieven.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil de toegang tot onze sociale zekerheid afhankelijk maken van een minimale verblijfsduur en minimale arbeidsprestatie in ons land.
- ✓ Sociale bijdragen van vreemdelingen moeten in een aparte sociale kas gestort worden. Enkel uit deze aparte sociale kas kunnen vervolgens sociale uitkeringen betaald worden.
- ✓ Dringende medische hulp voor illegalen moet beperkt zijn tot levensbedreigende situaties en gekoppeld zijn aan repatriëring.
- ✓ Het Vlaams Belang bepleit een herziening van een aantal bilaterale verdragen inzake kinderbijslag opdat bestaande ongerijmdheden worden weggewerkt. Indien deze landen de voorgestelde wijziging afwijzen, dienen de verdragen opgezegd te worden.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat werk wordt gemaakt van een ernstige eigendoms- en vermogenscontrole in de herkomstlanden van immigranten en allochtonen.

• Een Vlaamse sociale zekerheid

Het unitaire sociale zekerheidsstelsel verhindert dat Vlaanderen een adequaat beleid kan voeren op maat van de Vlamingen. De unitaire sociale zekerheid bestendigt de miljardentransfers naar Wallonië. Volgens een recente studie van de KU Leuven, uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse regering, zou enkel al via de sociale zekerheid jaarlijks twee miljard euro naar Wallonië vloeien. Miljarden die we niet kunnen gebruiken om onze eigen behoeftigen te ondersteunen. Bovendien staat een Belgische sociale zekerheid ook een rationeel en zuinig beleid in de weg. Door de sociale zekerheid niet naar de deelstaten over te hevelen, wordt Vlaanderen ook de mogelijkheid ontzegd om de Vlamingen een betere sociale bescherming aan te bieden.

In Vlaanderen en Wallonië heersen verschillende 'medische culturen'. Zowel patiënten, artsen, instellingen als beleidsmakers houden er in Vlaanderen en in Wallonië een heel andere visie op na. Een Vlaming hecht meer belang aan preventieve gezondheidszorg en bezoekt sneller de huisarts. In Wallonië kiest men er eerder voor om naar een specialist te gaan. Zij hebben ook meer (dure) hospitalisatiedagen per persoon en dubbel zoveel scanners per honderd ziekenhuisbedden als in Vlaanderen.

De versnippering in de gezondheidszorg na de zesde staatshervorming staat bovendien een coherent en zuinig beleid in de weg. Mensen met een beperking moeten soms Vlaams én federaal onderzoek ondergaan om te zien hoe zwaar hun handicap is. De federale overheid betaalt sinds kort psychologen terug, maar de centra waarnaar patiënten kunnen worden doorverwezen zijn Vlaams. Met federale projecten rond chronische zorg in ziekenhuizen worden winsten geboekt, maar die mogen niet worden ingezet voor gemeenschapsbevoegdheden als ambulante zorg. In een land waar er negen ministers bevoegdheden dragen in verband met gezondheidszorg en waarbij voor elke beslissing via een interministeriële conferentie moet gepasseerd worden, is het onmogelijk om een efficiënt beleid te voeren. Enkel met de volledige overdracht van de sociale zekerheid naar de deelstaten kan een efficiënt beleid worden gerealiseerd.

De grote winnaar van de niet-splitsing van de sociale zekerheid is de verzuilde staat die allerlei belangengroepen dient, maar de burger veel belastinggeld kost en weinig dienstverlening in ruil biedt. Mutualiteiten en vakbonden vervullen overheidstaken zoals het terugbetalen van ziektekosten en de werkloosheidsvergoeding. Hiermee verdienen ze grof geld en verdedigen ze hun machtspositie, terwijl er voor niemand een concrete meerwaarde gecreëerd wordt. De PS kan via de socialistische vakbond en mutualiteit ongehinderd Waalse steuntrekkers blijven bedienen, terwijl Vlaanderen de factuur betaalt.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil de Belgische unitaire sociale zekerheid splitsen en werk maken van een sociale verzekering op maat van de Vlamingen. Dit zou aan Vlaanderen de kans geven zijn beleidsvisie verder gestalte te geven. De inkomsten van de Vlamingen kunnen gebruikt worden voor het financieren van een eigen actief tewerkstellingsprogramma, pensioenbeleid, gezinsbeleid en daarenboven om een eigen visie te ontwikkelen op de ziekteverzekering en de gezondheidszorg. Een Vlaamse sociale zekerheid zou daarenboven een einde maken aan de inefficiënte en geldverspillende versnippering van bevoegdheden.

De splitsing van de sociale zekerheid zal ook meer zin voor verantwoordelijkheid met zich meebrengen. Vlaanderen en Wallonië zullen dan immers verantwoordelijk zijn voor de inning van de inkomsten die in de sociale zekerheid moeten geïnvesteerd worden. Wie zijn eigen centen beheert, springt er voorzichtiger mee om.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil de volledige splitsing van de Belgische sociale zekerheid.
- ✓ Een eigen Vlaamse sociale zekerheid op maat van de Vlamingen.
- ✓ Wij willen de bestaande gekleurde ziekenfondsen fuseren tot één neutraal ziekenfonds voor een gestandaardiseerde wettelijke ziekteverzekering.
- ✓ Het uitbetalen van sociale tegemoetkomingen die voor iedereen gelijk zijn, zoals medische kosten of werkloosheidsuitkeringen, moet een exclusieve taak voor de overheid zijn.
- ✓ Geen verdere verhoging van de niet-inkomensgerelateerde Vlaamse zorgpremie. De financiering van de uitkeringen voor onze zorgbehoevenden moet uit de algemene middelen worden gefinancierd.

• Degelijke pensioenen

Het hoeft niet te verbazen dat een bevraging van de Vlaamse overheid al tien jaar op rij pensioenzekerheid als grootste zorg van de Vlaming noteert. Het huidige pensioenstelsel is ongeveer vijftig jaar oud en is niet bestand tegen de veranderingen in onze samenleving. Er zijn steeds minder actieven om de pensioenen te financieren van méér gepensioneerden. Wie naar de opbouw van het pensioenstelsel kijkt, herkent een typische koterijstijl. Het Belgische pensioenmodel is verouderd, niet langer financieerbaar, hopeloos ingewikkeld en vooral onvoldoende om onze burgers financieel een zorgeloze oude dag te bezorgen.

Het huidige systeem dreigt dus onbetaalbaar te worden. Veel ruimte om op de pensioenen te besparen is er niet. De Belgische pensioenen zijn nu al bij de laagste van West-Europa. Dat komt neer op een schamel wettelijk pensioen van gemiddeld 1212 euro bruto. Het hoeft niet te verbazen dat het armoederisico bij onze gepensioneerden groot is en zelfs nog dreigt te stijgen. Het minimumpensioen in België ligt met 937 euro voor een alleenstaande amper boven de Europese armoedegrens (860 euro). Iedere asielzoeker kost u en mij 1249 euro per maand. Meer dus dan het gemiddelde pensioen. Deze regering kiest er dus voor asielzoekers te begunstigen boven gepensioneerden die hun ganse leven hebben bijgedragen aan de staatskas.

De regering-Michel besliste om de wettelijke pensioenleeftijd van 65 naar 67 jaar te verhogen. De ingreep lijkt vooral om de schone schijn op te houden dat deze regering iets wil veranderen. Maar is er ook werk voor zestigplussers? Het effect van de maatregel is dus dat iemand aan het einde van zijn loopbaan langer werkloos of bruggepensioneerd blijft. Nadien ontvangt hij een lager pensioen omdat hij minder voor zijn pensioen kon bijdragen.

Vlaams Belang wil niet besparen op de sociale zekerheid van de Vlamingen, maar wel besparen op de immigratie, Wallonië en het Belgisch politiek systeem. Een verzekerde financiering van de pensioenen hangt samen met een voldoende aantal werkenden. Iedereen laten werken, met inachtneming van zijn talenten en fysieke capaciteiten, tot men een volledige loopbaan heeft, dát moet de focus zijn. Niet de wettelijke pensioenleeftijd richting 67 jaar optillen. Er zijn eveneens mogelijkheden om jobs minder zwaar te maken, zoals nu in de medische sector gebeurt.

Visie Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang moet het pensioenprobleem niet worden opgelost door mensen langer te laten werken, maar wel door de werkzaamheidsgraad bij oudere werknemers op te trekken.

Hoe moet een nieuw pensioenstelsel voor de eenentwintigste eeuw eruitzien? We moeten vooral uitgaan van het aantal gewerkte arbeidsuren. Het zijn immers deze gewerkte uren die onze economie doen draaien en waarmee we onze sociale zekerheid financieren. Met een transparant puntensysteem op basis van deze gepresteerde arbeidsuren wordt het voor iedereen duidelijk welk pensioen men kan verwachten. Deze volledige loopbaan moet ook uitmonden in een menswaardig pensioen.

Vlaams Belang stelt een minimumpensioen van 1500 euro na een volledige loopbaan voor. Wie langer werkt, moet ook meer pensioen krijgen. We schakelen pensioenrechten ook gelijk voor alle Vlamingen, ongeacht of men nu arbeidsuren als zelfstandige, werknemer of ambtenaar presteert.

Concreet

- ✓ Vlaams Belang wil de pensioenleeftijd terug van 67 naar 65 jaar, of vroeger in geval van een volledige loopbaan.
- ✓ Het Vlaams Belang baseert de pensioenberekening op het aantal gewerkte uren: Wie 40 jaar voltijdse arbeid heeft gepresteerd (of 66.000 uren) heeft een volledige loopbaan gewerkt.
- ✓ Vlaams Belang wil een pensioen op basis van een puntensysteem, dus op basis van het aantal effectief gewerkte uren. Het aantal gewerkte uren die nodig zijn voor het minimumpensioen willen wij jaarlijks indexeren naargelang de gestegen levensduurte.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een minimumpensioen van 1500 euro gebaseerd op het aantal gewerkte uren na een volledige loopbaan voor zelfstandigen, werknemers en ambtenaren.
- ✓ Door de pensioenen ongeacht het statuut gelijk te stellen, willen we ook de mobiliteit tussen statuten vergroten in de loopbaan.
- ✓ Wie na de wettelijke pensioenleeftijd nog wenst te werken, moet de mogelijkheid krijgen om onbeperkt bij te verdienen, zonder nog sociale lasten op arbeid te moeten betalen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil het pensioenbedrag voor landen buiten de EU afhankelijk maken van de levensduurte in het land van uitbetaling.
- ✓ Het Vlaams Belang wil de hoogste ambtenarenpensioenen aftoppen met onmiddellijke ingang van 6750 nu naar 4000 euro. Pensioenen boven de 3000 euro willen wij niet langer indexeren. Hiermee willen wij een onrechtvaardig gegroeide situatie corrigeren.
- ✓ Het Vlaams Belang is geen tegenstander van een veralgemeende tweede pijler betaald door de werkgever. Dit moet wel bekeken worden in relatie tot de fiscale voordelen die nu in de derde pijler bestaan. Sociaal overleg moet hierop een antwoord bieden.
- ✓ Pensioenfondsen moeten worden aangemoedigd om in strategisch belangrijke en stabiele sectoren in de Vlaamse economie te investeren.

• Maximale ondersteuning voor mantel- en thuiszorg

Een goede ondersteuning moet ervoor zorgen dat mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Ook als ze ouder worden, liefst levenslang. Dat is de wens van velen. Uiteraard moet de directe woonomgeving daar op afgestemd worden, maar net zo belangrijk is dat deze senioren niet geïsoleerd geraken in hun woning en kunnen blijven deelnemen aan het publieke leven.

Tegen 2035 zou Vlaanderen af te rekenen krijgen met 60.000 nieuwe zorgvragen in de thuiszorg en de rusthuizen (37,5% meer dan nu). Er dreigt een fors tekort aan gekwalificeerd zorgpersoneel om de groeiende zorgbehoefte te kunnen invullen. Te weinig mensen kiezen voor een job in de zorg en te veel ancients haken voortijdig af wegens de hoge werkdruk of onaantrekkelijke arbeidsvoorwaarden.

Eén op vijf werkende Vlamingen is mantelzorger. Honderdduizenden Vlamingen doen aan mantelzorg voor zorgbehoevende familieleden of vrienden. Mantelzorgers worden ondersteund via enkele verlofstelsels en premies. Veel mantelzorgers ervaren de zorg echter als (te) zwaar maar zijn geen vragende partij om hun werk af te bouwen. De gemiddelde duur van de mantelzorg overschrijdt bovendien sterk de gecombineerde maximale duur van de maatregelen.

In zes op tien situaties wordt mantelzorg aangevuld met professionele thuiszorg, gemiddeld voor zes uur per week. De combinatie van mantelzorg en thuiszorg spaart minstens 71.000 rusthuisbedden uit. Lage inkomensgroepen hebben het echter moeilijk om thuiszorg te betalen. De honoraria voor thuisverpleging liggen schandelijk laag, wat het beroep van thuisverpleegkundige niet aantrekkelijk maakt.

Visie Vlaams Belang

Ook mensen op hoge leeftijd of die behoefte hebben aan zorg, verkiezen meestal thuis te wonen en te worden verzorgd door gezinsleden, familie of vrienden zolang dat enigszins kan. Het is de plicht van de Vlaamse overheid om aan deze wens tegemoet te komen en het thuisverblijf voor zorgbehoevenden zo goed mogelijk te faciliteren.

Alleen door te investeren in thuiszorg blijft mantelzorg mogelijk en haalbaar. Thuiszorg voor ouderen vermindert bovendien de druk op de rusthuizen. Zorg dragen voor zwaar zieke kinderen, zorgbehoevende mensen of ouderen vergt een bijzondere inspanning en is een grote uitdaging. Dit verdient veel waardering en ondersteuning.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil de studie en het beroep van verpleegkundige aantrekkelijker maken.
- ✓ De samenleving moet studenten die een opleiding in de zorg aanvaarden, financieel stimuleren.
- ✓ Mantelzorg voor een oudere of andere zorgbehoevende moet een positieve keuze zijn, geen door de overheid omwille van budgettaire redenen opgelegde keuze.
- ✓ Mantelzorg en thuiszorg moeten maximaal ondersteund worden.
- ✓ Een mantelzorgvriendelijk personeelsbeleid in bedrijven moet ondersteund worden.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een administratieve vereenvoudiging voor de mantelzorgers en de uitbouw van een sterkere en betaalbare thuisverpleging (ook in het weekend en 's nachts).
- ✓ Er moet gegarandeerd worden dat in een moeilijke situatie onmiddellijk kan worden voorzien in tijdelijke opvang van de zorgbehoevende.
- ✓ De thuiszorg moet versterkt worden via het optrekken van de honoraria van de thuiszorg.
- ✓ Er moet een maximumfactuur voor de thuiszorg worden ingevoerd.
- ✓ Het aanpassen en verbouwen van grote woningen met oog op levenslang wonen, moet meer en beter ondersteund worden.
- ✓ Het maximale inkomen om recht te hebben op de Vlaamse aanpassingspremie moet opgetrokken worden.

• Betaalbare en kwalitatieve rusthuizen

De Vlaamse rusthuizen (woonzorgcentra) tellen 75.000 bedden. Een rusthuisopname heeft zware financiële gevolgen, niet alleen voor de rusthuisbewoner, maar – via de onderhoudsplicht – vaak ook voor de familie. Uit onderzoek blijkt dat een rusthuisverblijf in een kwarteeuw bijna 30% duurder is geworden. Inmiddels vol-

staat voor meer dan 3 op de 4 ouderen het pensioen niet meer om de rusthuisfactuur van gemiddeld 1728 euro per maand te betalen. Voor koppels is een gezamenlijke rusthuisopname vaak onbetaalbaar.

Onvoldoende financiële middelen vanuit de overheid leiden onverbiddelijk tot besparingen op kwaliteit en personeel. De belastingdruk in ons land is torenhoog, dus dan mogen wij toch wel veronderstellen dat hiermee de rusthuizen op een voldoende wijze kunnen worden gefinancierd? Diverse enquêtes leggen bloot dat de werkdruk bij het personeel van de rusthuizen hoog is en dat het personeel steeds minder tijd overhoudt om de ouderen de zorg en aandacht te geven die ze verdienen. De belangrijkste oorzaak is de toegenomen zorgbehoefte van de residenten, waarvoor de regering onvoldoende financiële middelen voorziet.

Eind augustus 2016 trokken negen chef-koks van rusthuizen aan de alarmbel. Ze moeten dikwijls met amper drie of vier euro per dag hun ouderen maar liefst drie volwaardige maaltijden voorschotelen. Ondertussen blijkt dat één op de tien Belgische senioren ondervoed is en liefst 45% kans loopt om ondervoed te geraken. Meer dan de helft van de rusthuisbewoners slijkt antidepressiva. Is dat de beloning die onze grootouders krijgen na een leven lang werken?

Visie Vlaams Belang

Op de kwaliteit van de zorg in de rusthuizen mag niet bespaard worden, niet door de overheid en niet door private rusthuisexploitanten. Mensen die een zorgbehoevende partner of ouder aan een rusthuis toevertrouwen moeten er op kunnen rekenen dat elke instelling een kwaliteitsvolle zorg aanbiedt. Als sociale partij is het voor het Vlaams Belang onaanvaardbaar dat kwaliteitsvolle zorg enkel betaalbaar zou zijn voor wie geld heeft. Daarom moeten er voldoende hoge kwaliteitsnormen gelden voor rusthuizen en moet op de naleving daarvan een goed toezicht worden gehandhaafd. Zorg mag geen commercieel product worden; bij commerciële rusthuizen mag de kwaliteit van de zorg niet lijden onder ambities om de winst te maximaliseren.

De overheid dient ook nieuwe woonvormen voor de senioren aan te moedigen. Denken we aan het woningdelen of het groepswonen. Daarbij wordt betutteling uitgesloten: de groep heeft de regie in handen. De senioren blijven zich vrij en nuttig voelen en dragen – al naargelang hun mogelijkheden – bij tot het functioneren en het welzijn van de groep.

Concreet

- ✓ Invoering van een maximumfactuur voor de rusthuizen via de (begrensde) bijpassing van het verschil tussen de factuur en het gemiddelde pensioen.
- ✓ Afschaffing van de onderhoudsplicht voor kinderen van rusthuisbewoners.
- ✓ Het financieren van een personeelsinzet in rusthuizen die afgestemd is op de groeiende zorg- en ondersteuningsbehoeften van de residenten.
- ✓ De normen met betrekking tot het minimaal aantal personeelsleden in rusthuizen moeten worden opgetrokken om kwalitatieve zorg en voldoende aandacht voor de rusthuisbewoners te garanderen.
- ✓ De Zorginspectie moet meer en efficiënter optreden om ervoor te zorgen dat wantoestanden in rusthuizen niet meer kunnen plaatsvinden.
- ✓ Elke zorgaanbieder moet transparant zijn over de financiële structuur en de aanwending van overheidsmiddelen.
- ✓ Koppels die samen in rusthuizen willen verblijven, moeten steeds dat recht hebben. Ook wanneer een van de partners niet zorgbehoevend is.

• Zorggarantie voor mensen met een beperking

De Vlaamse regering voerde deze legislatuur een persoonsvolgende financiering in voor mensen met een beperking. Daarmee zouden ze zelf hun zorg kunnen inkopen. Ook in het huidige systeem van de persoonsvolgende financiering worden echter nog steeds onvoldoende budgetten vrijgemaakt, zodat veel mensen niet de zorg en ondersteuning krijgen die ze nodig hebben.

Eind 2018 stonden 14.888 personen met een beperking op de wachtlijst. Een grote meerderheid ontvangt al wel een basisondersteuningsbudget van 300 euro, maar heeft nood aan veel meer ondersteuning. Het groeien van de wachtlijsten is een pijnpunt dat reeds veel te lang aansleept en waar het welzijnsbeleid van ook deze Vlaamse regering geen doeltreffend antwoord op heeft geboden.

Een ander werkpunt is het realiseren van een volwaardige deelname van mensen met een beperking aan het sociale leven. Mensen met een beperking vinden moeilijker een job. Men zou er dus van mogen uitgaan dat de overheid het goede voorbeeld geeft. Niets is minder waar. Onze overheid levert te weinig inspanningen om mensen met een handicap tewerk te stellen. Nochtans werd afgesproken dat steden en gemeenten moeten streven naar een aandeel van 2% mensen met een handicap in hun personeelsbestand. In de praktijk wordt dit streefcijfer maar zelden behaald.

Visie Vlaams Belang

De Vlaamse Regering wil 'streven naar zorggarantie', het Vlaams Belang eist voor iedere persoon met een beperking een echt, juridisch afdwingbaar recht op zorg zoals er zoveel andere afdwingbare rechten juridisch zijn verankerd in de Grondwet, in wetten en in decreten.

De overheid moet meer doen om de tewerkstelling van mensen met een beperking aan te moedigen. Zij beschikken immers over een onmiskenbaar competitief nadeel. Werk bevordert hun integratie in de maatschappij, draagt bij tot het opkrikken van hun eigenwaarde en haalt hen uit het sociale isolement. Werkgevers die personen met een beperking in dienst nemen, kunnen daarvoor een premie krijgen en dat is meer dan terecht.

Concreet

- ✓ Iedere persoon met een handicap heeft recht op een zorggarantie, een afdwingbaar recht op zorg zoals er zoveel andere afdwingbare rechten juridisch zijn verankerd in de Grondwet, in wetten en in decreten.
- ✓ Forse verhoging van de middelen voor de persoonsvolgende financiering voor mensen met een beperking zodat de wachtlijsten kunnen verdwijnen.
- ✓ Minder administratieve formaliteiten bij de aanvraag van een zorgbudget of andere steun.
- ✓ De samenleving moet initiatieven nemen die de tewerkstelling van mensen met een beperking actief ondersteunen.
- ✓ De huidige vrijblijvende aanbeveling voor steden en gemeenten betreffende het tewerkstellen van mensen met een handicap moet een dwingende norm worden. Desgevallend moet het zelfs mogelijk zijn financiële sancties op te leggen aan de steden en gemeenten die niet voldoen aan de 2%-norm.
- ✓ Sportclubs met een werking voor mensen met een handicap moeten beter ondersteund worden.

• Reorganisatie gezondheidszorg

Het federale gezondheidsbudget bedraagt nu 26 miljard euro. Liefst 20 tot 30% van het geld zou verspeeld worden door overconsumptie in ziekenhuizen, slechte communicatie, dubbel gebruik en foute keuzes. Alleen al door de vergrijzing zullen de zorguitgaven jaarlijks met meer dan 2% stijgen. Tegen 2040 betekent dat een stijging van 9,5 miljard euro.

Ondertussen wordt bespaard in gezondheidszorg, waardoor ziekenhuizen besparen op het personeel. De Vlaamse koepel van zorginstellingen Zorgnet-Icuro wijst erop dat er in de Belgische ziekenhuizen 1 verpleegkundige wordt ingezet per 11 patiënten tegenover een Europees gemiddelde van 1 verpleegkundige per 8 patiënten. België staat daarmee op het niveau van Polen en Griekenland en presteert veel slechter dan bv. Nederland waar dit 1 op 7 is.

De ziekenzorg vormt door zijn omvang een enorme business. De farmaceutische industrie maakt handig gebruik van de impotentie van onze regering om te hoge prijzen aan te rekenen. Reeds enkele jaren pro-

beert de regering het gebruik van generische geneesmiddelen te stimuleren. Verder dan aanmoedigings- en sensibiliseringscampagnes komt men helaas niet. Daardoor blijven dokters producten voorschrijven waarvoor een veel goedkoper alternatief bestaat. Generische geneesmiddelen zijn medicijnen waarvan het patent vervallen is en die dus veel goedkoper geproduceerd kunnen worden. In Nederland is men verplicht deze te gebruiken. Wat in Nederland wel zonder problemen kan, doet onze regering niet.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang mikt op een Vlaamse staat als modelstaat in Europa, ook wat betreft gezondheidszorg. Het Scandinavische model kan hier inspireren. We pleiten voor een integrale gezondheidszorg, waarbij het klassiek-medische begrip 'patiënt' wordt aangevuld met een visie op de totale mens.

We moeten breken met de gefinancierde verzuiling uit het verleden en in de eerste plaats uitgaan van de zorgbehoefte van de patiënt, de toegankelijkheid van de zorg en de financiële haalbaarheid voor de gemeenschap. Kwalitatieve zorgen dus, aan een zo laag mogelijke prijs.

Financiële drempels voor de patiënt moeten zo veel mogelijk weggewerkt worden via de algemene derdebetalersregeling. Op die manier vereenvoudigen we niet alleen de administratie, maar moet de patiënt enkel nog het remgeld betalen.

Dokters en apothekers moeten bij ons, net zoals in Nederland, verplicht worden om het goedkoopste medicijn af te leveren zolang het dezelfde werking heeft. En net zoals in Nederland moeten we een wettelijke maximprijs voor geneesmiddelen bepalen op basis van de prijs in onze buurlanden. Eerder dan te besparen op de gezondheid van mensen, moeten we besparen op de marktmanipulaties van de farmaceutische industrie.

Concreet

- ✓ Uitbouw van een beter preventiebeleid m.b.t. gezondheidszorg (screenings, promotie van gezonde levensstijl): elke euro die wordt geïnvesteerd in preventie betaalt zich in veelvoud terug.
- ✓ Het Vlaams Belang onderschrijft de terechte aanbeveling van de Vlaamse Sportraad dat in de eerstelijnszorg via de huisartsen meer aandacht moet worden besteed aan gezonde lichaamsbeweging, zowel preventief als curatief.
- ✓ Een einde maken aan de verzuilde gezondheidszorg kan door het afbouwen van de mutualiteitsstructuren ten voordele van een eengemaakte neutrale ziekteverzekering voor alle Vlamingen.
- ✓ We moeten meer inzetten op de controle in de ziekteverzekering. Volgens gezondheidseconoom Lieven Annemans zou een besparing van 15% of ongeveer 4 miljard euro mogelijk zijn.
- ✓ De gezondheidszorg moet resultaatgericht zijn in plaats van prestatiegericht.
- ✓ Een herwaardering van de intellectuele gezondheidsberoepen en vooral het huisartsenberoep is aan de orde. De huisarts moet nog meer een centrale rol spelen in een flexibel systeem van getrapte gezondheidszorg.

• Investeren in geestelijke gezondheidszorg

Ons land kent in het algemeen een solide gezondheidszorg. Op vlak van geestelijke gezondheidszorg doen we het echter een stuk minder dan onze buurlanden. Er wordt minder gebruik gemaakt van psychologen en psychiaters, terwijl we op vlak van de consumptie van antidepressiva en het zelfdodingscijfer de bedenkelijke eer hebben tot de Europese top te behoren.

Investeren in de geestelijke gezondheidszorg laten dan ook te wensen over en de stappen die gezet werden richting de terugbetaling van psychologen zijn te weinig en te laat. Wie van psychologische therapie gebruik maakt, kan nu enkel onder beperkte omstandigheden op een terugbetaling rekenen.

Een meerderheid van mensen met een psychologische aandoening verkiest echter therapie boven medicatie. Uit onderzoek blijkt ook dat verschillende *evidence-based* psychologische behandelingen (voornamelijk

cognitieve gedragstherapie, maar ook interpersoonlijke psychotherapie, familietherapie, counseling...) even goede en op lange termijn zelfs betere resultaten boeken in vergelijking met medicatie.

Investerings in de geestelijke gezondheidszorg betalen zichzelf terug. Ze leiden tot lagere kosten in de somatische gezondheidszorg (zorg voor lichamelijke ziekte of aandoening), omdat wie psychisch gezond is ook minder andere medische problemen heeft. Er moeten minder vervangingsinkomens zoals ziekte- en werkloosheidsuitkeringen worden betaald en bovendien kunnen er meer belastingen worden geïnd. Een studie van de Wereldgezondheidsorganisatie en de Wereldbank suggereert dat elke euro die naar de geestelijke gezondheidszorg gaat, zich viervoudig terugverdient.

Naast de economische rentabiliteit is er natuurlijk ook de duidelijke invloed van psychische gezondheid op welzijn en levenstevredenheid.

Visie Vlaams Belang

Vlaams Belang staat wat geestelijke gezondheidszorg betreft een op wetenschap gebaseerde cultuur voor. Net zoals in de somatische gezondheidszorg, dient onderzoek uit te wijzen welke behandelingen het efficiëntste zijn om verschillende aandoeningen te behandelen. Deze *evidence-based* therapieën leren we psychotherapeuten aan. Het Britse model waar instellingen als NICE en IAPT behandelingen aanbevelen en beschikbaar maken, kan een inspiratie zijn.

Concreet

- ✓ In kaart brengen welke therapieën het meest geschikt zijn om vaak voorkomende psychische aandoeningen te behandelen.
- ✓ Opleiden van psychotherapeuten om deze behandelingen correct te gebruiken.
- ✓ Een vlottere doorstroming creëren richting de geestelijke gezondheidszorg.
- ✓ Uitwerken van lage-intensiteitsbehandelingen zoals begeleide zelfhulp.
- ✓ Een verhoogde terugbetaling van psychotherapie.

• Armoede aanpakken

In de steden kennen we de zichtbare concentratie van bestaansonzekerheid, maar de echte armoede in Vlaanderen blijft vaak verborgen. Armoede leeft overal, ook op het platteland. Bepaalde doelgroepen worden geconfronteerd met een hoger armoederisico: ouderen, langdurig zieken, alleenstaanden, eenoudergezinnen, werkloze gezinnen, huurders en personen van vreemde afkomst.

Het armoedebeleid van minister Homans mist slagkracht. De doelstelling van de Vlaamse Regering om het aantal mensen onder de armoederisicodrempel in Vlaanderen te laten zakken met 30% tegen 2020 zal alvast niet worden gehaald.

Arm zijn maakt ongezond, en ongezond zijn, maakt arm. De kosten voor onze gezondheidszorg blijven stijgen. Dit heeft als gevolg dat meer mensen dringende noodzakelijke gezondheidszorgen uitstellen.

Huisjesmelkers schrikken er niet voor terug misbruik te maken van de zwakke sociale positie van mensen om woningen te verhuren die vaak gezondheidsrisico's met zich meebrengen. In 2014 werden er 234 processen-verbaal opgesteld tegen huisjesmelkers, een stijging van 29% tegenover het jaar ervoor. In 2015 werd in Vlaanderen bijna tien keer zoveel aan dwangsommen bij huisjesmelkers geïnd dan in 2011.

Visie Vlaams Belang

Een politiek die armoede wil bestrijden, moet niet alleen mensen uit de armoede halen, maar moet ook zorgen dat bestaansonzekerheid niet in de armoede vallen. Tewerkstelling is de beste basisbescherming tegen armoede.

Er moet komaf gemaakt worden met de geïmporteerde armoede die zich vaak nestelt in de hangmat van onze sociale zekerheid. Het Vlaams Belang wil niet dat er nog op de gekleurde armoede wordt gefocust.

De kostprijs van zorg mag geen hinderpaal zijn voor mensen die zorg nodig hebben. Een beroep moeten doen op zorg mag ook niet leiden tot armoede. Meer dan ooit is er nood aan een degelijk uitgebouwde sociale bescherming. Een reële maximumfactuur is hierbij geen overbodige luxe.

Het Vlaams Belang wil tegen huisjesmelkerij een actief opsporings- en vervolgingsbeleid voeren. Het aantal wooninspectiecontroles moet toenemen en het bestaande wettelijke arsenaal tegen huisjesmelkerij – zoals herstellvordering, terugvordering van herhuisvestingskosten en sociaal beheersrecht – moet nog meer worden toegepast.

Concreet

- ✓ De uitkeringen moeten worden opgetrokken tot de armoedegrens.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat de sociale diensten actief op zoek gaan naar armoede. Zij moeten recht-hebbenden wegwijs maken in de dienstverlening.
- ✓ Premies en tegemoetkomingen moeten automatisch worden toegekend.
- ✓ Bij uitkeringen zoals het leefloon hoort persoonlijke begeleiding. Zonder deze begeleiding dreigt de werkloosheidsval en riskeren mensen in een sociale hangmat terecht te komen.
- ✓ Er moet ruchtbaarheid gegeven worden aan de minimale kwaliteitsnormen voor woningen. Huurders moeten worden aangemoedigd schendingen te melden.
- ✓ Er moeten meer wooninspecties uitgevoerd worden in panden waarvan vermoed wordt dat ze niet beantwoorden aan de minimumnormen van de Vlaamse wooncode.

**VLAANDEREN:
KLAAR VOOR DE TOEKOMST**

Een onderwijs dat excelleert

Onderwijs en vorming vormt met bijna 14 miljard euro de belangrijkste uitgavenpost binnen de Vlaamse begroting van 2019. Desondanks kampt het onderwijs met verschillende problemen: achteruitgang van het onderwijsniveau, snelle toename van het aantal allochtone leerlingen met een taalachterstand, stigmatisering van het technisch en het beroepsonderwijs, capaciteitsproblemen, hopeloos verouderde infrastructuur, grote uitval bij niet-benoemde leerkrachten, enzovoort.

Ons onderwijs verdient beter. Vlaanderen beschikt over weinig natuurlijke grondstoffen. Onze enige grondstoffen zijn onze hersenen. En die moeten we dus optimaal tot hun recht laten komen via een performant onderwijs dat ieders talenten maximaal laat renderen en inzet voor het algemene welzijn van onze samenleving. Vlaanderen moet bovendien extra investeren in die opleidingen waar onze samenleving nood aan heeft.

Een andere kernopdracht voor ons onderwijs, naast overdracht van kennis, is cultuuroverdracht. Ons Vlaamse volk heeft maar een toekomst indien onze waarden en onze cultuur van generatie op generatie worden doorgegeven. In tijden van toenemende diversiteit in de schoolpopulatie moet hierop extra worden ingezet.

Onderwijs is echter ook belangrijk voor de individuele scholier of student. Onderwijs leidt immers tot ontplooiing en ontwikkeling. Kwaliteitsvol onderwijs is een hefboom naar sociale mobiliteit voor het individu en ook dat is goed voor een ganse gemeenschap.

• Voor een Vlaams kwaliteitsonderwijs

Het Vlaamse onderwijs scoort internationaal nog steeds goed, maar de kwaliteit van het onderwijs daalt. Dat wordt ondubbelzinnig bewezen door de zgn. Pisa-studies van de OESO en bevestigingen van leerkrachten. Deze achteruitgang doet zich voor bij verschillende vakken en kwam recent onder meer aan het licht bij een peilingstoets voor wiskunde en bij de internationale leesvaardigheidsstudie PIRLS. Vlaamse 10-jarigen noteerden zelfs de sterkste daling ter wereld. Uit een peilingsproef voor Frans bleek dat minder dan de helft de minimumdoelen voor lezen en spreken bereikte.

De kwaliteitsdaling heeft diverse oorzaken. Een factor is de veranderde schoolpopulatie ten gevolge van de ongebreidelde instroom van kinderen uit andere cultuurgebieden. De kloof tussen autochtone en allochtone kinderen is nergens groter dan in Vlaanderen.

Maar de daling is zeker ook een resultaat van een bewust georganiseerd beleid. Kennisoverdracht stoelt op het evenwicht tussen zuivere kennis en vaardigheden. Vandaag is de slinger te ver doorgeslagen richting 'vaardigheidsonderwijs', waardoor leerlingen niet meer kunnen steunen op kennis. De nieuwe goedgekeurde eindtermen zullen die negatieve evolutie alleen maar versnellen.

Een ander probleem is het gebrek aan ideologische neutraliteit van het onderwijs. In plaats van leerlingen op te voeden tot kritische en mondige burgers zijn veel scholen geworden tot instellingen die aan politieke indoctrinatie doen en elke kritische ingesteldheid ten opzichte van massamigratie en multicultuur verbieden.

Ook met betrekking tot het leerkrachtenkorps staan de parameters op rood. Te weinig jongeren kiezen voor het beroep van leerkracht en veel leerkrachten haken af. Beginnende leerkrachten kampen vaak met jobonzekerheid. Bovendien wordt er van leerkrachten te veel verwacht: te veel van hun tijd gaat uit naar het invullen van opvolgingsdossiers, het zich verantwoorden voor de remediëring, opvoedkundige taken, zorgtaken... Hierdoor komen zij steeds minder toe aan hun kernopdracht: het doorgeven van kennis en vaardigheden. Het leerkrachtenverloop is bovendien groot door miskende tuchtproblemen, zeker in de concentratiescholen.

Visie Vlaams Belang

Voor het Vlaams Belang moet de overheid waken over de kwaliteit van het onderwijs. Dit moet gebeuren via de eindtermen. Deze moeten op duidelijke wijze beschrijven wat een leerling moet kennen om te kunnen slagen. De kwaliteitscontrole op de eindtermen moet bestaan uit uniforme testen. Zo krijgt elke leerling duidelijkheid over zijn sterke en zwakke scores en kunnen doelstellingen bepaald worden waaraan gewerkt

kan worden. Uniforme testen maken ook duidelijk hoe het gesteld is met de kwaliteit van de diverse studierichtingen die een school aanbiedt.

Ons technisch en beroepsonderwijs verdient beter dan de onderkant van een waterval te zijn van het algemeen vormend onderwijs. De keuze voor technische en beroepsrichtingen moet vaker een positieve keuze worden in plaats van een negatieve.

Het Vlaams Belang pleit voor politiek neutraal onderwijs. Kritische jongeren vormen is noodzakelijk. Daarom mag een school geen politiek correcte dogma's opleggen. Multiculturele indoctrinatie of het goedpraten van religieus extremisme horen daarom in geen enkele school thuis.

Het Vlaams Belang is voorstander van het inschrijven van 'burgerschap' in de eindtermen, waarbij de kennis van en het respect voor onze Europese waarden en normen en onze Vlaamse identiteit, cultuur, geschiedenis en tradities centraal staan. Burgerschap moet kaderen in een beleid van civiel nationalisme. 'Burgerschap' mag niet neerkomen op een rondje multiculturele indoctrinatie.

Het beroep van leerkracht moet aantrekkelijker worden gemaakt. Het Vlaams Belang wil de werkdruk van het onderwijzend personeel drastisch verlagen door de administratieve taken tot een minimum te herleiden, door rust in het onderwijs en door op te houden met het voortdurend experimenteren en hervormen.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil ons traditionele onderwijs dat Vlaanderen aan de Europese top heeft gebracht, beschermen tegen nieuwe ideologisch gedreven hervormingen die de kwaliteit nog verder dreigen aan te tasten.
- ✓ Het Vlaams Belang is voorstander van centrale examens waarbij de leerlingen moeten bewijzen dat zij de eindtermen bereiken en de scholen moeten aantonen dat het onderwijs dat zij verstrekken voldoende kwalitatief is.
- ✓ Eindtermen mogen niet leiden tot nivellering. Eindtermen zijn minimumdoelstellingen. Scholen die hun leerlingen meer willen en kunnen aanleren dan datgene waartoe de eindtermen hen verplichten, hebben daartoe de vrijheid en mogen niet terechtgewezen worden door de inspectie.
- ✓ De Vlaamse regering moet de politieke neutraliteit van ons onderwijs opnieuw herstellen en een einde maken aan politieke indoctrinatie van leerlingen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil een vak 'burgerschap' op school dat kadert in een beleid van civiel nationalisme.
- ✓ Het Nederlands moet de exclusieve communicatietaal blijven in de klas en op de speelplaats.
- ✓ Het Vlaams Belang is voorstander van taalbadklassen waar anderstalige leerlingen gedurende een vol schooljaar bijgeschoold worden in onze taal. Pas na het verwerven van een voldoende taalniveau kunnen ze instromen in het reguliere onderwijs.
- ✓ Technische en beroepsopleidingen moeten beter gepropageerd worden. Het lesmateriaal moet er worden gemoderniseerd en er moet worden geïnvesteerd in een werkhouding, onder meer door een veelvuldig inbouwen van goed begeleide stages.
- ✓ Aantrekkelijker maken van het beroep van leerkracht. Leerkrachten moeten sneller jobzekerheid krijgen en leerkrachten die bepaalde prestaties neerzetten, moeten beter verloond worden.
- ✓ Leerkrachten moeten verlost worden van de toenemende bureaucratie en voor zorgtaken voldoende ondersteund worden door speciaal opgeleide personen.
- ✓ Er moet beter en efficiënter geïnvesteerd worden in de schoolgebouwen.
- ✓ Verouderd werkmateriaal moet vervangen worden. Het stimuleren van initiatief door privébedrijven kan daaraan bijdragen.
- ✓ Leerlingen mogen niet verplicht worden deel te nemen aan activiteiten zoals moskeebezoeken en klimaatbetogingen.

• **Recht op vrije schoolkeuze**

Een nieuw decreet legde het inschrijvingsbeleid voor het basis- en secundair onderwijs vast. In dat decreet wordt het principe van de vrije schoolkeuze fors uitgehold. Scholen met een capaciteitstekort moeten verplicht een digitaal aanmeldingssysteem hanteren. Voor basisscholen met capaciteitsproblemen bepalen zogenaamde 'ordeningscriteria' of ouders hun kind al dan niet kunnen inschrijven in een school: afstand tot de school, voorkeur en toeval. Voor de inschrijvingen in het secundair onderwijs wordt een algoritme toegepast met 'toeval' als ordeningscriterium. Kampeertoestanden worden weliswaar vermeden, maar ouders krijgen hierdoor minder vat op de inschrijving van hun kind. Bovendien worden kinderen ook nog steeds opgedeeld in categorieën om te bepalen of ze kans maken om ingeschreven te worden in een bepaalde school.

In het basisonderwijs geldt voor alle scholen die kampen met capaciteitsproblemen het ordeningsprincipe van de 'dubbele contingentering'. Of ouders hun kinderen kunnen inschrijven in een school hangt daarbij af van het feit of hun kind al dan niet een zogenaamde 'indicatorleerling' is. In het secundair onderwijs is er weliswaar geen sprake van een opgelegde dubbele contingentering, maar wordt wel de mogelijkheid gecreëerd om voorrang te geven aan zogenaamde 'ondervertegenwoordigde groepen' ten belope van 20% van het aantal leerlingen.

Waarover iedereen in dit debat zwijgt, de olifant in de kamer, is uiteraard het feit dat deze maatregelen ingegeven zijn door een problematiek die zich vooral in en rond steden voordoet. Daar is, ten gevolge van de massa-immigratie het onderwijsniveau fors gezakt en organiseren de ouders een wedren naar de overblijvende kwaliteitsscholen in hun omgeving.

In Brussel zijn er door het inschrijvingsbeleid Brusselse Vlamingen die er niet in slagen hun kind te laten inschrijven in het Nederlandstalig onderwijs, terwijl in diezelfde scholen nochtans veel Franstalige kinderen school lopen.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil dat bij het inschrijvingsbeleid voor de scholen de vrije schoolkeuze en daarmee ook de vrijheid van onderwijs maximaal wordt gerespecteerd. Het volstaat niet om enkel lippendienst aan deze principes te bewijzen. Want wanneer men via geforceerde maatregelen de sociale mix wil realiseren, zal dat er de facto steeds op neerkomen dat de vrije schoolkeuze van sommige leerlingen wordt aangetast.

De enige sociale mix die voor het Vlaams Belang aanvaardbaar is, is degene die zich spontaan realiseert, niet de sociale mix die men via overheidswege wil opleggen. Ons onderwijs mag geen ideologische speeltuin meer zijn van cultuurmarxisten die geloven in de maakbare samenleving.

De leerplichtleeftijd werd recent verlaagd tot vijf jaar. Er gaan stemmen op om die verder te verlagen tot zelfs drie jaar. Veel kinderen van die leeftijd zijn nog niet schoolrijp. Onderzoek toont bovendien aan dat taalzwakke leerlingen te weinig taalverwerving opdoen in de (vaak grote) klas. De vraag dient ook gesteld of er wel voldoende leerkrachten en zorgkundigen zijn om voor al die kinderen te zorgen. Thuiswerkende ouders die voltijs voor hun kleine kinderen willen zorgen, moeten die mogelijkheid daarom zeker behouden.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil een inschrijvingsbeleid dat de vrijheid van schoolkeuze maximaal garandeert zonder voorrang op basis van socio-economische criteria.
- ✓ Niet de overheid moet bepalen waar de kinderen naar school gaan, wel de ouders.
- ✓ Een degelijke kwaliteitscontrole moet garanderen dat elke school opnieuw degelijk onderwijs verstrekt zodat de huidige druk op bepaalde kwalitatieve scholen afneemt.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat er in het Brusselse Nederlandstalig onderwijs bij de inschrijvingen een absolute voorrang wordt toegekend aan Brusselse Vlamingen. Ook in de Vlaamse Rand rond Brussel moet een gelijkaardig voorrangsbepaalde beleid voor Nederlandstaligen worden ingevoerd.
- ✓ Het Vlaams Belang is geen voorstander van een verdere verlaging van de leerplicht onder de vijf jaar.
- ✓ Het GOK-decreet moet afgeschaft worden.

• Voor een onderwijs dat betaalbaar is

Onderwijs is een investering in onze kinderen en onze toekomst en moet dan ook betaalbaar zijn. De Vlaamse regering maakte het onderwijs duurder door de maximumfacturen – het bedrag dat scholen aan ouders mogen vragen – voor het kleuter- en lager onderwijs op te trekken. Voor de kleuters bedroeg deze maximumfactuur 25 euro per schooljaar, voor lagere schoolkinderen 70 euro. Het bedrag voor kleuters werd verhoogd naar 40 euro, voor lagere schoolkinderen werd de maximumfactuur verhoogd naar 80 euro.

Een ouder betaalt voor een leerling van de eerste graad secundair onderwijs gemiddeld 1100 euro aan studiekosten. De derde graad KSO is met een jaarlijkse kost van gemiddeld 1709 euro het duurst. De kostprijs van bepaalde studierichtingen loopt fors op. Dat is bijvoorbeeld het geval voor het kunstsecundair onderwijs en de hotelschool. Het is onaanvaardbaar dat jongeren bepaalde studierichtingen die hun talenten tot ontwikkeling kunnen laten komen, zouden vermijden omwille van de studiekost.

De schoolfactuur kan voor de ouders bovendien snel stijgen door dure schooluitstappen en -reizen. Hierdoor komen sommige ouders in de financiële problemen. In 2018 hebben incassobureaus voor liefst 2,75 miljoen euro aan onbetaalde schoolfacturen proberen te vorderen bij ouders. Dat is bijna 200.000 euro meer dan twee jaar eerder. Naar schatting 15% van de gevallen zou het gevolg zijn van armoede.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is niet ongevoelig voor de problematiek van gezinnen die het moeilijk hebben om de kosten verbonden aan het onderwijs te betalen. De veelheid van studierichtingen in het secundair onderwijs maakt het invoeren van een maximumfactuur moeilijker realiseerbaar. Toch moet ook daar werk gemaakt worden van een naar studierichting gediversifieerde maximumfactuur om de kostprijs voor ouders en leer-

lingen te beperken. Al te vaak kan immers worden vastgesteld dat scholen bepaalde kosten onwettelijk doorschuiven naar de leerlingen en hun ouders.

Concreet

- ✓ Geen verdere verhoging van de maximumfacturen in het basisonderwijs.
- ✓ Een gediversifieerde maximumfactuur in het secundair onderwijs.
- ✓ Een kordate controle op het doorschuiven van schoolkosten naar de ouders.
- ✓ Vlaams Belang wil een mentaliteitswijziging bij de scholen om dure uitstappen achterwege te laten, behalve wanneer zij een echte meerwaarde hebben voor kennisoverdracht.
- ✓ Er moet werk gemaakt worden van échte studietoelagen voor het secundair onderwijs mét de ingebouwde garantie dat deze toelagen enkel voor onderwijskosten gebruikt worden.

• Een efficiënter hoger onderwijs

Minder dan 50% van de studenten slaagt in het eerste jaar. Foute studiekeuzes betekenen tijdverlies voor de student, maar hebben ook een enorme kost voor de ouders en de samenleving, door de kostprijs van de studie en door de latere beschikbaarheid van de student voor de arbeidsmarkt.

Ons hoger onderwijs wordt voornamelijk gefinancierd met belastinggeld. In sommige andere landen moeten studenten zware leningen aangaan om hoge inschrijvingsgelden te betalen.

Vraag en aanbod op de arbeidsmarkt sluiten niet bij elkaar aan. De oorzaak hiervan is te zoeken bij de wijze waarop ons onderwijs georganiseerd is.

Visie Vlaams Belang

Een ingenieursdiploma is van grotere waarde voor onze samenleving dan een diploma genderstudies. In plaats van het aantal studenten en de hoeveelheid afgeleverde diploma's als subsidie criterium voor onderwijsinstellingen te hanteren, moeten de kwaliteit en de doelmatigheid meer bepalend zijn.

De samenleving moet studenten financieel stimuleren om opleidingen te volgen voor beroepen waar een tekort aan is of die een cruciaal nut hebben voor de samenleving. Dit kan mede gefinancierd worden door de privésector die baat heeft bij gekwalificeerd personeel van eigen bodem.

Oriëntatieproeven kunnen het slaagpercentage fors optrekken en ervoor zorgen dat de kost voor de ouders en de maatschappij beperkt wordt.

Het Vlaams Belang vindt dat wie hier op kosten van de belastingbetaler heeft gestudeerd, na het behalen van het diploma de plicht heeft om via het betalen van belastingen iets terug te doen voor de samenleving. Het gaat immers niet op om hier kwaliteitsvol onderwijs te volgen en vervolgens in het buitenland te gaan werken om daar een toploon te ontvangen. Wie hier met belastinggeld gefinancierde hogere studies heeft gevolgd, moet minstens enkele jaren in Vlaanderen werken en dus belastingen betalen.

Concreet

- ✓ Geen verdere verhoging van de inschrijvingsgelden in het hoger en universitair onderwijs.
- ✓ Kwaliteit en doelmatigheid moeten gelden als subsidie criterium voor het hoger en universitair onderwijs, niet het aantal afgeleverde diploma's.
- ✓ Voor elke opleiding in het hoger onderwijs moeten er oriëntatieproeven komen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil het volgen van studierichtingen die leiden tot diploma's waar onze samenleving nood aan heeft financieel stimuleren.
- ✓ Wie hier studeert en met dat diploma in het buitenland gaat werken, moet een afkoopsom betalen om de studiekosten minstens deels terug te betalen.

• Een onderwijs op ieders maat

Het principe van het inclusief onderwijs – waarbij leerlingen met uiteenlopende beperkingen les volgen in een klassieke school – klinkt misschien mooi, maar werkt in de praktijk vaak niet goed. Dagelijks komen schrijnende verhalen boven van leerlingen die de stress in een gewone school niet aankunnen of niet de zorg krijgen die ze nodig hebben.

Het buitengewoon onderwijs had voor dit type leerlingen een grote expertise ontwikkeld. Dat werd afgebouwd. Scholen van het buitengewoon onderwijs moeten noodgedwongen inkrimpen en verliezen aan kwaliteit. Leerkrachten in het reguliere onderwijs moeten bovenop hun niet te onderschatten takenpakket ook de zorg dragen voor leerlingen die extra begeleiding nodig hebben. Dit komt soms ook het onderwijs aan de andere leerlingen niet ten goede.

Aan het andere uiterste stellen we dan weer vast dat toppresteerders in ons onderwijs onvoldoende worden geprikkeld.

Visie Vlaams Belang

Voor sommige leerlingen zal het inclusief onderwijs inderdaad een succesverhaal zijn, maar in de meeste gevallen zijn leerlingen met beperkingen gebaat bij onderwijs op maat. Hiervoor zijn de scholen van het buitengewoon onderwijs die ter zake over veel expertise beschikken het meest aangewezen.

Het verwaarlozen van bovengemiddelde talenten, leidt tot desinteresse, luiheid en schoolmoeheid. Voor sportieve uitblinkers bestaat er de topsportschool. Het Vlaams Belang wil ook voor andere talenten doorgroeischolen. In deze scholen worden de beste presteerders voor ieder vak of richting samen gezet waar ze uitdagend onderwijs krijgen, aangepast aan hun talenten.

Concreet

- ✓ Voor het Vlaams Belang heeft elk kind recht op aangepast onderwijs, rekening houdend met zijn capaciteiten en gebreken.
- ✓ Afbouw van het M-decreet en meer investeringen en aanbod in het buitengewoon onderwijs.
- ✓ Elke school in het gewone onderwijs moet voldoende middelen krijgen voor de aanwerving van zorgleerkrachten voor leerlingen die extra begeleiding nodig hebben. Bij duaal leren moeten gemotiveerde leerlingenbegeleiders van een bedrijf de overstap naar het onderwijs kunnen maken met behoud van hun anciënniteit.
- ✓ Er moeten doorgroeischolen komen om bovengemiddelde talenten volledig tot hun recht te laten komen.

• Levenslang leren aanmoedigen

De digitalisering en de automatisering zullen de volgende jaren en decennia een grote impact hebben op onze economie. Er zullen jobs verdwijnen, andere jobs zullen een fundamenteel andere inhoud krijgen, maar er zullen ook nieuwe jobs ontstaan.

In onze door de technologische (r)evolutie snel veranderende economie, moeten zelfs mensen die vanuit ons onderwijs een stevige basis hebben meegekregen, zich permanent bijscholen. Uit statistieken van Eurostat blijkt echter dat België internationaal slecht scoort op het vlak van opleiding en vorming van werknemers. In de praktijk stellen we vast dat er weinig ademruimte is voor mensen die effectief kiezen om zich professioneel te heroriënteren.

Visie Vlaams Belang

De mismatch tussen het aanbod en de vraag naar arbeid die er nu al is – er zijn vele tientallen knelpuntberoepen – dreigt nog groter te worden indien we 'levenslang leren' niet meer en beter aanmoedigen en faciliteren. Zonder levenslang leren dreigt er een leger van werklozen te ontstaan dat geen aansluiting meer vindt bij de arbeidsmarkt.

Mensen die echt kiezen voor een carrièreswitch of voor een grondige herscholing verdienen betere ondersteuning, zeker wanneer men kiest voor een opleiding richting knelpuntberoep of voor een beroep met een groot maatschappelijk nut. Het gemakkelijksheidshalve importeren van werknemers uit het buitenland is voor het Vlaams Belang geen optie.

Concreet

- ✓ Een permanent onderzoek naar de veranderingen in onze economie en samenleving moet de basis vormen voor een doeltreffend beleid inzake levenslang leren.
- ✓ Facilitering van permanente bijscholing binnen en buiten het bedrijfsleven.
- ✓ Bedrijven via informatieverstrekking en financieel stimuleren om meer opleidingen te voorzien voor hun werkgevers.
- ✓ Een aanbod aan opleidingen voorzien dat focust op de knelpunten op onze arbeidsmarkt en inspeelt op de toekomstige uitdagingen van onze economie en samenleving.
- ✓ Voldoende trajecten om ongekwalificeerde werklozen aan startkwalificaties voor de arbeidsmarkt te helpen.

Onze gezinnen beschermen

- **Het gezin ondersteunen**

Gezins- en familiestructuren zijn waardevolle sociale structuren om een samenleving op te bouwen. Mensen ontvangen er de liefde en geborgenheid die ze nodig hebben. Kinderen krijgen er het onderscheid tussen goed en fout aangeleerd.

Terwijl we alsmaar harder moeten werken, wordt het leven duurder. De regering kijkt altijd richting de gewone Vlamingen om de factuur van het falende beleid te betalen. Is het verwonderlijk dat Vlamingen steeds later gezinnen stichten en steeds minder kinderen op de wereld zetten?

Gezinnen moeten ondersteund worden. De zesde staatshervorming maakte van de kinderbijslag een regionale bevoegdheid. De Vlaamse regering werkte een nieuw kinderbijslagstelsel uit. Het nieuwe 'groei-pakket' van de Vlaamse regering voorziet een basisbedrag per kind, al dan niet verhoogd met sociale en zorg- en participatietoelagen. Het zorgt ervoor dat pas gearriveerde immigranten een hogere kinderbijslag ontvangen dan modale Vlaamse gezinnen. De Vlaamse regering maakt van onze sociale zekerheid een magneet voor gelukzoekers van over de hele wereld.

Naast het klassieke gezin en de nieuw samengestelde gezinnen zijn er steeds meer alleenstaande ouders of alleenstaanden zonder kinderen. Die hebben het vaak bijzonder moeilijk om alles georganiseerd te krijgen, laat staan betaalbaar te houden. Alleenstaande ouders verdienen gemiddeld 30% minder dan tweeverdieners.

Maar liefst een vijfde van de eenoudergezinnen leeft onder de armoedegrens. Alhoewel er enkele bijzondere tegemoetkomingen bestaan voor eenoudergezinnen, houdt het beleid over het algemeen weinig rekening met hen. De meest opvallende discriminatie is de Woonbonus die alleenstaanden met of zonder kinderen maar de helft van het belastingvoordeel oplevert van koppels, alhoewel alleenstaanden die extra ondersteuning meer nodig hebben. Koppels hebben recht op twintig dagen familiaal verlof. Alleenstaanden maar de helft.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang ziet het gezin als een ijkpunt en wil dat ook waarderen. Het gezin – dat veel ruimer geïnterpreteerd dient te worden dan het klassieke gezin uit de 20e eeuw – is de opvoedende kring bij uitstek in de samenleving. Een goede opvoeding is een prima misdaadpreventie.

Het grootbrengen van kinderen is een voorrecht, maar zeker ook een financiële belasting. De Vlamingen hebben een perfect normale kinderwens, maar omdat de loopbaan niet aangepast is aan het gezin, zijn Vlamingen bang om een gezin te stichten of uit te breiden. Dat zorgt voor een ongezond geboortecijfer van 1,55 per vrouw, minder dan de vervangingsratio. Het Vlaams Belang wil de koopkracht versterken van alle huishoudens en de financiële hindernissen wegnemen om kinderen op te voeden.

Het Vlaams Belang dringt erop aan dat de overheid bij het nemen van beslissingen het gezin als ijkpunt neemt en meet wat het effect is van beslissingen op de gezinnen.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil gezinnen voor de eerste drie kinderen een gelijk bedrag uitkeren van telkens 250 euro. Vanaf het vierde kind zou dat bedrag dalen tot 90 euro
- ✓ Nieuwe immigranten mogen voor het Vlaams Belang maar beroep kunnen doen op kinderbijslag na acht jaar verblijf en drie jaar arbeidsprestatie in ons land.
- ✓ Er kan geen kinderbijslag worden uitgekeerd voor kinderen die in het buitenland opgroeien of daar hun belangrijkste verblijfplaats hebben.
- ✓ Het Vlaams Belang wil gezinnen met kinderen onder twaalf jaar ondersteunen door een halfijds leefloon als 'opvoedersloon' ter beschikking te stellen van de ouder die ervoor kiest om thuis te blijven voor de opvoeding van de kinderen.
- ✓ Een gezinsvriendelijke milieufiscaliteit moet betaalbare energie- en waterfacturen garanderen voor gezinnen met kinderen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat het beleid meer oog heeft voor de situatie van eenoudergezinnen en alleenstaanden.
- ✓ De fiscale discriminatie van eenoudergezinnen en alleenstaanden voor wat betreft de woonbonus moet worden aangepakt.
- ✓ Verplichting van sociale begeleiding van gezinnen met kinderen bij uithuiszettingen.

• Evenwicht tussen gezin en werk

Het tweeverdienersmodel is de norm. Minstens één op de vier Vlamingen ervaart de combinatie werk en gezin als problematisch, 10% van de Vlamingen spreekt zelfs van een acuut probleem. Door een toename van het aantal echtscheidingen zijn er ook steeds meer alleenstaanden die moeten instaan voor het gezin. Voltijds werken en kinderen opvoeden is geen evidente combinatie. Een combinatie van heel wat factoren – zoals de levensduurte, de digitale revolutie en het falende mobiliteitsbeleid – heeft ervoor gezorgd dat meer mensen op zoek moeten gaan naar een nieuw evenwicht tussen werk en gezin. Zij die hier niet in slagen, worden vaak het slachtoffer van een burn-out.

Een ouder, man of vrouw, die ervoor kiest thuis een opvoedende taak op te nemen, wordt daarvoor financieel gestraft. Wie voor de moeilijke combinatie werk-gezin-opvoeding een oplossing zoekt in ouderschapsverlof of tijdskrediet, moet eerst buitenshuis werken. Echte keuzevrijheid voor ouders met kinderen tussen thuisblijven of buitenshuis werken, is er dus niet.

Alle kinderopvanginitiatieven samengeteld was er voor 54,4% van de kinderen in Vlaanderen een opvangplaats. Nochtans verkondigde de Vlaamse regering dat er tegen 2020 een plek moet zijn voor iedereen met een opvangbehoefte. Daarvoor moesten er nog 25.000 plaatsen bijkomen. Intussen blijven er wachtlijsten voor kinderopvangplaatsen bestaan.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil het evenwicht tussen werken en gezin herstellen. Voor het Vlaams Belang mag het tweeverdienersmodel niet de enig mogelijke keuze zijn. Aangezien het opvoeden van kinderen volgens ons volwaardige arbeid is, mag de ouder die ervoor opteert om thuis te werken, hiervoor niet financieel gestraft worden. De invoering van een hedendaags opvoedersloon zal dit tegengaan en de vrije keuze om thuis of buitenshuis te werken, waarborgen.

Het Vlaams Belang wil dat er overal in Vlaanderen, via de gesubsidieerde en zelfstandige kinderopvang, voldoende kwalitatieve kinderopvangfaciliteiten zijn. Wij pleiten voor een sterk investerings- en aanmoedigingsbeleid. Kinderopvang is vaak een noodzakelijke voorwaarde voor activering op de arbeidsmarkt.

Concreet

- ✓ Om de binding tussen ouder en kind te versterken vlak na de geboorte wil Vlaams Belang het ouderschapsverlof verdubbelen tijdens de eerste twee levensjaren van het kind.
- ✓ Ouders met een bescheiden inkomen uit arbeid moeten kunnen rekenen op inkomensgerelateerde kinderopvang.
- ✓ De toegang tot kinderopvang moet absolute voorrang geven aan arbeidsactieve ouders uit de buurt en aan ouders die een opleiding volgen voor de duurtijd van de opleiding.
- ✓ Garantie op het recht op toegankelijke en betaalbare buitenschoolse opvang voor ieder gezin dat er nood aan heeft.
- ✓ De Vlaamse overheid verspreidt de goede praktijken die een betere combinatie werk-gezin mogelijk maken die zowel de werkgever als de werknemer ten goede kunnen komen.

Onze mobiliteit opnieuw vlot trekken

De regering haalt veel inkomsten uit belastingen op mobiliteit (de belasting op inverkeerstelling, de jaarlijkse verkeersbelasting, accijnzen en btw) en toch slaagt ze er niet in om een oplossing te bieden voor het dreigende verkeersinfarct. Miljarden inkomsten uit mobiliteit worden niet opnieuw geïnvesteerd in het verkeersbeleid. Het mobiliteitsbeleid faalt – mede daarom – op alle vlakken.

Door de toename van het wagenverkeer nemen de files jaar na jaar toe. De regering slaagt er bovendien niet in van het openbaar vervoer een kwalitatief alternatief te maken. De klanttevredenheid van zowel trein- als busreizigers daalt zienderogen. Ondertussen grijpt de Vlaamse regering naar maatregelen die de factuur voor het falend beleid doorschuift naar de burger. Onder meer via lage-emissiezones en de kilometerheffing. Ook dit zijn geen oplossingen voor de problemen waarmee ons mobiliteitsbeleid kampt.

• Een performanter openbaar vervoer

Vlamingen zijn bereid het openbaar vervoer te nemen. Zeker in de steden zien zij daarin een alternatief voor het filerijden. De potentiële combinaties van tram-, metro-, bus- en treinverbindingen zijn momenteel te beperkt om zich vlot te verplaatsen. Wat een verschil met het buitenland!

Met steeds slechter wordende stiptheidscijfers is ons openbaar vervoer een factor van frustratie geworden. Qua reizigerstevredenheid scoort het openbaar vervoer alsmaar slechter. Helaas is er in onze spoorwegen de afgelopen decennia niet structureel geïnvesteerd. Het treinverkeer kampt met een verouderde infrastructuur, met veel technische defecten en bijhorende vertragingen tot gevolg. De bevolking nam exponentieel toe maar de capaciteit van onze spoorwegen werd niet evenredig verhoogd. Dit alles heeft geleid tot de vele vertragingen en afgeschafte treinen waar reizigers nu dagelijks mee worden geconfronteerd.

Ook De Lijn kampt met een slecht imago: slechte stiptheidscijfers, veel ontevreden reizigers, een povere dienstverlening, een inkrimpend aanbod en prijzen die permanent verhoogd worden. Het openbaar vervoer haalt bovendien te vaak het nieuws met gewelddelicten en vandalisme. Voor 2017 maakt de Veiligheidsmo-

nitor van De Lijn gewag van maar liefst 6918 gevallen van verbale agressie, fysieke agressie, overlast en andere feiten. En dan blijft dit getal nog ver onder het werkelijke aantal feiten.

Dat het openbaar vervoer 's nachts stilvalt, is ook geen troef. Een efficiënt nachtnet op bepaalde plaatsen, zou de mobiliteit en de veiligheid sterk verhogen.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang pleit voor een goed ontwikkeld, comfortabel en veilig openbaar vervoersnetwerk. De inplanting van haltes en routes, de frequentie en de mogelijkheid vervoerswijzen te combineren zijn daarin cruciaal, net als een verhoogde politieaanwezigheid daar waar nodig.

De auto actief wegpesten ten voordele van het openbaar vervoer is niet de oplossing. Een goed werkend openbaar vervoer zal de drang om de eigen wagen te gebruiken vanzelf doen afnemen. De overheid moet een substantiële investering doen in onze spoorwegen om zo de capaciteit van de spoorwegen en de piekurtreinen uit te breiden.

De NMBS-groep bestaat nu uit twee entiteiten met elk hun eigen directie. Dit maakt het geheel erg complex. Het zorgt er ook voor dat bij falen de verantwoordelijkheid wordt afgeschoven. Hoog tijd om de tweeledige structuur van de spoorwegen ook af te schaffen en één autonoom overheidsbedrijf op te richten.

Concreet

- ✓ Het spoorbeleid moet gesplitst worden tussen Vlaanderen en Wallonië.
- ✓ Het Vlaams Belang wil meer investeringen in degelijke spoorweginfrastructuur.
- ✓ Bus-, metro- en tramlijnen zodanig op mekaar en op het spoorvervoer afstemmen dat de combinatie van deze vervoerswijzen veel efficiënter wordt.
- ✓ Meer randparkings die met vlotte tram-, metro- en buslijnen in verbinding staan met de stadcentra.
- ✓ Vlotte en meer frequente interstedelijke treinverbindingen.
- ✓ Ook mensen met een handicap moeten vlot gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer. Investeren in toegankelijkheid van opstapplaatsen moet een vanzelfsprekendheid zijn.
- ✓ Wij verwachten een betere opvolging van de stiptheidscijfers – bij voorkeur door een externe commissie – en een makkelijkere terugbetalingsprocedure indien de trein te laat is.
- ✓ De overheid moet te allen tijde – dus ook bij vakbondsstakingen – de goede werking van openbaar vervoer garanderen.
- ✓ Bus- en tramlijnen moeten lopen tot aan rusthuizen, drukke uitgangplaatsen, maar ook de kmo- en industriezones moeten beter bereikbaar worden.
- ✓ Bussen en trams moeten erop voorzien zijn dat gewone fietsen meekunnen zonder extra kostprijs.
- ✓ Een bus-tram-trein-brigade van de politie moet veiligheid op openbaar vervoer opnieuw garanderen, ook en vooral in de late uren.
- ✓ In en rond onze grote steden moeten belangrijke bus- en tramlijnen heel de nacht bediend worden.

• Positieve stimulansen voor het autoverkeer

De Vlaamse files worden steeds langer. In 2011 stond er op een gemiddelde werkdag bijna 280 kilometer file. In 2017 waren de dagelijkse files al aangegroeid tot 570 kilometer. Het Planbureau voorspelt dat zowel het personen- als het vrachtvervoer het komende decennium nog fors zullen toenemen. Al deze files hebben uiteraard een forse kost voor onze economie.

Uit een rapport van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) blijkt dat de toestand van onze gewestwegen verslechtert in plaats van te verbeteren. De verslechtering tekent zich af in alle provincies. Volgens AWV is het gebrek aan structureel onderhoud de oorzaak.

Dit alles verhindert niet dat de regeringen van de automobilist een melkkoe hebben gemaakt. Automobilisten betalen niet alleen de belasting op inverterstelling en een jaarlijkse verkeersbelasting, maar ook steeds meer btw en vooral accijnzen op brandstof die de begroting moeten spekken. De dieselprijs in ons land is intussen de hoogste van Europa geworden. Een groot deel van de fiscale inkomsten uit mobiliteit wordt niet opnieuw in het mobiliteitsbeleid geïnvesteerd.

Veel wagens op onze wegen – ongeveer één vijfde – zijn bedrijfswagens. In 2018 werd in dit land een recordaantal van 293.844 nieuwe bedrijfswagens ingeschreven. De bedrijfswagen blijft dankzij het fiscale gunstregime een favoriet verloningsinstrument van werkgevers. Een studie toont aan dat werknemers met een bedrijfswagen fors meer kilometers rijden dan werknemers zonder bedrijfswagen. Alternatieven – zoals de ‘cash for car’-regeling – kennen weinig succes. Het is wachten op de effecten van het recent goedgekeurde mobiliteitsbudget.

Nadat de Vlaamse regering eerder een kader gecreëerd heeft voor de lage-emissiezones (LEZ) en diverse steden een LEZ hebben ingevoerd, heeft de regering het nu ook eenvoudiger gemaakt voor kleine gemeenten om een LEZ in te voeren. De Vlaamse regering voerde een kilometerheffing in voor vrachtwagens en heeft ook reeds een principebeslissing genomen met betrekking tot de invoering van een kilometerheffing voor personenwagens.

Visie Vlaams Belang

Elke euro die geïnd wordt bij de weggebruiker, moet geïnvesteerd worden in het mobiliteitsbeleid. Autobelastingen mogen niet misbruikt worden om het algemene overheidsbeleid te financieren op een moment dat ons wegennet dichtslibt en het openbaar vervoer geen voldoende alternatief kan bieden.

Het Vlaams Belang erkent de noodzaak om de drukke verkeersstromen te beheersen, en kiest voor een mobiliteitsbeleid waarbij het openbaar vervoer wordt aangemoedigd en uitgebouwd, maar waarbij wel ruimte blijft voor de wagen. De aanleg van bijkomende infrastructuur om drukke wegen te ontlasten of om nieuwe extra verbindingen te voorzien, is voor het Vlaams Belang geen taboe.

Onze partij opteert voor een mobiliteitsbeleid met positieve incentives en nadrukkelijk niet voor lage-emissiezones die de sociaal zwaksten treffen. Het Vlaams Belang kant zich ook tegen een kilometerheffing die vooral Vlamingen zal bestraffen die veel gebruik maken van het wegennet omdat ze economisch actief zijn of omdat ze geen vervoersalternatieven hebben. De kilometerheffing is geen oplossing voor de files. De kilometerheffing zal dus neerkomen op een extra belasting voor wagengebruikers, bovenop de belastingen die nu reeds betaald worden.

Deelsystemen voor milieuvriendelijke wagens en andere vervoersmiddelen verminderen de nood aan een eigen of tweede wagen en zullen fors aan populariteit winnen wanneer Vlaanderen de uitbouw coördineert en faciliteert. Een toename van het autodelen kan er ook toe bijdragen om de parkeerdruk in onze steden en gemeenten te verminderen.

Ook buitenlanders moeten meebetalen aan het onderhoud van ons wegennet door middel van een wegvignet, zoals dat ook al het geval is in diverse andere Europese landen. Ook Vlamingen moeten een vignet op de ruit klevende, maar het bedrag wordt afgetrokken van de jaarlijkse verkeersbelasting.

Concreet

- ✓ Fiscale inkomsten uit mobiliteit herinvesteren in betaalbaar, kwalitatief en veilig openbaar vervoer, een degelijk wegennet, een milieuvriendelijker wagenpark, een promotie van deelsystemen en een ‘slimmere’ mobiliteit.
- ✓ Invoering van een wegvignet om buitenlandse automobilisten te laten meebetalen aan het onderhoud van onze weginfrastructuur.
- ✓ Aanleg van bijkomende weginfrastructuur indien noodzakelijk.
- ✓ Wegwerken van de achterstand inzake onderhoud van onze gewestwegen en aanzienlijke verhoging van de infrastructuurbudgetten, onder meer om de zogenaamde ‘zwarte punten’ versneld verkeersveilig te maken.

- ✓ Afbouw systeem bedrijfswagens in het kader van een algehele vereenvoudiging van het belastingstelsel en een verlaging van de fiscale druk, op voorwaarde dat niemand er financieel op achteruit gaat.
- ✓ Geen lage-emissiezones (LEZ's) in onze Vlaamse steden en gemeenten.
- ✓ Het wegvervoer slimmer organiseren via het op bovenlokaal niveau promoten en faciliteren van car-poolen en wagentdelen en andere vervoersmodi.
- ✓ Invoering van een schrootpremie voor eigenaars die hun vervuilende wagens vervangen voor een milieuvriendelijk exemplaar.
- ✓ Een gunstige fiscale behandeling en geen rijverbod in lage-emissiezones voor oldtimers.

• Maatregelen voor een veiligere mobiliteit

Investerings in mobiliteitsinfrastructuur werden in de late jaren zeventig teruggeschoefd. Het verkeer nam toe, en sinds de jaren tachtig zijn er steeds langer wordende files. Ondertussen staan we letterlijk elke ochtend en avond uren aan te schuiven.

Flitspalen, trajectcontroles en sensibiliseringscampagnes volstaan niet om het verkeer veiliger te maken. De overheid investeert te weinig in infrastructurele maatregelen om ongevallen te vermijden of weggebruikers aan te zetten tot veiliger gedrag.

Overdreven snelheid, alcohol, drugs en niet handenvrij gsm-gebruik staan hoog op het lijstje van de voornaamste oorzaken van auto-ongevallen met zware gevolgen. Vlaanderen stelt zich als doel in 2020 maximaal 200 verkeersdoden te tellen. Het aantal verkeersslachtoffers is gelukkig in dalende lijn. Toch vielen er in 2017 in Vlaanderen nog 302 dodelijke verkeersslachtoffers te betreuren. Er is dus nog een hele inspanning nodig.

Visie Vlaams Belang

Een veilig verkeer begint bij de doelmatige inrichting van wegen, straten en pleinen.

Veilig verkeer is ook een vlot verkeer. Het is aangewezen verkeersstromen met een zo gelijkmatig mogelijke snelheid te laten verlopen. We willen daarvoor inzetten op aangepaste infrastructuur, het bepalen van het bestemmingsverkeer en technologie die leidt tot een dynamische sturing van het autoverkeer door middel van groene golven.

De reactivering van de IJzeren Rijn, de goederentreinverbinding tussen Antwerpen en het Ruhrgebied, laat nog steeds op zich wachten. En ook onze waterlopen bieden een sterk alternatief potentieel waarmee het verkeersleed op de weg verzacht kan worden.

Concreet

- ✓ Verminderen van het aantal kruispunten en waar dat aangewezen is verkeerslichten vervangen door rotondes.
- ✓ Waar mogelijk aanleggen van afzonderlijke rijstroken voor bestemmingsverkeer.
- ✓ Gebruik van 'slimme verkeerslichten' om de wachttijden aan kruispunten met verkeerslichten zo kort mogelijk te houden.
- ✓ Zones met snelheidsbeperkingen van 30 km per uur moeten doordacht worden afgebakend. Ze moeten beperkt worden tot gevoelige punten zoals bijvoorbeeld de scholen, cultuur- en sportcentra.
- ✓ Meer controles op routes waar snelheidshandhaving permanent van belang is. Bijvoorbeeld in schoolbuurten en drukke uitgangsbuurten.
- ✓ Meer snelheidscontroles en zo de algemene pakkans voor snelheidsovertreders verhogen.
- ✓ Een Vlaams systeem van ongevallenregistratie en -analyse invoeren, met het oog op noodzakelijke infrastructurele maatregelen.

• Ruimte voor de fietser, motorrijder en voetganger

Korte verplaatsingen kunnen te voet worden afgelegd. Voor iets verdere verplaatsingen is de fiets zeker een alternatief. Het fietsgebruik groeit. De opkomst van de fietsostrades en van de elektrische fietsen draagt daar stellig toe bij. Een fietstelweek in september 2016 in de provincie Antwerpen gaf een stijging van het aantal fietsers met 25% meer tegenover eenzelfde periode het jaar voordien.

Volgens een studie van FEBIAC zou een toename van 10% motorrijders het aantal file-uren en filekilometers met 40% doen dalen. Dat de verkoop van motoren en scooters toeneemt daar waar grote wegenwerken bezig zijn, bewijst dat zij als een oplossing worden gezien om de verkeersdruk en het fileijden te verminderen.

Visie Vlaams Belang

De fietsinfrastructuur moet op één lijn gebracht worden met het verhoogde fietsgebruik. In 2016 was ongeveer 4450 kilometer aan fietspaden langs Vlaamse gewestwegen nog altijd niet voldoende veilig. Ze zijn te smal of liggen te dicht bij het autoverkeer. Dat geldt net zo goed voor heel wat voetpaden.

Het Vlaams Belang promoot motoren en scooters als alternatief vervoermiddel ten volle, maar verbindt daaraan dat de infrastructuur in onze steden en gemeenten hieraan wordt aangepast. Bij wegenwerken moet er meer rekening worden gehouden met de veiligheid van motorrijders. Bij het schilderen en herschilderen van wegmarkeringen moet men gebruik maken van de stroevere verven zodat watergladde wegmarkeringen worden vermeden.

Concreet

- ✓ Betere en veiligere fietspaden voorzien, naar Nederlands model.
- ✓ Fiets- en voetpaden moeten afgescheiden, goed afgebakend en zo breed mogelijk worden aangelegd.
- ✓ Essentiële maar gevaarlijke oversteekplaatsen moeten aangepast zijn voor mindervaliden, slechtzienden, blinden en ouderen.
- ✓ In overleg met de buurtbewoners kunnen trage wegen worden ingericht als veilig en rustig alternatief voor drukke verkeersaders.
- ✓ Fietsparkings voorzien aan de openbare gebouwen, aan haltes van het openbaar vervoer en op druk bezochte plaatsen.
- ✓ Fietzers en voetgangers moeten zich, in de eerste plaats voor hun eigen veiligheid, evengoed als gemotoriseerde weggebruikers aan de verkeersreglementering houden. De verkeerspolitie moet hier meer en efficiëntere controles verrichten en flagrante overtreders moeten daadwerkelijk beboet of gestraft worden.
- ✓ Een verhoging van het aantal motor- en scooterparkings.
- ✓ Openstellen van busstroken voor motoren en scooters.
- ✓ Vangrails moeten worden voorzien van 'vangplanken' tot op de grond zodat motorrijders niet tegen de steunpalen of onder de scherpe randen terecht kunnen komen.
- ✓ Implementatie van het Charter Motorvriendelijke Infrastructuur van de Motorcycle Action Group.

• Een efficiënt goederentransport

Het meeste goederentransport gaat nog steeds over de weg. Vanuit de haven van Antwerpen is dit de helft van het transport. 39% verloopt via de binnenvaart en 8% over het spoor. Vanuit Zeebrugge gaat bijna 70% over de weg.

De kilometerheffing voor vrachtwagens verminderde het aantal vrachtwagens op onze wegen geenszins. Alleen al in 2017 kwamen er 1,5% vrachtwagens bij. De kilometerheffing was wel nadelig voor de concurrentiepositie van de Vlaamse transportsector. De maatregel genereerde ook een prijsverhoging voor de consumenten. De heffing leidde bovendien tot een toename van het aantal vrachtwagens op de gewestwegen

die de kilometerheffing op de snelwegen trachten te vermijden. De opbrengst van de heffing belandt in de algemene middelen van de Vlaamse overheid.

Onze Vlaamse chauffeurs worden ondanks veel stoere verklaringen over de strijd tegen sociale dumping nog steeds weggeconcentreerd door buitenlandse truckers. Het goederentransport dat door Vlaamse transporteurs gebeurt, daalt. Tussen 2016 en 2017 met bijna 14%. België is daarmee zelfs de belangrijkste daler in de EU. Ook binnen België worden transporten steeds meer uitgevoerd door buitenlandse transporteurs.

Opvallend is het groeiend aantal bestelwagens met buitenlandse nummerplaat op onze Vlaamse wegen. Online bestellingen in Vlaanderen worden vaak geleverd door bestelwagens die bevoorrad worden vanuit net over de landsgrenzen gevestigde magazijnen. Deze bedrijven die actief zijn in de e-commerce maken zeer intensief gebruik van onze wegen.

Een ander probleem waar de Vlaamse transportsector mee kampt, is het tekort aan kwaliteitsvolle en beveiligde snelwegparkings.

Visie Vlaams Belang

Alhoewel het aandeel van de binnenvaart stijgt, is er mits een goed beleid zeker nog groeimarge. Liefst 80% van alle bedrijven ligt op maximaal tien kilometer van een waterweg.

De transport- en logistieke sector genereert veel toegevoegde waarde en tewerkstelling en verdient dan ook de nodige ondersteuning. Oneerlijke concurrentie door buitenlandse transportfirma's moet worden bestreden.

Buitenlandse bestelwagens die in Vlaanderen leveren in het kader van de e-commerce moeten een voldoende duur wegenvignet betalen om de betreffende firma's mee te laten betalen voor het gebruik van onze wegen.

Concreet

- ✓ Ondersteuning van projecten die goederentransport van de weg naar de spoor- of waterwegen verschuiven.
- ✓ Financieel aanmoedigingsbeleid voor investeringen in milieuvriendelijke aandrijvingen.
- ✓ Vlaamse vrachtwagens worden vrijgesteld van het betalen van kilometerheffing.
- ✓ Investeren van de opbrengst van de kilometerheffing voor vrachtwagens in betere infrastructuur en andere maatregelen die de transportsector ten goede komen.
- ✓ Meer goed uitgeruste en beveiligde snelwegparkings voor vrachtwagens.
- ✓ Betere controle en sanctionering van buitenlandse transportbedrijven in verband met verzekering, respect voor de rij- en rusttijden en overlading.
- ✓ Een wegenvignet voor bestelwagens van in het buitenland gevestigde bedrijven dat duurder is dan dat van personenwagens.
- ✓ Bouw van distributiedepots aan de rand van de steden van waaruit goederenstromen kunnen gebundeld worden voor levering in de stad op momenten van lage verkeersintensiteit.
- ✓ Organisatie van campagnes die de transportsector en het beroep van chauffeur op een positieve wijze belichten.

Een gezonde leefomgeving realiseren

- **Betaalbare en duurzame energie**

Wie de elektriciteitsvoorziening kan aan- of afzetten, beheerst een samenleving. Daarom is stroom van strategisch belang voor onze moderne samenleving. Onze energiesector is echter bijna volledig in buitenlandse handen waardoor we een netto-uitstroom aan middelen uit onze economie krijgen. Tegelijk heeft de energieprijis een enorme impact op onze economie. Een hoge energieprijis tast de concurrentiepositie van onze bedrijven aan en betekent eveneens een aanslag op het gezinsbudget.

In 2017 steeg de stroomfactuur voor een gemiddeld gezin met 53 euro per jaar. Na het afschaffen van de gratis hoeveelheid stroom, de verhoging van de btw van 6 naar 21%, de verhoging om de rekening van de groene stroom af te betalen, was het deze keer een stijging van de distributienettarieven die de prijs nog maar eens omhoog jaagde. Sinds 2007 is de elektriciteitsfactuur met 60,9% toegenomen. Het aandeel van de elektriciteit zelf in de gezinsfactuur bedraagt intussen minder dan 30%. Ook de drinkwaterfactuur is op zes jaar tijd 39% gestegen. De prijs van het water zelf maakt nog slechts 40% van de factuur uit. Taksen en btw, maar ook de dure distributie van energie maken dus het grootste deel van de energiefactuur uit. Eén op tien gezinnen kan de gas- of elektriciteitsfactuur niet meer betalen. Bij 300.000 Vlaamse gezinnen gaat op z'n minst 13% van het inkomen naar de energiefactuur.

Niet alleen gas en elektriciteit worden steeds duurder, ook andere energieprijzen zijn fors gestegen. Stookolie werd in een jaar 14,6% duurder, de dieselprijs is in een jaar met een vijfde toegenomen en ook de benzineprijs stijgt verder. Een volle tank diesel kostte een jaar geleden 67 euro, vandaag is dat 78 euro. Een volle tank benzine kost vandaag 5,50 euro meer dan een jaar geleden.

De prijs voor internet en datacommunicatie is in België veel hoger dan in het buitenland. Duur internet van slechte kwaliteit is voordelig voor semi-monopolistische bedrijven, maar schadelijk voor onze gezinnen en onze economie.

Het debat omtrent duurzame, hernieuwbare energie en kernenergie woedt in alle hevigheid. Op verschillende klimaattoppen (Parijs, Katowice...) worden door drukkingsgroepen, burgerbewegingen en ecologische partijen steeds meer onrealistische en onbetaalbare eisen op tafel gelegd om de uitstoot van broeikasgassen, de klimaatverandering en opwarming van de aarde tegen te gaan. Eén vast gegeven in het debat is uiteraard de toenemende vraag naar energie en hoe daaraan tegemoet te komen. De bevolkingsexplosie in grote delen van de wereld wordt hierbij echter nooit in rekening genomen.

Landen die streefden naar een volledige kernuitstap, komen daar nu op terug. Grote stijgingen in de energiefactuur brengen immers bedrijven en gezinnen in moeilijkheden. Ondanks energiebesparingen merken we dat de behoefte aan elektriciteit sterk blijft toenemen. Dit valt helaas niet op te vangen door alleen maar hernieuwbare energie.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil dat de overheid maatregelen neemt die de energie- en waterfactuur van haar inwoners kunnen doen dalen. Energie behoort tot de meest belangrijke uitdagingen van de toekomst. Vlaanderen moet dit in eigen handen nemen en strategisch investeren in de productie en opslag van energie. Zo kunnen we goedkope energie – zowel gas, water als elektriciteit – voorzien aan onze gezinnen en bedrijven. Dat kan enkel als we zo veel mogelijk autonomie nastreven van de wereldmarkten.

Het Vlaams Belang wil dat het gezond verstand terugkeert. Energieproductie die enkel of amper overleeft door subsidies heeft geen toekomstperspectief. Een slimme combinatie van alternatieve energiebronnen en kernenergie is de enige manier om op een continue en substantiële manier in onze energievoorziening te kunnen voldoen. Uiteraard moet de veiligheid verzekerd zijn, net als de verantwoorde verwerking van het kernafval. Betaalbaarheid, bevoorradingszekerheid, betrouwbaarheid en duurzaamheid moeten de sleutelwoorden zijn in ons energiebeleid.

Het Vlaams Belang doet alleszins niet mee aan de klimathysterie die ons door bepaalde linkse partijen en beroepsagitatoren opgedrongen wordt met steun van de media en grote delen van het onderwijs. Het is ronduit onaanvaardbaar dat kinderen en jongeren gedwongen worden deel te nemen aan politieke klimaatbetogingen. Het hysterische klimaatalarmisme dreigt bovendien te leiden tot ondoordachte maatregelen die de energiefactuur onbetaalbaar maken en ons budgettair zwaar belasten, maar uiteindelijk geen of nauwelijks invloed zullen blijken te hebben op ons leefmilieu en het klimaat. Denk maar aan het debacle met de groenestroomsubsidies. Het Vlaams Belang heeft vertrouwen in het wetenschappelijk onderzoek naar alternatieve energiebronnen en klimaatadaptatie, en de technologische revolutie die zich in dat verband in snel tempo voltrekt. Tegenover de politieke recuperatie van apocalyptische angstzaaiërij plaatst het Vlaams Belang een optimistisch klimaatrealisme dat jongeren wil aanmoedigen tot nadenken over de problemen met ons leefmilieu en het zoeken naar oplossingen om onze omgeving properder en gezonder te maken.

Concreet

- ✓ Vlaanderen moet kunnen beschikken over alle hefboomen van het energiebeleid, zowel inzake productie, innovatie als regulering. Die zijn onontbeerlijk om welvaart en welzijn veilig te stellen.
- ✓ Vlaams Belang wil door de verkoop van bestaande overheidsparticipaties middelen concentreren in een Vlaams ecofonds. Dit fonds moet structureel investeren in onderzoek naar thorium-kerncentrales en andere innovaties.
- ✓ Het Vlaams ecofonds moet ook gediversifieerde energieproductie (zon, wind, kernenergie) financieren en investeren in energiezuinige oplossingen bij gezinnen en bedrijven.
- ✓ De huidige lokale en geldverslindende distributie-intercommunales moeten worden ontbonden en samengevoegd onder beheer van de Vlaamse regering.
- ✓ btw op energie, gas, stookolie en elektriciteit moet naar het basistarief van 6% voor de normale gebruikshoeveelheid die ieder gezin nodig heeft.
- ✓ Er moet een sociale vrijstelling komen per gezinslid voor de zuiveringskosten van een basishoeveelheid water.

- ✓ Een laagdrempelig energieloket moet burgers ondersteuning en begeleiding op maat bieden omtrent energie- en waterbesparing, de keuze voor de energieleverancier, energierenovatie en energiezuinig bouwen en verbouwen.
- ✓ Premies moeten zich richten op het isoleren van oude en slecht geïsoleerde woningen.
- ✓ We mogen de trein naar de batterijtechnologie niet missen. We hebben alles in huis om een leidende rol te kunnen spelen in deze vernieuwende industrie.
- ✓ De Vlaamse overheid moet naast duurzame energiebronnen ook investeren in kerncentrales van de nieuwste generatie en de aanwezige nucleaire kennis verder ontwikkelen.

• Een properder milieu

De stijgende bevolkingsdichtheid legt een grote druk op onze economische hulpbronnen. Samen met waterkwaliteit zijn lucht- en bodemkwaliteit niet alleen waardevolle economische goederen, ze hebben ook een sterke invloed op onze gezondheid.

Vlamingen zijn goede afvalsorteerders. We blijken ook steeds minder afval te produceren. Een rapport van OVAM geeft aan dat in 2016 alle Vlamingen samen in vergelijking met zestien jaar geleden 100 kilogram minder afval aanbieden. Per kop daalde de afvalberg in de periode gemiddeld van 560 kg naar 467,7 kg per jaar. Allerlei kringloopinitiatieven, het aanleggen van composthoven, het hergebruiken van winkeltassen en een nauwgezet sorteren hebben daarin een belangrijk aandeel, maar ook de sterk klimmende tarieven voor wie afval aanbiedt. Afval aanbieden is verschrikkelijk duur geworden.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is gewonnen voor een beleid dat de inwoners aanmoedigt om op een positieve manier mee te werken aan een propere leefomgeving. Meer sorteren heeft de restafvalberg doen verminderen, maar stopte de toename van de afvalstroom niet. Daarom kiezen wij resoluut voor meer afvalpreventie. Fabrikanten moeten minder verpakkingsafval produceren.

Het Vlaams Belang kant zich niet fundamenteel tegen de invoering van statiegeld, maar wel mits de vervulling van belangrijke randvoorwaarden: de invoering van statiegeld moet deel uitmaken van een goede globale aanpak van de sluikestortproblematiek: enkel statiegeld invoeren is geen oplossing voor de zwerf- vuilproblematiek.

Vlaanderen kampt jaarlijks met ongeveer 25.000 ton zwerfvuil en 23.000 ton sluikestort. De totale opruim- kost belooft meer dan 60 miljoen euro per jaar. Dit is gigantisch. Het zwerfvuilprobleem trachten aan te pakken met enkel sensibiliseringscampagnes en burgeropruimacties is voorbij. Hardnekkige overtreeders hebben geen oor naar campagnes.

Er moet een einde worden gemaakt aan de halfslachtige aanpak van sluikestort. Denk maar aan het gedoog- beleid op grootschalige feesten of festivals. Het Vlaams Belang wil een nultolerantie. Het Vlaams Belang gelooft erg in het preventieve effect van repressie. Wie niet horen wil, moet voelen.

Naast het sanctionerend luik geloven wij ook in een beloonbeleid. Inwoners en bedrijven die erin slagen minder afval te produceren, moeten beloond worden voor de geleverde inspanningen.

Concreet

- ✓ Afval bestrijden begint bij de bron: afval moet zoveel mogelijk vermeden worden. Er moet via regu- lering paal en perk gesteld worden aan plasticverpakkingen en meer ingezet worden op ecologische verpakkingen.
- ✓ Het statiegeld mag geen extra belasting zijn voor de consument. Buurtwinkels en lokale handelaars mogen niet getroffen worden door de invoering van statiegeld, noch logistiek, noch financieel. Zij mogen niet verplicht worden in te stappen in het systeem.
- ✓ Mensen onderweg moeten in staat worden gesteld om hun afval kwijt te kunnen: er moeten extra vuil- nisbakken langs de openbare wegen komen.

- ✓ Het Vlaams Belang wil wie goed sorteert en gescheiden afval naar het containerpark brengt, belonen. Mensen die hun afval netjes naar het containerpark brengen, moeten niet nog eens extra betalen.
- ✓ De pakkans voor sluikstort moet verhoogd worden (o.m. via de inzet van camera's op sluikstortgevoelige plaatsen) en overtreders moeten kordaat aangepakt worden (ook met werkstraffen).
- ✓ Om een betere luchtkwaliteit te creëren, ziet Vlaams Belang heil in positieve, stimulerende maatregelen zoals bijvoorbeeld een financiële tegemoetkoming voor eigenaars van een vervuilende wagen die een milieuvriendelijk voertuig kopen.

• Een bescherming van onze open ruimten

De zogenaamde 'betonstop' is één van de uitgangspunten van het in de zomer van 2018 door de Vlaamse Regering gelanceerde Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Op dit moment verdwijnt er elke dag in Vlaanderen nog 6 hectare open ruimte. Dit moet verminderen en tegen 2040 mag er zelfs geen bijkomende open ruimte meer worden bebouwd. Nieuwe woningen en andere voorzieningen zullen dus moeten gerealiseerd worden in onze steden en dorpskernen. Een belangrijk probleem in verband met de realisatie van de betonstop is de compensatie van eigenaars. Wanneer zij hun gronden niet meer kunnen verkavelen of bebouwen leiden zij immers schade.

Ook was er deze legislatuur de kwestie van de boskaart die oplijst welke waardevolle zonevreemde bossen moeten beschermd worden (d.w.z. bossen die in de plannen van ruimtelijke ordening niet zijn ingekleurd als bos, maar bv. als woongebied of woonuitbreidingsgebied). De boskaart bracht de zonevreemde bossen in kaart. De Vlaamse regering maakte van de opmaak van de zogenaamde 'boskaart' – de kaart met 'meest kwetsbare waardevolle bossen' – een echte knoeiboel. De procedure onttaardde immers in een soap, waarbij de kaart eerst werd goedgekeurd en daarna – na massaal protest van getroffen grondeigenaars die hun grond plots ingekleurd zagen als bos – in 2017 opnieuw werd ingetrokken.

Begin maart 2019 geraakte bekend dat deze Vlaamse Regering de uitvoering van zowel de betonstop als de bescherming van de kwetsbare bossen doorschuift naar de volgende legislatuur.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is van oordeel dat we spaarzaam moeten omspringen met de open ruimte die ons nog rest. In plaats van Vlaanderen steeds verder te verkavelen en vol te bouwen, moeten jonge mensen aangemoedigd worden zich te vestigen in stads- en dorpskernen. Anderzijds mag de betonstop er niet toe leiden dat er geen enkele ontwikkelingsmogelijkheid meer is in plattelandsgemeenten, waarbij ontvolking dreigt.

Waarover de systeempartijen echter zedig zwijgen, is dat de belangrijkste oorzaak van dit probleem de massa-immigratie is. De overbevolking, de stadsvlucht, de aanslag op de open ruimte en zelfs het fileprobleem staan allemaal in meer of mindere mate in een bepaalde relatie tot het immigratievraagstuk. Een beleid dat onze schaarse open ruimten beschermt en een goede ruimtelijke ordening nastreeft, moet werk maken van het stoppen van de massa-immigratie. Vlaanderen is voll!

Het Vlaams Belang wil onze waardevolle bossen beschermen. Wij zijn een nationalistische partij en dragen daarom een gezond, mooi en groen Vlaanderen in ons hart. Landschappen met bossen, akkers en rivieren vormen waardevolle ijk- en herkenningspunten die zo ongeschonden mogelijk van generatie op generatie moeten doorgegeven worden.

Concreet

- ✓ Een immigratiestop is de beste remedie tegen het verder afkalven van onze open ruimten.
- ✓ Vlaanderen moet het wonen in stads- en dorpskernen actief stimuleren.
- ✓ Het Vlaams Belang wil inzetten op verstandige inbreiding en op het (opnieuw) leefbaar maken van de stedelijke woonwijken.
- ✓ Mensen die niet meer mogen bouwen op bouwgronden, moeten daarvoor in het kader van de rechtszekerheid voor 100% worden vergoed.

- ✓ Er moet een goede reglementering rond verhandelbare bouwrechten worden uitgevaardigd.
- ✓ De Vlaamse regering mag de gemeenten niet opzadelen met een te hoge factuur voor de betaling van planschade en moet het grootste deel van de compensatievergoedingen voor haar rekening nemen.
- ✓ Met betrekking tot het bosbeleid ter bescherming van de meest kwetsbare bossen moet er helder worden gecommuniceerd met de betrokken eigenaars, moeten er inspraakprocedures worden voorzien en moeten er uiteraard correcte en volledige schadevergoedingen worden vastgelegd.

• Meer respect voor onze dieren

Het aantal aangiften van dierenleed is de afgelopen jaren sterk toegenomen. In de tweede helft van 2014 werden in Vlaanderen per maand gemiddeld 160 aan dierenwelzijn gerelateerde feiten gemeld. In 2015 nam dat aantal toe naar gemiddeld bijna 300 feiten per maand. 2016 klokte af op 4491 of gemiddeld meer dan 370 voorvallen per maand. Het aantal processen-verbaal steeg in 2016 voor heel het land met ongeveer 10%.

In Nederland pakt de overheid dierenmishandeling en dierenverwaarlozing harder aan dan in Vlaanderen. Daar werken bij de politie specialisten in handhaving dierenwelzijn en opsporing dierenleed. In de volksmond worden deze agenten ook wel de dierenpolitie genoemd. Deze agenten treden op tegen mishandelaars van dieren, verlenen hulp en proberen dierenleed te voorkomen.

Ook de Europese Unie heeft boter op het hoofd. De opgedrongen handelsverdragen TTIP en CETA zijn een grote bedreiging voor het dierenwelzijn. De omstandigheden waarin veel dieren in de VS en Canada leven, zijn vaak bijzonder slecht. De te verwachten prijzenslag kan het niveau van het dierenwelzijn daardoor ook hier naar beneden halen.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang is van oordeel dat we moeten streven naar een samenleving waarin dieren een goede bescherming genieten en in de mate van het mogelijke kunnen leven naar hun aard en behoeften. Het welzijn van veel dieren komt in gevaar door de manier waarop ze worden gefokt, verhandeld, gehouden of gedood. Waar mensen dieren mishandelen moet hard worden ingegrepen.

De proeven en de manier waarop de dieren worden gehuisvest bij experimenten op dieren veroorzaken pijn, angst en stress. Daarom pleit het Vlaams Belang voor investeringen in alternatieven voor proefdierenonderzoek. Aanvragen voor dierproeven moeten strenger worden getoetst. Een aanvraag indienen kan alleen na uitgebreid literatuuronderzoek. Ook internationale data-uitwisseling dient te worden aangemoedigd om herhaling van dierproeven te vermijden.

Concreet

- ✓ Er moeten strengere straffen en hogere boetes komen voor dierenmishandeling en -verwaarlozing.
- ✓ Een levenslang houdverbod opleggen aan mensen en bedrijven die dieren meermaals mishandelden of verwaarloosden.
- ✓ Vlaams Belang pleit ervoor dat in elke stad en gemeente een dienst Dierenwelzijn wordt opgericht. Deze dienst moet beschikken over een eigen meldpunt.
- ✓ Bovendien dient in alle politiezones minstens een inspecteur te worden opgeleid tot een deskundige inzake dierenwelzijn zodat effectief processen-verbaal worden opgesteld die leiden tot gerechtelijke vervolging.
- ✓ Er moet een noodnummer voor dierenmishandeling komen dat 7 dagen per week en 24 uur per dag bereikbaar is. Na een melding, zal een medewerker van de centrale de melding registreren en doorgeven aan de dierenpolitie.
- ✓ Totaalverbod op het onverdoofd slachten, ook in Brussel waar de onverdoofde slacht nog wél toegelaten is.

- ✓ Betere ondersteuning van dierenasielen.
- ✓ Meer investeren in alternatieven voor proefdierenonderzoek.
- ✓ De invoer van buitenlandse puppy's moet in samenwerking met de ons omringende landen strenger worden gecontroleerd.
- ✓ Illegale dierenhandel via internet dient te worden opgespoord en aangepakt.
- ✓ Voor de aanschaf van bepaalde dieren moet een bedenktijd worden ingevoerd om impulsaankopen tegen te gaan.
- ✓ Actief beleid tegen landen die dierenmishandeling of stroperij op beschermde dieren toestaan.
- ✓ Er moet een import- en handelsverbod voor alle in het wild levende gevangen dieren ingevoerd worden. Opsporing en handhaving van de illegale handel in bedreigde diersoorten moet worden geïntensiveerd.
- ✓ Verplicht cameratoezicht in alle slachthuizen om wantoestanden te voorkomen.

Betaalbaar wonen waarborgen

• Sociale huisvesting als volkshuisvesting

De wachtlijsten van de sociale huisvestingsmaatschappijen worden alsmaar langer. Eind 2017 stonden al meer dan 135.500 personen op de wachtlijst voor een sociale woning. Kandidaat-huurders voor een sociale woning moeten gemiddeld meer dan drie jaar wachten. Liefst 28% van de toewijzingen van sociale woningen gebeurt aan personen die niet eens over onze nationaliteit beschikken.

In veel steden en gemeenten slaagt de sociale huisvesting er niet in zijn huurders een kwalitatieve leefomgeving aan te bieden. Een deel van het sociale huisvestingspatrimonium beantwoordt niet aan minimale kwaliteitsnormen, onder meer door slechte isolatie. Sociale woonwijken worden vaak geconfronteerd met overlast en sluikstort, die al te vaak onbestraft blijven. Door gettovorming voelen veel Vlamingen zich vreemdeling in de eigen woonwijk.

De Vlaamse regering voerde een sociaal woonbeleid met maatregelen die de indruk moesten wekken dat een kordaat beleid werd gevoerd, maar die vooral brave Vlamingen troffen. De ingevoerde onderbezettingvergoeding werd als breekijzer gebruikt om ouderen wier kinderen het huis hadden verlaten, te dwingen naar een kleinere sociale woning te verhuizen.

Ondanks jarenlang gepalaver hierover, werd echter nog steeds geen werk gemaakt van een wettelijke regeling omtrent de opsporing van buitenlandse eigendommen van allochtone sociale huurders. Een onderzoek van de Koning Boudewijnstichting wees uit dat 60% van de hier wonende Marokkanen een eigendom in Marokko heeft. Vele duizenden daarvan huren een Vlaamse sociale woning.

Visie Vlaams Belang

De sociale huisvesting wordt in toenemende mate beschouwd als een sociaal vangnet voor mensen met een vervangingsinkomen, in het bijzonder voor buitenlandse gelukzoekers. Het Vlaams Belang wil dat onze sociale huisvesting een volkshuisvesting is, waar ook mensen met een bescheiden inkomen uit arbeid hun plaats blijven hebben.

Het Vlaams Belang wil dat werk wordt gemaakt van een kordate aanpak van overlast in de sociale huisvesting en een rem wordt gezet op de instroom van niet-Europese immigranten. De Vlaamse regering moet meer en beter toezien op de kwaliteit van Vlaamse sociale woningen.

Het Vlaams Belang is voorstander van een kordate aanpak van fraude. Sociale woningen moeten toekomen aan de personen die er recht op hebben, niet aan bedriegers. Er moet eindelijk ook worden gecontroleerd dat sociale huurders geen eigendommen hebben in het buitenland, bv. in het thuisland.

Concreet

- ✓ Geen grote sociale woonwijken, maar wel oordeelkundige inplanting van kleinschalige sociale woonprojecten.
- ✓ Ondersteuning van politiek onafhankelijke bewonersinitiatieven die controle kunnen uitoefenen op het beleid van de huisvestingsmaatschappij en zorg willen dragen voor de leefbaarheid van hun sociale woonwijk.
- ✓ Geen optrekken van de inkomensgrenzen in de sociale huisvesting, waardoor sociale huurders met een bescheiden inkomen uit arbeid geen sociale woning meer zouden kunnen huren.
- ✓ Sociale woningen worden enkel toegewezen aan wie het Nederlands in voldoende mate beheerst.
- ✓ Bij toewijzingen moet voorrang gegeven worden aan personen die over onze nationaliteit beschikken.
- ✓ Enkel vreemdelingen die minstens acht voorbije jaren legaal in ons land hebben verbleven en minstens drie jaar gewerkt hebben, mogen toegang krijgen tot een sociale woning.

- ✓ Geen verhuring van sociale woningen aan onderdanen van landen die geen controle op de eigendomsvoorwaarde toelaten.
- ✓ (Kandidaat-)huurders met een vreemde nationaliteit moeten op regelmatige basis een uittreksel uit het kadaster van het thuisland afleveren dat bewijst dat ze er geen onroerend goed in eigendom hebben.
- ✓ Kordate aanpak sociale fraude, onder meer via bekendmaking van een meldpunt voor fraudegevallen.
- ✓ Strengere aanpak van overlast. Wie structureel overlast veroorzaakt moet als huurder worden opgezegd.
- ✓ Betere controle op de naleving van de minimale kwaliteitsnormen door de sociale huisvestingsmaatschappijen.

• Een kwalitatieve private huurmarkt

De meeste overheidssubsidies inzake wonen komen via de woonbonus terecht bij woningeigenaars: 84% van alle woonsubsidies vloeit naar eigendomsondersteuning, 14% naar de sociale huisvesting en amper 2% naar de private huurmarkt.

Uit onderzoek blijkt dat huurders op de private huurmarkt gemiddeld 47% van hun inkomen aan wonen spenderen. Bij eigenaars is dat slechts 36%. Bijna een derde van de private huurders houdt na het betalen van de huur te weinig over om menswaardig te leven.

De Vlaamse Woonraad trok in mei 2017 aan de alarmbel over de nijpende situatie voor kwetsbare gezinnen op de private huurmarkt. De raad sprak in een advies van een heuse "wooncrisis". Het aanbod van betaalbare private huurwoningen slinkt en de meest kwetsbare gezinnen glijden af naar het grijze wooncircuit, waar ze het slachtoffer worden van huisjesmelkerij.

Door de hogere kwaliteitseisen die aan huurwoningen worden gesteld, de hoge risico's inzake wanbetaling en huurschade en toenemende uitholling van de contractvrijheid ten gevolge van een op hol geslagen anti-discriminatiebeleid, haken veel private verhuurders af. Sociale verhuurkantoren (svk's) huren zelf woningen en verhuren die door aan kansarmen en sociaal kwetsbaren, maar het aantal woningen dat via deze svk's verhuurd wordt is allerminst behoeftedekkend.

Visie Vlaams Belang

Het Vlaams Belang schaart zich achter het principe 'baas over eigen huis': eigenaars zijn vrij hun private eigendom te verhuren aan wie ze willen. Het Vlaams Belang gelooft in het systeem van sociale verhuurkantoren die woningen van private eigenaars tegen een betaalbare prijs doorverhuren aan mensen met een bescheiden inkomen en daarbij de eigenaars de zekerheid van vaste huurinkomsten biedt. Er moet een evenwichtiger spreiding komen van middelen voor het woonbeleid: ook private huurders moeten ondersteund worden.

Concreet

- ✓ Afschaffing antidiscriminatiewetgeving: geen invoering praktijktesten.
- ✓ Huurinkomsten fiscaal aftrekbaar maken.
- ✓ Betere promotie van het huurgarantiefonds dat verhuurders beschermt tegen verlies van huurinkomsten wanneer huurders huur niet betalen.
- ✓ Meer wooninspecties en kordate aanpak van huisjesmelkerij en verhuur van onbewoonbare woningen.
- ✓ Er moet ruchtbaarheid gegeven worden aan de minimale kwaliteitsnormen voor woningen. Huurders moeten worden aangemoedigd schendingen te melden.
- ✓ Degelijke ondersteuning van sociale verhuurkantoren via promotie, premies en fiscale voordelen aan eigenaars;
- ✓ Energiezuiniger maken van oudere woningen en stimuleren van vernieuwbouw via premies.

• Eigendomsverwerving ondersteunen

De woningprijzen bereikten in 2018 een nieuw record. De huizenprijzen stegen dat jaar volgens de notarissen met 4,7%, die van de appartementen met 1,8%. In een periode van vijf jaar stegen de prijzen van de appartementen met 10,1%, die van de huizen met 10,9%. In delen van Vlaanderen is de verwerving van een eigen woning onbetaalbaar geworden voor veel startende gezinnen.

Visie Vlaams Belang

De aanschaf van een eigen woning moet aangemoedigd worden. Het is een thuis voor elk gezin en de beste pensioenverzekering. Het verwerven van een woning geeft gezinnen financiële stabiliteit. Het bezit van een eigen woning is een buffer tegen armoede, maar ook de beste garantie voor een kwalitatieve huisvesting.

Er moeten in gemeenten met hoge woningprijzen specifieke maatregelen genomen worden om sociale verdringing van eigen inwoners tegen te gaan. De overheden moeten werk maken van het prioritair aanbieden van betaalbare kavels en koopwoningen aan mensen met een binding met de eigen streek zodat zij in hun omgeving kunnen blijven wonen.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang wil dat private eigendomsverwerving blijvend ondersteund wordt.
- ✓ Geen te abrupte verhoging van de energienormen van woningen om onbetaalbaarheid te vermijden.
- ✓ Wonen in de stad en in gemeentekernen fiscaal aanmoedigen via lagere registratierechten.
- ✓ Voldoende aanbod van sociale verkoopwoningen voor gezinnen met bescheiden inkomen.
- ✓ Uitbouw van een beleid 'Wonen in eigen streek' in gebieden met hoge woningprijzen dat garandeert dat gezinnen met een bescheiden inkomen in de eigen gemeente of streek een betaalbare woning kunnen verwerven.

Gezonde vrijetijdsbesteding stimuleren

• Een gevarieerd cultuuraanbod voorzien

In de bruisende multiculturele heilstaat zijn alle culturen welkom. Alleen voor onze tradities blijkt er alsmaar minder plaats te zijn. In Brussel vindt er daarom geen kerstmarkt meer plaats, maar 'winterpret'. Een grote Nederlandse winkelketen verkoopt geen paaseieren meer, maar 'verstop-eieren'. En ook Zwarte Piet werd ondertussen vervangen door 'veegpiet'.

Vandaag vindt iedereen het vanzelfsprekend om in Vlaanderen Nederlands te kunnen spreken, maar er is een harde en verbeterde strijd van de Vlaamse Beweging nodig geweest om dat mogelijk te maken. Velen hebben hierbij hun werk, hun vrijheid of soms zelfs hun leven verloren. Dankzij hen is de officiële status van het Nederlands in Vlaanderen vandaag een verworvenheid.

Cultuurparticipatie is voor het Vlaams Belang bijzonder belangrijk. Met de lancering van de museumpas hebben Vlaamse bezoekers de kans om alle deelnemende musea te bezoeken voor een algemeen forfaitair bedrag van 50 euro. Maar bij onze Noorderburen staat men veel verder inzake cultuurparticipatie. Via een abonnementsformule van 15 euro per maand kan men in Nederland van alle vormen van cultuur genieten via een ruime selectie van theater- en dansvoorstellingen, concerten, films en expo's.

Visie Vlaams Belang

Identiteit biedt houvast en geborgenheid aan mensen. Onze identiteit is in de eerste plaats een cultureel gegeven. Men kan perfect zijn Vlaamse identiteit beleven en zich toch wereldburger voelen, met een brede interesse voor andere culturen.

Er moet een actief cultuurbeleid gevoerd worden. Voor een gezond sociaal weefsel is een rijk en gevarieerd cultuuraanbod immers noodzakelijk. Participatie in het culturele leven stimuleert de cohesie binnen de gemeenschap.

Het Vlaams Belang bepleit een meer doorzichtige subsidiëring. Financiële ondersteuning moet alleszins veel meer dan nu het geval is, afhankelijk gemaakt worden van het aantal bezoekers dat een cultureel initiatief aantrekt. Elke geïnvesteerde euro in cultuur moet direct of indirect een maatschappelijke meerwaarde creëren. Die kan ook liggen binnen domeinen als educatie, sociale cohesie, recreatie of toerisme.

Concreet

- ✓ Eigen culturele tradities als het kerstfeest en het sinterklaasgebeuren (inclusief Zwarte Piet!) koesteren en beschermen tegen de politiekcorrecte beeldenstormers.
- ✓ Cultuursubsidies mogen niet dienen voor de zelfbediening van een zelfverklaarde cultuurelite die zich bezig houdt met experimentele projecten waar slechts zichzelf in geïnteresseerd is, maar moeten kunst stimuleren die de interesse wekt van brede lagen van de bevolking.
- ✓ Verdere verlaging van de drempel om cultuur te ontdekken via nieuwe abonnementsformules.
- ✓ Het Vlaams Belang wil meer maatregelen nemen inzake de promotie van het boek om de dalende verkoopcijfers tegen te gaan.
- ✓ Cultuursubsidies mogen niet misbruikt worden voor links activisme. Het ontvangen van subsidies geeft geen recht op het ontwikkelen van 'vrijhavens' waar de overheid geen controle op mag uitoefenen.
- ✓ In de subsidievoorwaarden voor koren en orkesten moet vastgelegd worden dat ze ook aandacht moeten besteden aan werken uit het Nederlandse taalgebied.
- ✓ Culturele centra moeten prioritair inzetten op producties van bij ons. Hoe waardevol andere culturen ook zijn, ze mogen nooit onze Vlaamse cultuur overheersen of verdringen.
- ✓ Aankomend talent wensen wij ten volle te ondersteunen. Dat gebeurt door het ter beschikking stellen van tentoonstellingsruimtes, ateliers en cultuurzalen.
- ✓ De viering van de Vlaamse feestdag moet uitgroeien tot een breed volksfeest in een eigentijds jasje, maar moet steeds onze culturele eigenheid centraal stellen.

• Meer mensen aan het sporten krijgen

Het onderwijs is de enige structuur waar bijna alle jongeren de kans krijgen om sportervaring op te doen en op een gezonde manier fysieke inspanningen te leveren. Het afhaken van de actieve sportbeoefening gebeurt het vaakst in de leeftijdscategorie van 16 tot 20 jaar.

Fietsen en lopen zijn zeer populaire sporten. Voor lopers zijn er de veilige loopcircuits, voor fietsers is er enkel de openbare weg. Motorcrossers moeten voor het beoefenen van hun sport vaak uitwijken naar het buitenland. Er blijft een fors tekort aan zwembaden. Veel zwembaden moeten dringend gerenoveerd worden. Steeds meer scholen kunnen moeilijk of geen zwemonderricht meer geven aan hun leerlingen. Kunnen zwemmen is nochtans een gratis levensverzekering.

Vele niet-professionele trainers geven training uit clubliefde of omdat sport voor hen een waardevolle hobby is. Het tekort aan degelijk opgeleide trainers in de sportclubs blijft evenwel zeer groot.

De wetgever besliste in 1977 unaniem dat sport, als onderdeel van cultuur, een exclusieve Gemeenschapsbevoegdheid is. Er werd decretaal vastgelegd dat de sportfederaties op volledig autonome wijze hun beleid moeten voeren. Soms blijven ongesplitste bonden zoals de voetbalbond en de gesplitste wielrennersbond het beleid van de Vlaamse federaties bepalen.

De Canadese auteur Declan Hill legt al twintig jaar bloot hoe misdaad en goksyndicaten competities, clubs, coaches en spelers corrumperen. Er zijn ook malafide spelersmakelaars, die veel geld verdienen met de internationale mensenhandel. Nog elk jaar duiken nieuwe schandalen op. Hier moet orde op zaken gesteld worden.

Visie Vlaams Belang

Wetenschappelijk onderzoek heeft bewezen dat aangepast sporten en bewegen een heilzame invloed heeft op de gezondheid. De kerntaak van een sportbeleid is in eerste instantie een grote en stijgende sportparticipatie van de bevolking. Medici en paramedici kunnen hierbij een grote rol spelen. Topsport mag niet de essentie zijn van het sportbeleid.

Concreet

- ✓ Het Vlaams Belang ziet een essentiële rol weggelegd voor het onderwijs als opstap voor levenslang sporten. De grote uitdaging voor het sportcurriculum in het onderwijs wordt een vernieuwde vakinhoud die alle leerlingen stimuleert en begeleidt tot blijvend sporten.
- ✓ In medische en paramedische opleidingen moet voldoende aandacht worden besteed aan het belang van sport.
- ✓ Het Vlaams Belang wil meer middelen voor de kaderopleiding van sporttrainers en een betere verloning volgens diploma, mede door hogere fiscale tegemoetkomingen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil voor de gehandicaptensport een betere samenwerking met de onderwijssector, de revalidatiesector en de medische en paramedische opleidingen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil gesloten en veilige omlopen voor recreatieve fietsers, ook voor hen die graag doorfietsen zoals dit nu al kan op de omloop van Terlamen.
- ✓ Het Vlaams Belang wil voor motorcrossers terreinen voorzien in de havens van Zeebrugge en Antwerpen.
- ✓ Er moet intergemeentelijk of regionaal worden samengewerkt voor de bouw en exploitatie van nieuwe zwembaden.
- ✓ Het Vlaams Belang wil dat alle federaties en het BOIC hun structuren aanpassen en splitsen om een doeltreffend en autonoom Vlaams sportbeleid te kunnen voeren.
- ✓ Sportfederaties moeten fraude maximaal voorkomen en steeds melden. Fraudebestrijding moet een voorwaarde zijn voor erkenning en subsidiëring.

• Jeugdwerk ondersteunen

Jaarlijks wordt er ongeveer 40 miljoen euro aan subsidies voor jeugdwerk besteed. Momenteel kampen verenigingen die willen genieten van deze subsidies met veel administratieve rompslomp.

Heel wat van de subsidies gaan momenteel naar verenigingen die aan politiek doen, vaak uit dezelfde progressieve 'weg met ons'-hoek. Het gaat voornamelijk om lobbygroepen rond migratie en multicultuur die daarvoor jongeren voor hun kar spannen. Tot voor kort kregen de politieke jongerenorganisaties ook subsidies van de Vlaamse overheid. Deze werden echter afgeschaft.

Ondanks enorme budgetten en een grootschalige campagne bracht amper 3% van alle Vlaamse jongeren een stem uit voor de Vlaamse jeugdraad. In welke mate zijn deze jongerenvertegenwoordigers dan representatief te noemen? Deze jeugdraad wordt bovendien gebruikt om een multiculturele agenda door te drukken. Zo vroeg men bijvoorbeeld om van alle organisaties die een traditionele Zwarte Piet gebruikten de subsidies af te nemen. Deze zelfde Vlaamse jeugdraad heeft de voorbije jaren stevig gelobbyd voor stemrecht op 16 jaar. Onder de jeugd zelf lijkt daar echter erg weinig animo voor te bestaan.

Visie Vlaams Belang

We gaan er alleszins niet mee akkoord dat de overheid de jeugdwerking zou herleiden tot een pleidooi voor zoveel mogelijk diversiteit en multiculturaliteit.

Vlaams Belang kan zich vinden in de afschaffing van de subsidies voor politieke jongerenbewegingen. Deze afschaffing is misschien niet op een correcte wijze doorgevoerd, maar is terecht gezien de moederpartijen ruim gesubsidieerd worden. De op deze manier vrijgemaakte middelen moeten aangewend worden voor de traditionele jeugdbewegingen. Het Vlaams Belang pleit voor een duidelijke deelname van de jeugd aan het publieke leven en wil niet dat de jeugd volledig zou overgeleverd worden aan de commerciële sector. Daarom zijn wij zeker gewonnen voor de ondersteuning van de traditionele jeugdbeweging. Degelijke infrastructuur en een goede werking kosten immers veel geld.

Wanneer de jeugdraad de Vlaamse jeugd wil vertegenwoordigen, moeten er meer jongeren stemmen én moet er ruimte zijn voor kandidaten met verschillende meningen.

Concreet

- ✓ Promotie van goede praktijken hoe steden en gemeenten kunnen werken aan een jeugd- en kindvriendelijk beleid.
- ✓ Voldoende toegankelijke open ruimten waar kinderen en jongeren – al dan niet georganiseerd – plezier kunnen maken.
- ✓ Geen stemrecht op 16, maar wel degelijke adviesorganen die de stem van de jeugd vertegenwoordigen op nationaal en lokaal niveau.
- ✓ Er moeten initiatieven genomen worden die garanderen dat de adviesorganen van de jeugd meer representatief worden samengesteld.
- ✓ Voldoende ondersteuning van het jeugdwerk zonder teveel administratieve formaliteiten.
- ✓ Inspraak van de jeugd bij de opmaak van mobiliteitsplannen om een goede bereikbaarheid van scholen, sportinfrastructuur en uitgaansgelegenheden te garanderen.
- ✓ Onze jongeren moeten momenteel vooral stilzitten op school. Er is maar zeer beperkt ruimte voor lichaamsbeweging. Er moet meer sport georganiseerd worden, tijdens en na de lesuren.
- ✓ Een verbeterd avond- en nachtaanbod van openbaar vervoer.
- ✓ Een laagdrempelig aanspreekpunt en informatieaanbod over de wettelijke reglementering in verband met de organisatie van fuiven of andere activiteiten.

Madouplein 8/9
1210 Brussel
02 219 60 09

info@vlaamsbelang.org
www.vlaamsbelang.org
twitter.com/vlbelang
facebook.com/vlbelang